

TON 6

W SOBOTĘ WIECZOREM NA MAŁYCH NIESZPORACH,

do: **Panie, wołam do Ciebie**, dodajemy cztery stichosy i śpiewamy trzy stichery zmartwychwstania, powtarzając pierwszą, ton 6:

Stichos: **Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.**

Chcąc zwyciężyć otchłań, Chryste, na krzyż wstąpiłeś, aby siedzących w cieniu śmierci wskrzесиć wraz z sobą, pośród umarłych wolnych, tocząc życie ze swej światłości, Wszechmocny Zbawco, zmiłuj się nad nami.

Dzisiaj Chrystus zdeptał śmierć, jak i powiedział, zmartwychwstał i dał światu radość, aby wszyscy wołający taką zaśpiewali pieśń: Źródło życia, Światłości nieprzystępna, Wszechmocny Zbawco, zmiłuj się nad nami.

Przed Tobą, Chryste, który jesteś w całym stworzeniu, gdzie uciekniemy, grzeszni? Na niebiosach sam mieszkasz, w otchłani zdeptałeś śmierć, w głębinie morskiej, tam jest ręka Twoja, Władco. Do Ciebie przybiegamy, do Ciebie przypadając modlimy się: Powstały z martwych, zmiłuj się nad nami.

Chwała, i teraz. Teotokion: Zaprawdę godne to jest słać Ciebie, Bogurodzico, w Twoje bowiem przeczyste łono wstąpił Stwórca wszystkich i stał się ciałem nie zmieniając swej natury, ani też nie istniejąc w przywidzeniu widzialnego obrazu, lecz zjednoczył się z przyjętym od Ciebie ciałem w Osobie Słowa, przeto pobożnie w obu objawionych naturach różnicę czynimy, a Ty módl się do Niego, Czcigodna, Najświętsza, aby zesłał nam pokój i wielkie miłosierdzie.

Także: Pogodna Światłości. Następnie prokimenon: Pan zakrólował, w majestat jest obleczony. Stichos: Obleczony jest Pan, przepasany potęgą. Także: Pozwól, Panie w wieczór ten.

Kapłan nie mówi ektenii, lecz śpiewamy stichere zmartwychwstania, ton 6:

Zmartwychwstanie Twoje, Chryste Zbawco, aniołowie śpiewają na niebiosach i nam na ziemi pozwól czystym sercem Ciebie słać.

Inne stichery ku czci Najświętszej Bogurodzicy. Ton 6:

Stichos: Wspomnę imię Twoje w każdym pokoleniu i pokoleniu.

Kłątwe, jak dawno temu obiecał Twemu Praojcu Bóg Przedwieczny, w czasach ostatecznych rozwiązał przychodząc z Bożego Twego łona, Przeczysta. Zaprawdę bowiem zajaśniał z Ciebie Pan, który w dłoni trzyma krańce ziemi, a którego i dla mnie uczyn łaskawym w czas sądu, Dziewico Mario, Jego królestwa naucz mnie przez cnót wysławienie i żądz uśmiercenie.

Stichos: Posłuchaj, córko, spójrz i nakłoń ucha Twego.

Rozumem czystym Izajasz dawno już prorokował, Dziewico, Tę, która zrodzi Stworzyciela wszystkich stworzeń, Ciebie, Czcigodna, Najczystsza. Ty bowiem zjawiłaś się jedyną na wieki najczystsza, przeto modlę się do Ciebie: Mnie, leżącego w grobie żądz z otchłani wskrześ i poprowadź, Dziewico, ku radości i ożywieniu, ku błogosławionej i nie ginącej odpłacie oraz Bożej radości, gdzie słodycz zawsze istniejąca, gdzie światłość niezachodząca.

Chwała, i teraz. Teotokion: Przyjdźcie, wszystkie ludy, wysławmy głosem radości

Najświętszą Dziewicę i Bogurodzico, chlubę ludzkiego rodzaju, czyniącą nowe i niewypowiedziane cuda: Nie mający początku jest poczynany, Słowo ciało przyjmuje, Bóg staje się człowiekiem, aby człowieka uczynić bogiem nie przez zamianę natur, ale przez zjednoczenie w Hipostazie. Przychodzi bowiem jeden z dwóch przeciwieństw, w dwóch doskonałych i nierozdzielnych naturach poznawany, mający bowiem dwie wole i dwa pragnienia. On też, Chrystus Bóg nasz, jak wierzymy, dla zbawczej Opatrzności świata daje oczyszczenie, pokój i wielkie miłosierdzie.

Także: **Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojcie nasz, troparion zmartwychwstania.**

Chwała, i teraz. Teotokion i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W SOBOTĘ NA WIELKICH NIESZPORACH,

do: **Panie, wołam do Ciebie, dodajemy dziesięć stichosów i śpiewamy stichery zmartwychwstania, ton 6:**

Stichos: Wyprowadź z ciemnicy duszę moją, abym wysławiał imię Twoje.

Chcąc zwyciężyć otchłań, Chryste, na krzyż wstąpiłeś, aby siedzących w cieniu śmierci wskrzесиć wraz z sobą, pośród umarłych wolnych, tocząc życie ze swej światłości, Wszechmocny Zbawco, zmiłuj się nad nami.

Stichos: Sprawiedliwi oczekują mnie, aż Ty dasz mi odpłatę.

Dzisiaj Chrystus zdeptał śmierć, jak i powiedział, zmartwychwstał i dał światu radość, aby wszyscy wołający taką zaśpiewali pieśń: Źródło życia, Światłości nieprzystępna, Wszechmocny Zbawco, zmiłuj się nad nami.

Stichos: Z głębokości wołam do Ciebie, Panie, Panie, usłysz głos mój.

Przed Tobą, Chryste, który jesteś w całym stworzeniu, gdzie uciekniemy, grzeszni? Na niebiosach sam mieszkasz, w otchłani zdeptałeś śmierć, w głębinie morskiej, tam jest ręka Twoja, Władco. Do Ciebie przybiegamy, do Ciebie przypadając modlimy się: Powstały z martwych, zmiłuj się nad nami.

Inne stichery Anatoliosa, ton 6:

Stichos: Niech uszy Twoje będą uważne na głos modlitwy mojej.

Krzyżem Twoim, Chryste, chlubimy się i zmartwychwstanie Twoje śpiewamy i sławimy, Ty bowiem jesteś Bogiem naszym i poza Tobą innego nie znamy.

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Zawsze błogosławiąc Pana, śpiewamy zmartwychwstanie Jego, krzyż bowiem przecierpiawszy śmiercią zniszczył śmierć.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Chwała mocy Twojej, Panie, albowiem zniszczyłeś mającego władzę śmierci, odnowiłeś nas bowiem krzyżem Twoim, dając nam życie i niezniszczalność.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Pogrzebanie Ciebie, Panie, więzy otchłani skruszywszy rozerwało, a z

martwych powstanie świat oświeciło, Panie, chwała Tobie.

Inne Stichery ku czci Bogurodzicy, autorstwa Pawła z Amorium, ton 3:

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Widząc moją niemoc cielesną i duchowe cierpienie, i serca rozdrażnienie, uczyn mnie godnym nawiedzenia Bożego, najnieskalańsza Dziewico, i zbaw mnie, błagam, gorącymi modlitwami Twymi.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Wszystkich przewyższyłem grzechami, Władczyni, ale ich wielość oczyść, Dziewico, uczyn mnie godnym, Czysta, otrzymania miłosierdzia na przyszłym sądzie Syna i Boga Twego.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami, i prawda Pańska trwa na wieki.

Mnóstwo grzechów moich, wołającego, oczyść, Czysta, i zmysłów moich nieuporządkowane poruszenia mieczem modlitewnym odetnij, albowiem z wiarą i miłością śpiewam Twoje zrodzenie bez nasienia.

Chwała, i teraz. Teotokion: Któż Ciebie nie wysławi, Najświętsza Dziewico? Któż nie zaśpiewa Twemu przeczystemu zrodzeniu? Albowiem przedwiecznie z Ojca zajaśniały Syn Jednorodzony, z Ciebie, Czysta, przyszedł, wcieliwszy się w niewypowiedziany sposób, Bogiem będąc z natury ze względu na nas stał się człowiekiem, nie w dwóch oddzielnych osobach, ale w dwóch niepomieszanych naturach poznawany. Módl się do Niego, Czysta, najbardziej błogosławiona, aby zmiłował się nad duszami naszymi.

Także: Pogodna Światłości, prokimenon dnia i ciąg dalszy jak zwykle.

Na stichownie stichery, ton 6:

Zmartwychwstanie Twoje, Chryste Zbawco, aniołowie śpiewają na niebiosach i nam na ziemi pozwól czystym sercem Ciebie słać.

Stichery według alfabetu:

Stichos: Pan zakrólował, w majestat jest obleczony. Obleczony jest Pan, przepasany potęgą.

Skruszywszy bramy miedziane i starłszy okowy otchłani jako Bóg Wszechmocny upadły rodzaj ludzki wskrzesiłeś, przeto i my zgodnie śpiewamy: Powstały z martwych Panie, chwała Tobie.

Stichos: A świat, który umocnił, nie zachwieje się.

Chcąc wyrwać nas z dawnego zniszczenia, Chrystus pozwala przygwoździć się do krzyża i w grobie zostaje złożony, którego niewiasty z wonnościami ze łzami szukając z płaczem mówiły: Biada nam, Zbawco wszystkich, jakże pozwoliłeś złożyć się w grobie? A gdy złożony zostałeś, to jakże zostałeś wykradzony? Jakże zmieniłeś się? Jakież to miejsce skryło życiodajne Twoje ciało? Jednakże, Władco, jak obiecałeś nam zjawić się, utul nasze łkanie i łzy. Gdy one płakały zawołał do nich anioł: Przestańcie płakać i powiedzcie Apostołom, że zmartwychwstał Pan, dając światu oczyszczenie i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Domowi Twemu, Panie, przystoi świętość po wszystkie dni.

Ukrzyżowany zostałeś jak zechciałeś, Chryste, i śmierć przez pogrzeb Twój zniewoliłeś, zmartwychwstałeś trzeciego dnia jako Bóg w chwale, dając światy nieskończone życie i wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Stwórca i Zbawiciel mój, Chrystus Bóg, przyszedł z łona Twego, przyoblekł się w moje ciało i uwolnił z Adama z pierwotnej klątwy. Przeto Tobie, Najczystsza, jako Bożej Matce i Dziewicy, zaprawdę bez przerwy śpiewamy: Raduj się anielsko, raduj się, Władczyni, orędowniczko i opieko, i zbawienie dusz naszych.

Troparion zmartwychwstania, ton 6:

Anielskie moce na grobie Twoim i zamarły strażę, Maria stojąc w grobie szuka przeczystego ciała Twego. Zniewoliłeś otchłań, nie zakosztowawszy jej, spotkałeś Dziewicę, dając życie, Powstały z martwych Panie, chwała Tobie!

Chwała, i teraz. Teotokion: Twoją Matkę nazwałeś błogosławioną, przyszedłeś bowiem dobrowolnie, aby cierpieć, zajaśniałeś na krzyżu odszukać chcąc Adama i mówiłeś do aniołów: „Radujcie się wraz ze mną, albowiem odnalazła się zagubiona drachma”. Wszystko mądrze urządziłeś, Boże nasz, chwała Tobie.

Następnie rozesłanie.

W SOBOTĘ NA POWIECZERZU,

Kanon do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 5.

Pieśń 1

Hirmos: Jak po suchym łądzie wędrował Izrael stopami po otchłani i prześladowcę faraona widząc tonącego, wołał: Bogu zwycięską pieśń śpiewajmy.

Stichos: Najświętsza Bogurodzico, wybaw nas!

Mając niewyczerpaną łaskę Bożą, Matko Dziewico, do Ciebie przybiegających nie odrzuć, zawsze z nieszczęść i smutków wybawiając.

Oto czas nastał mego zniechęcenia, powstań Przechytna Władczyni i pomocną podaj mi dłoń, Ty bowiem świat Boży radością nappełniłaś.

Chwała. Władczą Twoją opiekę, Bogurodzico, jako wspomóżycielka daj mi szybko, ogarniętemu przez pokusy i nienaruszonego przez nie zachowaj mnie.

I teraz. Duszy mojej śmierć nadciąga, pokusy nienawidzących jak węże jadowite otoczyły mnie, aby mnie zgubić, lecz sama mnie wybaw, Bogurodzico.

Pieśń 3

Hirmos: Otworzyłem przeciwko wrogom usta moje, albowiem umocnione jest w Panu serce moje.

Zmarłą przez grzechy duszę moją ożyw, albowiem zrodziłaś Życie, Bogurodzico.

Od wszelkiej pokusy zachowaj do Ciebie przybiegających, Bogurodzico, nadziejo nasza.

Chwała. Od powstających na nas gorzkich pokus wybaw mnie, nieskalana Matko Pana mego.

I teraz. Ty, która światu zbawienie dajesz przez Boże Twoje zrodzenie, z nieszczęść mnie wyrwij.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszał prorok o przyjściu Twoim, Panie, i uląkł się, że Ty chcesz urodzić się z Dziewicy i objawić się ludziom, i powiedział: Usłyszałem wieść od Ciebie i uląłem się, chwała mocy Twojej, Panie.

Zaniemogła przez żądze moc duszy mojej, Bogurodzico, i okropne napadło na mnie omroczenie, będące owocem grzechów, wejrzyj na mnie jako świetlisty Obłok Boży i oświeć mnie, błagam.

Burzę zła mego i wzburzenie grzechów przemień w ciszę zbawienia, jako będąca przystanią, Nieskalana, ryczący szukają mnie jak lwy, aby pożreć, z ich zguby wybaw mnie, błagam.

Chwała. W nocy i za dnia, na ziemi i na morzu, i na każdym miejscu zbawieniem mocnym będąc, Bogurodzico, opieko niezwyciężona, wybawiaj mnie, po Bogu bowiem w Tobie zaiste mamy nadzieję chrześcijanie.

I teraz. Z wszelkich i różnorodnych grzechów oraz pokus zawsze mnie wybawiasz, przeto jako Rodzicielkę Pana błagam i do Ciebie przybiegam, niezwyciężonej pomocy zasmuconych: Z nieszczęść wyprowadź mnie modlitwami Twoimi.

Pieśń 5

Hirmos: Światłość zapaliwszy światu, Chryste, oświeć serce moje, od nocy do Ciebie wołającego, i zbaw mnie.

Jako zbawienia opiekę sławimy Ciebie, nieskalana Matko Słowa, nie lękając się ataków ludzi.

Mając Ciebie jako mur niezdobyty, wybawiamy się z ataków pokus i smutków, Przeczysta.

Chwała. Wyrwij mnie z języków złych ludzi, Czysta, albowiem naostrzone są jak brzytwy, szukając jak zgubić gorzko moją duszę.

I teraz. Gorliwie do Ciebie przybiegam modląc się: Jako Matka Stworzyciela mego wyzwól mnie z trzymających mnie nieszczęść.

Pieśń 6

Hirmos: Pożarty przez wieloryba grzechów wołam do Ciebie, Chryste: Jak proroka ze zniszczenia wyzwól mnie.

Goryczy zakosztowawszy stałem się obcy słodczy Bożej, Przeczysta, przeto wołam do Ciebie: Daj mi pomoc!

Omroczenie żądz uczyniło mnie sługą zniszczenia, przeto Światłości Rodzicielko wyzwól mnie, Władczyni.

Chwała. Zgodnie z wiarą wyznając Ciebie, Przeczysta, złożę Tobie ofiarę, przez Ciebie wybawiwszy się ze smutków.

I teraz. Otworzyły się przeciwko mnie usta nieprawdy, Władczyni, przeto jako wspomóżcielka wyzwól mnie szybko ze wszystkich.

Także: Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.

Kontakion, ton 6:

Orędowniczko chrześcijan niezawodna, Pośredniczko u Stwórcy wytrwała, nie gardź głosem błagania grzesznych, lecz pospiesz, jako Dobra, zawczasu nam na pomoc, ufnie wzywającym Ciebie. Pospiesz na nasze błagania i przybądź na wezwanie, orędując zawsze, Bogurodzico, za czczącymi Ciebie.

Pieśń 7

Hirmos: Anioł uczynił piec rosę rodzącym dla sprawiedliwych młodzieńców, Chaldeczyków zaś spalał z woli Bożej, przekonując prześladowcę do zawołania: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Pokusy duszy mojej jak utuczone byczki teraz mnie otoczyły, najświętsza Dziewico, sama mnie z nich wyzwól.

Usilnie broniąc będących w biedach i smutkach, radość zawsze dajesz, Bogurodzico.

Chwała. Całego mnie zwyciężonego przez rozpacz i smutek, otocz pomocą, Dziewico, jako niewzruszona opieka wszystkich.

I teraz. Orędownictwem Twoim wybawiamy się z nieszczęść i smutków, i znajdujemy wielkie i niewyczerpane bogactwo.

Pieśń 8

Hirmos: Z płomienia sprawiedliwym rosę wytoczyłeś i ofiarę sprawiedliwego wodą spaliłeś, wszystko bowiem czynisz, Chryste, co tylko zechcesz, Ciebie wywyższamy na wieki.

Z ludzkich zzerających mnie złości, modłę się Bogurodzico, wybaw mnie z marnych ich rad.

Zwyciężony w smutkach przez moje pokusy, modłę się, Władczyni: Wybaw mnie z nich nienaruszonego.

Chwała. Wybaw mnie, Czysta, od człowieka oszusta, modłę się, Władczyni, wybaw mnie od nich nienaruszonego.

I teraz. Ja oszukiwany przez zwyczaję i nie mający usprawiedliwienia do Bogurodzicy wołam: Wybaw mnie z wszelkiego zła.

Pieśń 9

Hirmos: Ty, która usłyszałaś od anioła „Raduj się” i zrodziłaś Stwórcę swego, Dziewico, wybaw Ciebie wywyższającego.

Miłosierną bądź dla mnie w kłopotach życiowych, Bogurodzico, i wybaw z nieszczęść przybiegającego do Ciebie.

Zaiste jedyna na ziemi i na morzu jesteś opieką niezwyciężoną, Czysta, dla przybiegających do Ciebie z niezachwianą duszą.

Chwała. Bezsensownie zniewoliłem samego siebie przez wszystkie okropne upadki, ale modlitwami Twoimi wolność daj mi, opiekowana przez wszystkich.

I teraz. Ciebie zdobyliśmy jako nadzieję i mocne wspomnienie, Czysta, wielbiąc Ciebie jako Bogurodzicę pieśń z wiarą układam.

Także: **Zaprawdę godne to jest, Trisagion. Po: Ojczy nasz, kontakion według tonu, ciąg dalszy jak zwykle i rozesłanie.**

W NIEDZIELĘ O PÓLNOCY,

Kanon do Świętej i Życiodajnej Trójcy,

mający akrostych: **Szóstą pieśń przynoszę Tobie, Boże. Poemat Mitrofana. Ton 6:**

Pieśń 1

Hirmos: Jak po suchym łądzie wędrował Izrael stopami po otchłani i prześladowcę faraona widząc tonącego, wołał: Bogu zwycięską pieśń śpiewajmy.

Stichos: Najświętsza Trójco, Boże nasz, chwała Tobie!

Trzy Hipostazy Bóstwa opiewamy jednej natury niezmiennej postaci, łaskawego Przyjaciela człowieka Boga, dającego nam oczyszczenie grzechów.

Jedyny nadprzyrodzony i trójjaśniejący zarysami Panie, w Bóstwie jedyny, poucz nas i uczynь godnymi Twojej Bożej jasności.

Chwała. Paweł Kościół z pogan przybrał jak niewiastę i nauczył kłaniać się Tobie jednemu Bogu w Trzech Hipostazach, przez którego i od którego, i w którym wszystko się stało.

I teraz. Teotokion: Z łona Twego przyszło duchowe Słońce, Bogurodzico, i oświeciło nas trójświatlistego Bóstwa zorzami, które opiewając pobożnie Ciebie wielbimy.

Pieśń 3

Hirmos: Nie ma świętego jako Ty, Panie Boże mój, któryś podniósł róg wiernych Twych, Łaskawy, i umocniłeś nas na opoce wyznania Twego.

Upiększywszy zastępy anielskie, trójjaśniejący Boże, nauczyłeś je śpiewać Tobie trójświęte słowa, a z nimi przyjmij i nas, opiewających Twoją łaskawość.

Jedyna niezmienna, troista, współodpowiadająca jedyna zasado Boska, śpiewamy Tobie, modlimy się gorąco, abyś zesłała nam przebaczenie licznych grzechów.

Chwała. Rozumie niemający początku, Ojczy, odpowiadające Słowo Boże i Duchu Boży, Dobry i Prawy, opiewających z wiarą Twoją władzę zachowaj jako Łaskawy.

I teraz. Teotokion: Chcąc zniszczyć zniszczenie człowiekiem z natury stał się w łonie Twoim Bóg mój, Czysta, i sprawców poprzedniego osądzenia sam jeden wyzwolił.

Panie, zmiłuj się, trzy razy.

Katyzma poetycka, ton 6:

Prosomion: Spelniwszy.

Władco Boże, wejrzyj z niebios i zobacz naszą pokorę jako szczodry, i ulituj się, najłaskawszy Przyjacielu człowieka, znikąd bowiem nie mamy nadziei otrzymać przebaczenia grzechów, które popełniliśmy, przeto bądź z nami i nikt przeciwko nam.

Chwała, i teraz. Teotokion: Władczyni czysta, wejrzyj Bogurodzico, zobacz naszych ran bóle i ulituj się, Przeczysta, ulecz oparzenia sumienia Twoją modlitwą zroś je sługom Twoim, śpiewającym: Ja jestem z wami i nikt przeciwko wam.

Pieśń 4

Hirmos: Chrystus moją mocą, Bóg i Pan, śpiewa i głosi Boży Kościół, i z czystym sercem weseli się w Panu.

Podnosząc myśl, jedności trójświatlista, dusze i serca Twoich śpiewaków szybko wyprowadź i uczynь godnymi Światłości Twego jaśnienia.

Przemień i przekształć mnie ze zła wszelakiego w cnoty, jedyna niezmienna Trójco, i oświeć Twoimi promieniami.

Chwała. Zamyśliwszy mądrze ustawiłeś chóry aniołów, sługi Twojej łaskawości, trójhipostatyczna jedności, z którymi przyjmij moją chwałę.

I teraz. Naturą niestworzoną Bóg jednoistotny stworzoną przyjął ludzką naturę, ukształtowany w świętym Twoim łonie, Bogurodzico zawsze Dziewico.

Pieśń 5

Hirmos: Bożą Twoją światłością, Dobry, od poranka czuwających Tobie dusze oświeć miłością, modlę się, aby poznać Ciebie, Słowo Boże, prawdziwego Boga, i wołam z ciemności grzechu.

Myśląc o naturze Bożej, będącej opatrnościową i zbawczą dla wszystkich, Władco, o trójjaśniejącej jedności, do Ciebie wołamy od poranka, prosząc o przebaczenie grzesznych upadków.

Ojciec niemający początku Boże, współbędący Synu i Duchu Święty, umocnij jedyna Trójco Twoich śpiewaków i wybaw ich z wszelkich pokus oraz smutków.

Chwała. Rządzący jaśnieniami łaski i ku łaskawości Twego trójhipostatycznego Bóstwa zawsze kierując nas, Słońce Chwały, uczynь nas uczestnikami królestwa Bożego.

I teraz. Teotokion: Ten, który wszystko nosi i zachowuje wszechmocną swoją ręką, Słowo Boże niezienne, zachowaj i ochroń sławiących Ciebie, dla modlitw Twojej Rodzicielki Bożej Matki.

Pieśń 6

Hirmos: Morze życia wzburzone widząc przez burzę pokus przybiegam do cichej Twojej przystani i wołam do Ciebie: Wyprowadź ze zniszczenia życie moje, wielce miłosierny.

Mądrości i Rozumie, Boża zasado trójświatlista śpiewakom Twoim daj dobroć promieniami świetlistej Twojej łaskawości i wszystkich uczynь godnymi oświecenia (dwa razy).

Chwała. Światłości nierozdzielna w naturze, trójjaśniejąca, wszechmocna, niedostępna, oświeć serca tych, którzy z wiarą sławią władzę Twoją i skieruj ich do Bożej miłości.

I teraz. Teotokion: W Tobie jawnie zamieszkał, zawsze Dziewico, Wszechwładca i Pan wszystkich, i nauczał ludzi kłaniać się jedynej postaci trójjaśniejącego Bóstwa.

Panie, zmiłuj się, trzy razy.

Katyzma poetycka, ton 6:

Prosimion: Spelniwszy.

Ojciec i Synu z Duchem Świętym, wejrzyj na nas, z wiarą kłaniających się

Tobie i z płomiennymi uczuciami sławiących panowanie Twoje, Łaskawy, innego bowiem poza Tobą nie znamy, i zawołaj do śpiewających Tobie: Ja jestem z wami i nikt przeciwko wam.

Chwała, i teraz. Teotokion: Wejrzyj na nas przez wszystkich opiewana Bogurodzico, zajaśnij oświeceniem omroczonych serc i oświeć owczarnię Twoją, Przczysta, wszystko bowiem, co zechcesz, to i możesz jako Matka Stworzyciela Twego i zawołaj do modlących się do Ciebie: Ja jestem z wami i nikt przeciwko wam.

Pieśń 7

Hirmos: Anioł uczynił piec rosę rodzącym dla sprawiedliwych młodzieńców, Chaldejczyków zaś spalał z woli Bożej, przekonując prześladowcę do zawołania: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Mocną mi myśl urzędź trójświatlista zarysami jedności, aby chronić i zachować Boże przykazania Twoje i zawsze śpiewać Tobie z wiarą: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Ty, w tożsamej naturze opiewany, niewypowiedziany jedyny Boże, Osób zaś Trójcy nosząc liczbę, zachowaj wszystkich nas od różnorodnych pokus i kłopotów.

Chwała. Wspólną naturę i zawsze będącą sławimy, jedynego w naturze Boga z cechami niepołączonymi hipostatycznymi, Trójco, różne przeto okazując je w zarysie zawsze jednym.

I teraz. Teotokion: Bóg nadprzyrodzony w łonie Twoim, Przczysta, przyjął czystą naszą ludzką naturę i wszystkich nauczył śpiewać: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Pieśń 8

Hirmos: Z płomienia sprawiedliwym rosę wytoczyłeś i ofiarę sprawiedliwego wodą spaliłeś, wszystko bowiem czynisz, Chryste, co tylko zechcesz, Ciebie wywyższamy na wieki.

Oczyszczenie grzechów szybko daj mi i wybawienie z żądź różnorodnych, Trójco współistotna, jedności trójhipostatyczna, abym Ciebie słał na wszystkie wieki.

Zwolennik miłosierdzia jest znany jako Bóg litościwy, nad wszystkimi zmiłuj się, trójświatlista jedności, Trójco najłaskawsza, sławiącymi Twoje wspaniałości.

Chwała. Ze Światłości zawsze będącego Ojca, Światłości współzawsze będącej rodzi się Słowo, z Duchem pochodzącym ze Światłości, z wiarą sławimy i wywyższamy na wieki.

I teraz. Teotokion: Lekarza ludziom zrodziłaś, Przczysta, wszechmocne Słowo, Chrystusa Boga, który wszystkich uleczył z prarodzicielskiej rany, wywyższających Go na wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Boga ludzie nie mogą widzieć, na Niego nie śmieją patrzeć zastępy aniołów. Przez Ciebie, Najczystsza, objawiło się ludziom Słowo wcielone, które wywyższając z wojskami niebios Ciebie wysławiamy.

Chóry cherubinów, nie mogą patrzeć na piękno Chwały Twojej, Władco, okrywają się skrzydłami nieustannie śpiewając trójświętą pieśń i sławiąc trójhipostatyczną Twojej Bożej zasady jedyną władzę.

Twoje jaśnienia, Słońce Niezachodzące, daj sercom Twoich sług i oświeć ich dusze, wybaw z licznych grzechów, jedyna wielce miłosierna i trójhipostatyczna, i uczyn nas godnymi Twego niezniszczalnego życia.

Chwała. Ty, która jesteś Światłością jednej czci i trójśloneczną, i stwórczą, Bóstwem będąc, oświeć z wiarą śpiewających Tobie i wybaw z mrocznego zła, uczyn godnymi świetlistych Twoich przybytków, jako najłaskawszy.

I teraz. Teotokion: Mądrze człowieka stworzył dawno temu Syn Twój, Dziewico, i zniszczałego odnowił przez Ciebie, opiewana przez wszystkich, i Bożej Światłości zorzą niezachodzącą wszystkich nappełnił, Ciebie Bogurodzico prawdziwie z wiarą sławiących.

Następnie trójpieśń Grzegorza Synaity: **Zaprawdę godne to jest, i ciąg dalszy.**

✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘

W NIEDZIELE NA JUTRZNI,

po: **Pan i Bóg, troparion zmartwychwstania: Anielskie moce na grobie Twoim, dwa razy.**

Chwała, i teraz: Twoją Matkę nazwałeś błogosławioną.

Po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie zmartwychwstania, ton 6:

Przy otwartym grobie płaczącej otchłani Maria wołała do apostołów, który się ukryli: Wyjdźcie, pracownicy winnicy, ogłoście zmartwychwstania słowo: Zmartwychwstał Pan, dając światu wielkie miłosierdzie.

Stichos: Powstań, Panie Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

Panie, stojąc przy grobie Twoim Maria Magdalena płacząc wołała, biorąc Ciebie za ogrodnika i mówiąc: Gdzie ukryłeś życie wieczne? Gdzie położyłeś Tego, który siedzi na tronie Cherubinów, albowiem strzegący Go ze strachu zmartwiali. Dajcie mi mojego Pana, albo ze mną zawołajcie: Temu, który był pośród umarłych i martwych wskrzesił, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Prorokuje Gedeon o poczęciu i zapowiada Dawid zrodzenie Twoje, Bogurodzico, zstąpi bowiem jako deszcz na runo Słowo w łono Twoje i wyrośnie bez nasienia, Ziemia Święta, zbawienie światu, Chrystus Bóg nasz, Łaska Pełna.

Po drugiej recytacji Psalterza katzmy poetyckie zmartwychwstania, ton 6:

Życie spoczęło w grobie i pieczęć położono na kamieniu, jako śpiącego Króla żołnierze strzegli Chrystusa i wrogów swoich poraziwszy zmartwychwstał Chrystus.

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

Jonasz prorokuje o grobie Twoim i Symeon opowiada o Bożym zmartwychwstaniu, nieśmiertelny Panie. Zstąpiłeś bowiem jako martwy do grobu, który zniszczyłeś bramy otchłani. Zmartwychwstałeś bowiem bez zniszczenia jako

Władca na zbawienie świata, Chryste Boże nasz, oświecając będących w ciemnościach.

Chwała, i teraz. Teotokion: Bogurodzico Dziewico, módl się do Syna Twego, dobrowolnie przygwożdżonego do krzyża i powstałego z martwych, Chrystusa Boga naszego, aby zbawił dusze nasze.

Po Nieskalanych hypakoe, ton 6:

Przez Twoją dobrowolną i życiodajną śmierć, Chryste, bramy otchłani skruszyłeś jako Bóg, otworzyłeś nam bramy raj, powstałeś z martwych i wybawiłeś ze zniszczenia życie nasze.

Także anabatmi, ton 6: Antyfona 1:

Na niebo oczy moje podnoszę, ku Tobie, Słowo, otocz mnie łaską i będę żył dla Ciebie.

Zmiłuj się nad nami, unizonymi, przygotowując Twoje potrzebne naczynia, Słowo.

Chwała, i teraz. Święty Duch jest wszelką zbawczą przyczyną, jeśli bowiem On godnie tchnie komuś, szybko podniesie myśli, rozwinie, porwie z ziemi i postawi na wysokościach.

Antyfona 2:

Jeśli by Pan nie był z nami, każdy z nas uległby i został pokonany przez wrażą moc. Zwycięzający bowiem zabiera nas od wrogów naszych.

Oby dusza nasza nie była gryziona przez ich zęby jako pisklę, Słowo: Biada mi, jakże mam uratować się przed wrogiem, gdy jestem miłośnikiem grzechu.

Chwała, i teraz. Przez Świętego Ducha przebóstwienie wszystkich, miłosierdzie, rozum, pokój i błogosławieństwo, współtwórcą jest bowiem z Ojcem i Słowem.

Antyfona 3:

Mający nadzieję w Panu straszni są dla wrogów i dla wszystkich dziwni, patrzą bowiem na wysokości.

Ku nieprawości rąk swoich, los sprawiedliwy, za opiekuna mając Ciebie, Zbawco, nie wyciągaj.

Chwała, i teraz. Świętego Ducha władza na wszystkich, Jemu to kłaniają się niebieskie zastępy, ze wszystkim, co oddycha na ziemi.

Prokimenon, ton 6: Panie, wzbudź moc Twoją i przyjdź, aby nas zbawić. **Stichos:** Pasterzu Izraela posłuchaj, Ty, który kierujesz Józefem jak barankiem. **Wszystko, co oddycha. Ewangelia** zmartwychwstania, Psalm 50.

Kanon ku czci zmartwychwstania. Ton 6:

Pieśń 1

Hirmos: Jak po suchym łądzie wędrował Izrael stopami po otchłani i prześladowcę faraona widząc tonącego, wołał: Bogu zwycięską pieśń śpiewajmy.

Stichos: Chwała, Panie, świętemu zmartwychwstaniu Twemu.

Rozpostartymi dłońmi na krzyżu wszelkie ojcowskie spełniłeś zrządzenie, Łaskawy Jezusie, przeto zwycięską pieśń wszyscy Tobie śpiewamy.

Ze strachem przystąpiła do Ciebie, zgodnie z prawem, niewolnica śmierć, do Władcy życia, który daje nam nieskończone życie i zmartwychwstania.

Teotokion: Swojego przyjąwszy Stwórcę, jak sam zechciał, z nieznanego nasienia Twego łona, wcielającego się w sposób przewyższający rozumienie, Czysta, zaprawdę okazałaś się Władczynią stworzeń.

Inny kanon ku czci krzyża i zmartwychwstania.

Hirmos: Tego, który niegdyś pokrył falami morza prześladowcę dręczyciela, pod ziemią ukryły dzieci zbawionych, ale my, jak niegdyś dziewice, zaśpiewamy Panu, chwalebnie bowiem się wysławili.

Przed sądem Piłata stoi, chociaż przed nieprawym sądem, jako sądzony Sędzia i z ręki niesprawiedliwej po obliczu policzkowany jest Bóg, przed którym drży ziemia i niebo.

Wyciągnąłeś, Boże, dłonie Twoje, Zbawco, na Twym przeczystym i życiodajnym krzyżu, i zgromadziłeś narody ku poznaniu Ciebie, Władco, kłaniające się Twemu chwalebniemu zmartwychwstaniu, Panie.

Teotokion: Stoi Najczystsza przy krzyżu Twoim, łez źródła tocząc, Zbawco, i widząc krople krwi kapiące z boku Twego, Chryste, sławi Twoje bezprzykładne miłosierdzie.

**Inny kanon ku czci Bogurodzicy,
mający akrostych: Matko Boża, wielką daj mi łaskę
Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.**

Ewa skosztowała w raju zakazanego owocu i sprowadziła klątwę, ale ją rozwiązałaś, Czysta, rodząc Chrystusa, początek błogosławieństw.

Któraś jak bisior z Bożej błyskawicy Chrystusa zrodziła, żądz moich mgłę i grzechów podburzanie, Czysta, rozpedź światłością Twojej światłości.

Jakub przewidując w Ciebie wcielonego, narodów oczekiwanie, tajemniczo ujrzał swoimi rozumnymi oczyma Boga wybawiającego nas przez Twoje pośrednictwo.

Syn Twój i Bóg przyszedł jako opuszczony książę z pokolenia Judy, Przeczysta, i zaprawdę zakrólował nad krańcami ziemi jako wódz.

Pieśń 3

Hirmos: Nie ma świętego jako Ty, Panie Boże mój, któryś podniósł róg wiernych Twych, Łaskawy, i umocniłeś nas na opoce wyznania Twego.

Widząc Boga krzyżowanego ciałem stworzenie okryło się lękiem, lecz mocno było trzymane władczą dłonią dla nas ukrzyżowanego.

Śmiercią zniszczona śmierć leży bez oddechu, przekłeta, nie zniosła bowiem dotknięcia Bożego, zostaje uśmiercona będąc mocną i wszystkim dano zmartwychwstanie.

Teotokion: Boże Twoje zrodzenie, Czysta, przewyższa wszelki cud porządku natury, Boga bowiem w nadprzyrodzony sposób poczęłaś w łonie i zrodziwszy pozostajesz zawsze Dziewicą.

Inny kanon.

Hirmos: Ciebie, który na wodach zawiesiłeś całą ziemię, stworzenie zobaczywszy na miejscu trupiej czaszki, zadrżało w wielkim bólu, wołając: „Nie ma świętego poza Tobą, Panie!”

Będąc trzy dni w grobie wskrzesiłeś życiodajnym powstaniem Twoim dawno zmarłych i uwolnieni od osądzenia radośnie weselą się, wołając: Oto na zbawienie przyszedłeś, Panie.

Chwała Twemu powstaniu z martwych, Zbawco nasz, albowiem wybawiłeś nas z otchłani zniszczenia i śmierci jako Wszechmocny, i śpiewając wołamy: Nie ma świętego poza Tobą, Panie, Przyjacielu człowieka.

Teotokion: Kiedyś z Ciebie zrodzonego widziała przebitego włócznią, przebite zostało serce Twoje, Najświętsza, Najnieskalańsza, i z lękiem mówiłaś: Czym Tobie, Dziecią, odpłacił najbardziej nieprawy naród.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Zniszczalne i śmiertelne moje ciało, najczcigodniejsza Matko Boga, w łonie Matki w niewypowiedziany sposób przyjąwszy, Dobry, pozbawiłeś je zniszczalności, wiecznie je ze sobą złączywszy.

Widząc, Dziewico, wcielonego w Ciebie Pana, lękiem otoczyły się zastępy anielskie i jako Matkę Boga niemilknącymi pieśniami Ciebie uwielbiają.

Prorok Daniel przeraził się widząc Ciebie jako rozumną górę, z której kamień bez pomocy ręki zostaje odsieczony i demonów świątynie zburzy do fundamentów, Matko Boża.

Ludzkie słowo, ani też język, nie może Ciebie, Dziewico, godnie wysławić, w Ciebie bowiem, Przczysta, bez nasienia zechciał wcielić się Dawca życia, Chrystus.

Pieśń 4

Hirmos: Chrystus moją mocą, Bóg i Pan, śpiewa i głosi Boży Kościół, i z czystym sercem weseli się w Panu.

Jesteś, Chryste, zakwitłym drzewem prawdziwego życia, krzyż bowiem został ustawiony i napojony krwią i wodą z niezniszczalnego Twego boku, aby nam wyrosło życie.

Na próżno wąż fałszywie proponuje mi przebóstwienie, Chrystus bowiem, łaskawca ludzkiej natury, teraz bez przeszkód ścieżkę życia mi otworzy.

Teotokion: Albowiem zaprawdę dla będących na ziemi i na niebie tajemne, niezbadane i niezgłębione jest Twoje, Bogurodzico, zawsze Dziewico, zrodzenie Boga.

Inny kanon.

Hirmos: Habakuk widząc Twoje na krzyżu boskie uniżenie, w lęku zawołał: „Ty, dobry, zrzuciłeś władzę książąt ciemności, zstąpiwszy do będących w otchłani jako Wszechmocny”.

Czcigodny krzyż Twój czcimy i gwoździe, Chryste, i świętą włócznię z gąbką, a także koronę cierniową, przez które zostaliśmy wybawieni od zniszczenia otchłani.

Grób przyjął Ciebie, Zbawco, martwego, za nas w nim złożonego, ale w

żaden sposób nie może, Słowo, utrzymać Ciebie, jako Bóg zmartwychwstałeś bowiem, zbawiając nasz rodzaj.

Teotokion: Rodzicielko Boga, zawsze Dziewico, któraś zrodziła ludziom Zbawcę Chrystusa, od bied i mąk wybaw nas, przybiegających z wiarą pod Twoją Bożą opiekę.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Opiewamy Ciebie, Przczysta, jako najnieskalańszą, gdyż dzięki Tobie zostaliśmy zbawieni i pobożnie śpiewając wołamy: Błogosławionaś, która Boga zrodziła, zawsze Dziewica.

Zrodziłaś, Dziewico, pozostającym w ciemnościach życia Światłość niezachodzącą, ciałem jaśniejącą, najbłogosławiętsza, i śpiewającym Tobie radość wytoczyłaś, zawsze Dziewico.

Łaska zakwitła, Zakon ustaje przez Ciebie, Najświętsza, Ty bowiem, Czysta, zrodziłaś Pana dającego nam odpuszczenie, zawsze Dziewico.

Martwym uczyniło mnie spożycie w ogrodzie, życia zaś drzewo, które z Ciebie objawiło się, Przczysta, wskrzesi mnie i ustanowi dziedzicem rajskiej słodyczy.

Pieśń 5

Hirmos: Bożą Twoją światłością, Dobry, od poranku czuwających Tobie dusze oświeć miłością, modłę się, aby poznać Ciebie, Słowo Boże, prawdziwego Boga, i wołam z ciemności grzechu.

Obecnie ustępują Cherubini i płomienny oręż odwraca się ode mnie, Władco, widząc Ciebie, Słowo Boże, prawdziwego Boga, który łotrowi otworzył drogę do raj.

Już nie lękam się, Władco Chryste, powrotu do ziemi, Ty bowiem zabrałeś mnie, zapomnianego, z ziemi, ze względu na wielkie Twoje miłosierdzie, ku wysokościom niezniszczalności, przez zmartwychwstanie Twoje.

Teotokion: Zbaw tych, którzy Ciebie, dobra Władczyni świata, z duszy wyznają jako Bogurodnicę, w Tobie bowiem mamy niezwyciężone orędownictwo, prawdziwą Rodzicielkę Boga.

Inny kanon.

Hirmos: Izajasz zobaczywszy niezachodzącą światłość Twego boskiego objawienia, Chryste, będącego dla nas z Twego miłosierdzia, wstał wcześniej o poranku i wołał: Powstaną martwi i zmartwychwstaną będący w grobach, i wszyscy zrodzeni z ziemi rozradują się.

Nasz Prarodziec przez spożycie w Edenie z drzewa oszukany popełnił ku zniszczalności gdyż nie posłuchał, najlepszy Panie, przykazania Twego, ale poprzez krzyż znowu przywróciłeś go do pierwotnego piękna, będąc posłusznym Ojcu, Zbawco.

Przez Twoją śmierć, Dobry, została zniszczona władza śmierci, wytoczone zostało nam źródło życia i dana nieśmiertelność, przeto pogrzebowi Twemu i zmartwychwstaniu z wiarą kłaniamy się, przez nie bowiem jako Bóg cały świat

oświeciłeś.

Stauroteotokion: Mieszkający na niebiosach Stwórca wszystkich, Pan, w niewypowiedziany sposób wcielił się w Twoje łono wysławiając Ciebie jako przewyższającą niebios a bardziej świętą niż niematerialne zastępy, przeto teraz my na ziemi Ciebie wysławiamy.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Czystością zajaśniawszy stałaś się Bożym mieszkaniem Władcy, Chwalebna. Ty bowiem jedyna byłaś Matką Boga i w swoich objęciach jako Dzieciątka nosiłaś Go.

Pełna piękna duchowego, najpiękniejsza Twoja dusza, Oblubienicą byłaś Bożą, zapieczętowaną dziewictwem, Czysta, i światłością czystości świat oświeciłaś.

Niechaj płacze zgromadzenie nieprawych, nie głoszących Ciebie jawnie czystą Matką Boga, Tyś bowiem stała się dla nas bramą Bożej światłości rozpędzając ciemności grzechu.

Pieśń 6

Hirmos: Morze życia wzburzone widząc przez burzę pokus przybiegam do cichej Twojej przystani i wołam do Ciebie: Wyprowadź ze zniszczenia życie moje, wielce miłosierny.

Krzyżowany gwoździami, Władco, zniszczyłeś rzuconą na nas klątwę, włócznie zaś w bok przebity podarłeś spis grzechów Adama i świat wyzwoliłeś.

Adam oszustwem chytrym zwiedziony upadł w przepaść otchłani, jednakże to Bóg z natury i miłosierny zstąpił, aby go odszukać i na ramię wzięwszy, wskrzesił go wraz z sobą.

Teotokion: Przeczysta Władczyni, któraś zrodziła ludziom Władcę Pana, utul żądz moich niestałość i zło, ciszę dając memu sercu.

Inny kanon.

Hirmos: Polknięty został, ale nie był utrzymany we wnętrzu wieloryba Jonasz, bowiem nosząc Twój obraz, cierpiącego i dającego się pogrzebać, wyszedł ze zwierza jak z pałacu i wołał do straży przy Twym grobie: Wy, którzy trzymacie się fałszywych bogów, utraciliście samo Miłosierdzie.

Zabójcą Chrystusa i zabójcą proroków był żydowski tłum, skoro bowiem dawno temu prawdy istotnej tajemniczych promieni nie ulękli się zabić, tak i teraz Pana, którego oni wtedy głosili, zabili kierowani zawiścią, ale Jego zabicie jest dla nas życiem.

Złożony zostałeś, ale nieutrzymany w grobie, Władco, chociaż bowiem dobrowolnie zakosztowałeś śmierci, Słowo, to jednak zmartwychwstałeś jako Bóg nieśmiertelny, podnosząc więźniów będących w otchłani i radość niewiastom w miejsce poprzedniego smutku znowu dałeś.

Teotokion: Bez czci i nędzna wydała się Twoja cielesna postać, bardziej niż innych ludzi, w czasie męki bowiem istotą Bóstwa piękną dobrocią okazałeś się Dawidowi, a Czysta mówi: Berłem Twego królestwa zetrzyj moc wrogów, o Synu

mój i Boże, powstań z grobu.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Wielki wśród proroków Mojżesz opisał Ciebie jako arkę i ołtarz, świecznik i złotą wazę, obrazowo oznaczając tym wcielenie w Ciebie Najwyższego, Matko Dziewico.

Zniszczona zostaje śmierć i zlikwidowane osądzenie Adama, o Władczyni! Przywieram do Owocu Twego, życie bowiem zrodziłaś, wybawiając od zniszczenia śpiewających Tobie.

Zakon zaniemógł i mrok przechodzi obok, ponad rozum i sens objawiona mi zostaje łaska, zrodzenie z Ciebie Boga i Zbawiciela, Dziewico w wielu wysławiana pieśniach.

Kontakion, ton 6: Życiodajną dłonią wszystkich zmarłych z mrocznych głębin Dawca życia wskrzesił, Chrystus Bóg, zmartwychwstanie dając rodzajowi ludzkiemu, jest bowiem Zbawicielem, Zmartwychwstaniem, Życiem i Bogiem wszystkich.

Ikos: Krzyż i pogrzeb Twój, Dawco życia, opiewamy wierni, i kłaniamy się, albowiem związałeś otchłań, Nieśmiertelny, jako Bóg Wszechmocny i martwych wskrzesiłeś, bramy śmierci skruszyłeś i władzę otchłani zniosłeś jako Bóg. Przeto my, zrodzeni z ziemi, wysławiamy Ciebie z miłością, Zmartwychwstałego, który zniósł wrogie panowanie, zgubne dla wszystkich, i wskrzesił wszystkich w Ciebie wierzących, wybawiając świat od strzał węża i wrogiego oszustwa jako Bóg wszystkich.

Pieśń 7

Hirmos: Anioł uczynił piec rośnącym dla sprawiedliwych młodzieńców, Chaldejczyków zaś spalał z woli Bożej, przekonując prześladowcę do zawołania: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Płacząc z powodu Twojej męki słońce przyodziało się w ciemność i pośród dnia na całej ziemi, Władco, światłość pociemniała, wołając: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Otchłań przyoblekła się, Chryste, w światłość przez zstąpienie Twoje, Praojciec zaś radością przepelniony pojawił się ciesząc i weseląc się, i zawołał: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Teotokion: Przez Ciebie, Matko Dziewico, jasna światłość zajaśniała całej ziemi, Ty bowiem zrodziłaś Stwórcę wszystkich, Boga. Błagaj Go, Najczystsza, aby nam, wiernym, zesłał wielkie miłosierdzie.

Inny kanon.

Hirmos: Niewypowiedziany cud! Ten, który w piecu zachował od ognia pobożnych młodzieńców, w grobie składany jest bez oddechu, martwy, dla zbawienia nas, śpiewających: „Wybawicielu Boże, błogosławiony jesteś!”

O jakże to dziwny obraz! Ten, który Izrael wybawił z niewoli faraona, z własnej swej woli zostaje przezeń ukrzyżowany i niszczy okowy grzechów. Jemu

to z wiarą śpiewamy: Wybawicielu Boże, błogosławiony jesteś.

Dzieci wielce nieprawych Ciebie, Zbawcę, ukrzyżowały na miejscu Czaszki, a Ty połamałeś bramy miedziane i okowy na zbawienie nas, wołających: Wybawicielu Boże, błogosławiony jesteś.

Teotokion: Ty, któraś zrodziła dawnej Ewy wyzwolenie z klątwy, Dziewico czysta, uwalniasz Adama. Przeto wraz z aniołami Ciebie i Syna Twego opiewamy i śpiewamy: Wybawicielu Boże, błogosławiony jesteś.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Trzech młodzieńców piec nie spalił, obrazując w ten sposób zrodzenie Twoje, Boży bowiem płomień Ciebie nie spalił, wcieliwszy się w Ciebie, i wszystkim nauczył wołać: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Błogosławią Ciebie krańce ziemi, Najczystsza Matko, jak to wyprorokowałaś, i oświeceni pełnymi światłości promieniami Twymi, i łaską, śpiewamy: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Zgubne zęby wpił we mnie wąż pełen zła, jednak skruszył je Twój Syn, Matko Boża, dając mi moc wołania: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Oczyszczeniem natury Ty jesteś, jedyna błogosławiona przez Boga, w swych ramionach nosiłaś bowiem Boga siedzącego na skrzydłach Cherubinów: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Pieśń 8

Hirmos: **Z** płomienia sprawiedliwym rośnię wytoczyłeś i ofiarę sprawiedliwego wodą spaliłeś, wszystko bowiem czynisz, Chryste, co tylko zechcesz, Ciebie wywyższamy na wieki.

Naród żydowski dawno temu zabijający proroków teraz zawieść uczyniła Bogobójczym, Ciebie na krzyżu podnosząc, Słowo Boże, które wywyższamy na wszystkie wieki.

Nie porzuciłeś kręgu niebieskiego i zstąpiłeś do otchłani całego podnosząc leżącego na gnojowisku człowieka, Chryste, Ciebie wywyższającego na wszystkie wieki.

Teotokion: **Z**e światłości poczęłaś Dawcę Światłości, Słowo, i zrodziwszy w niewypowiedziany sposób wysławiłaś się. Duch Boży bowiem zamieszkał w Tobie, Córko, przeto śpiewamy Tobie na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos: **Z**adrżało z lęku niebo i zatrzęsły się fundamenty ziemi. Oto bowiem ze zmarłymi został policzony i w cudzym złożony małym grobie, Ten, który mieszka na wysokościach. Jego to błogosławcie młodzieńcy, wysławiajcie kapłani, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki!

Uląkł się wszystkich słuch, że Najwyższy dobrowolnie przyjdzie na ziemię, moc otchłani zniszczy krzyżem i pogrzebem, i podźwignie wszystkich wołających: Dzieci błogosławcie, kapłani śpiewajcie, ludzie wywyższajcie Go na wszystkie wieki.

Ustaje męka otchłani i jej królestwo zostaje poniżone, na krzyżu bowiem podniesionym na ziemi nad wszystkimi Bóg niszczy jej potęgę. Jego to dzieci

błogosławcie, kapłani śpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

O niewypowiedziana Twoja, Chryste, przyjaźń do człowieka i niewypowiedziane łaski! Widząc bowiem mnie ginącego w ciemnicy otchłani, męki przecierpiawszy wybawiłeś. Przeto błogosławimy Ciebie, wszystkich Władcę, i wywyższamy na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

W pozłoconej szacie, jako Królową, Syn Twój oświeciwszy zorzą Ducha Ciebie po prawicy swojej postawi, Przeczysta, Jego to wywyższamy na wszystkie wieki.

Ten, który jednym pragnieniem stworzył świat, przyjął ciało z przeczystego łona Twego z wysoka chcąc je odnowić: Jego to wywyższamy na wszystkie wieki.

Zjednoczywszy Słowo z ciałem, byłeś Bożym mieszkaniem, Przeczysta, zajaśniawszy jawnie światłością dziewictwa, przeto opiewamy Ciebie na wszystkie wieki.

Płonący złoty świecznik przedstawiał Ciebie, któraś w niewypowiedziany sposób przyjęła nieprzystępną Światłość, rozumem swoim wszystko oświecając, przeto Ciebie, Czysta, opiewamy na wszystkie wieki.

Śpiewamy także Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja, Pana, ze stichosem: Czcigodniejszą od Cherubinów.

Pieśń 9

Hirmos: Boga ludzie nie mogą widzieć, na Niego nie śmieją patrzeć zastępy aniołów. Przez Ciebie, Najczystsza, objawiło się ludziom Słowo wcielone, które wywyższając z wojskami niebios Ciebie wysławiamy.

Pozostając wolnym od cierpień, Słowo Boże, ciałem stałeś się wspólny cierpieniom, ale od cierpień uwolniłeś człowieka cierpiąc, Zbawco nasz, jedyny bowiem jesteś niecierpięliwy i Wszechmocny.

Przyjawszy zniszczenie śmierci ciało Twoje zachowałeś wolnym od zniszczenia, Twoja zaś życiodajna i Boża dusza, Władco, w otchłani nie była opuszczona, ale powstałeś jak ze snu i nas podźwignąłeś.

Triadikon: Boga Ojca, Syna współprzedwiecznego, wszyscy ludzie ustami czystymi sławimy, czcimy moc niewypowiedzianego i najślawniejszego Ducha Najświętszego, jedna bowiem jest wszechmocna Trójca nierozdzielna.

Inny kanon.

Hirmos: Nie płacz nade Mną, Matko, widząc w grobie Syna, którego w łonie poczęłaś bez nasienia, powstanę bowiem i wysławię się, i jako Bóg wyniosę w chwale tych, którzy nieustannie w wierze i miłości Ciebie wywyższają.

Chociaż i do grobu zstąpiłeś jako martwy, Dawco życia, to otchłani moc skruszyłeś, Chryste, podniosłeś ze sobą martwych, których ona pochłonęła i zmartwychwstanie jako Bóg dałeś wszystkim z wiarą i miłością Ciebie wywyższających.

Niech się raduje stworzenie i niech rozkwita jak krynica, Chrystus bowiem z

martwych powstał jako Bóg. Zawołajmy więc: Gdzież teraz, śmierci, oścień Twój? Gdzież twoje, otchłani, zwycięstwo? Rzucił Ciebie na ziemię Ten, który podniósł nasz róg, jako wielce miłosierny.

Stauroteotokion: Nosisz wszystko noszącego i trzymasz jako Dzieciątko na rękach, a On wybawia nas z ręki walczącego wroga, Przczysta Władczyni, i widzisz na drzewie krzyża podnoszonego, który nas podnosi z jamy złości.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania.

Gwiazda z Jakuba jaśniejąc promieniami Bóstwa przez Ciebie, Najczystsza, zajaśniała trzymanym w ciemnościach, Chrystus Bóg, Słowo wcielone, przez które jesteśmy oświeceni i z zastępami niebios Ciebie wysławiamy.

Umocniwszy się Twoją mocą i łaską gorliwie z serca pieśń Tobie układam, a Ty przyjąwszy ją, Dziewico czysta, daj łaskę Twoją wielce świetlistą z niezniszczalnych skarbnic Bożych, Błogosławiona.

Utkawszy ciało okazałaś się jawnie mieszkaniem Bóstwa, w którym szatę ciała utkało Słowo, Bosko uczyniwszy moją postać, w którą przyoblekł się Zbawca wszystkich Ciebie wywyższających, czysta Dziewico.

Martwi teraz radują się zmartwychwstaniem przez Twoje niewypowiedziane i niedoścignione zrodzenie, Bogurodzico najczystsza, Życie bowiem w Tobie przyoblekło się w ciało, wszystkim zajaśniało i zniszczyło śmiertelną zniszczalność.

Po katabasji mała ektenia. Także: Święty Pan Bóg nasz. Eksapostilarion jutrzni.

Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery ku czci zmartwychwstania, ton 6:

Stichos: Wypełnij na nich wyrok zapisany, chwała ta będzie dla wszystkich świętych Jego.

Krzyż Twój, Panie, jest życiem i zmartwychwstaniem dla ludu Twego i w nim mając nadzieję Tobie, zmartwychwstałemu Bogu naszemu śpiewamy: Zmiłuj się nad nami.

Stichos: Chwalcie Boga w świątyni Jego, chwalcie Go na firmamencie mocy Jego.

Pogrzeb Twój, Władco, raj otworzył rodzajowi ludzkiemu i od zniszczenia wybawieni Tobie, zmartwychwstałemu Bogu naszemu, śpiewamy: Zmiłuj się nad nami.

Stichos: Chwalcie Go dla mocy Jego, chwalcie Go dla wielkiego majestatu Jego.

Z Ojcem i Duchem Chrystusa wywyższamy, z martwych powstałego, i do Niego wołamy: Ty jesteś naszym życiem i zmartwychwstaniem, zmiłuj się nad nami.

Stichos: Chwalcie Go dźwiękiem trąby, chwalcie Go na harfie i gęślach.

Trzeciego dnia, Chryste, powstałeś z grobu, jak jest napisane, podnosząc naszego Praojca. Przeto rodzaj ludzki sławi Ciebie i wyśpiewuje Twoje zmartwychwstanie.

Inne stichery Anatoliosa, ton 6:

Stichos: Chwalcie Go bębniem i tańcem, chwalcie Go na strunach i flecie.

Panie, wielka i budząca bojaźń jest tajemnica zmartwychwstania Twego, tak

bowiem wyszedłeś z grobu jak oblubieniec z komnaty weselnej, śmiercią zniszczywszy śmierć, aby uwolnić Adama. Przeto na niebiosach aniołowie weselą się i na ziemi ludzie wysławiają okazaną nam łaskawość Twoją, Przyjacielu człowieka.

Stichos: Chwalcie Go na cymbałach dźwięcznych, chwalcie Go na cymbałach gromkich. Wszystko, co oddycha, niechaj chwali Pana.

O nieprawi Żydzi, gdzież są pieczęcie i srebniki, które daliście żołnierzom? Skarb nie został ukradziony, ale zmartwychwstał jako możny. Sami zaś zawstydzcie się, że odrzuciliście Chrystusa, Króla Chwały, który cierpiał i został pogrzebany, i powstał z martwych, Jemu to pokłońmy się.

Stichos: Powstań, Panie Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

W zapieczętowanym grobie jakże dokonano kradzieży, o Żydzi? Postawiliście strażę i położyliście pieczęcie, lecz przez zamknięte drzwi przeszedł Pan. Albo uznacie Go za martwego, albo pokłońcie się Jemu jako Bogu, śpiewając z nami: Chwała, Panie, krzyżowi Twemu i zmartwychwstaniu Twemu.

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

Niewiasty z wonnościami płacząc przyszły do Twego grobu, który przyjął Życie, i niosąc mirrę pragnęły namaścić przeczyste ciało Twoje. Znalazły zaś pełnego światłości anioła, siedzącego na kamieniu i do nich mówiącego, i głoszącego: Dlaczego oplakujecie Tego, który z boku wytoczył światu życie? Dlaczego jako martwego szukacie w grobie Nieśmiertelnego? Raczej idźcie ogłosić uczniom Jego chwalebne zmartwychwstanie, radość dla całego świata, którym i nas oświeciwszy, Zbawco, daj oczyszczenie i wielkie miłosierdzie.

Chwała, stichera Ewangelii. I teraz. Teotokion: Błogosławiona jesteś. Wielka doksologia.

Także troparion zmartwychwstania:

Powstałeś z grobu i więzy rozerwałeś otchłani, zniszczyłeś osądzenie śmierci, Panie, wszystkich wybawiłeś z sieci wroga, zjawiłeś się Apostołom Twoim i posłałeś ich, aby głosili, i przez Nich pokój dałeś światu, jedyny wielce Miłosierny.

Ektenie i rozesłanie.

W niedzielę na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 6:

Stichos: Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.

Pamiętaj o mnie, Boże Zbawco mój, gdy przyjdiesz w królestwie Twoim, i zbaw mnie jako jedyny Przyjaciel człowieka.

Stichos: Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga ujrzą.

Adama oszukanego drzewem znowu drzewem krzyża zbawiłeś i łotra wołającego: Pamiętaj o mnie, Panie, w królestwie Twoim.

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Skruszywszy bramy otchłani i wrzeczadze, Dawca życia wskrzesił wszystkich wołających, Zbawco: Chwała powstaniu Twemu.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Pamiętaj o nas, który śmierć zniewoliłeś pogrzebem Twoim i zmartwychwstaniem Twoim radością wszystko napełniłeś jako łaskawy.

Stichos: **B**łogosławieni jesteście, gdy złorzeczą wam i prześladują was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Niewiasty z wonnościami przyszły do grobu i usłyszały anioła wołającego: Chrystus zmartwychwstał, który wszystko oświecił.

Stichos: **R**adujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Na drzewie krzyża przygwożdżonemu, który wybawił świat z oszustwa, zgodnie wszyscy Chrystusowi zaśpiewajmy.

Chwała. Triadikon: Ojca i Syna wysławmy, i Ducha Świętego, mówiąc: Trójco Święta, zbaw dusze nasze.

I teraz. Teotokion: Niewypowiedzianie w czasach ostatecznych poczęłaś i zrodziłaś Stwórcę swego, Dziewico, wybawiaj sławiących Ciebie.

Prokimenon, ton 6: **Z**baw, Panie, lud swój, i pobłogosław dziedzictwo Twoje. **Stichos:** **D**o Ciebie, Panie, wołam, Boże mój, nie odpowiadaj mi milczeniem.

Alleluja: **K**to mieszka pod opieką Najwyższego, w cieniu Boga niebieskiego przebywać będzie. **Stichos:** **R**zecz Panu: Wspomożycielem moim jesteś i ucieczką moją, Bogiem moim, i mam w Nim nadzieję.

W NIEDZIELĘ WIECZOREM,

do: **P**anie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery pokutne, utwór Józefa, ton 6:

Prosomion: **A**nielskie moce.

Stichos: **J**eżeli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Daj mi łzy pokuty, Zbawco, skruszonemu w myślach, abym obmył skalanie duszy mojej, którą skalałem czyniąc rzeczy nieprawo każdej godziny, błagam chóry anielskie i Ciebie, która Boga zrodziłaś, oraz Twoją przyjaźń do człowieka.

Stichos: **D**ła imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Idź, o duszo, kajaj się w licznych grzechach, które popełniłaś w życiu, i módl się z westchnieniami i łzami do mnóstwa zastępów niebieskich, abyś otrzymała czas pokuty i nie została porąbana jak niepłodny figowiec oraz wrzucona w ogień gehenny.

Stichos: **O**d straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Żadnego przykazania Twego na ziemi nie przestrzegałem, jakże więc zjawię się przed Tobą zasiadającym na tronie, oskarżającym i sądzącym wszystko, co uczyniłem świadomie i nieświadomie, Chryste mój, przeto wołam do Ciebie: Modlitwami Twoich sług zbaw mnie, marnotrawnego.

Także z Menei stichery ku czci świętego. Jeśli nie ma Menei, to inne stichery ku czci świętych niebieskich bezcielesnych aniołów, ton 6:

Prosomion: **P**o trzech dniach zmartwychwstałeś.

Stichos: **A**lbowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Anielskie moce, Chryste, stoją przed tronem Twoim, modląc się za rodzaj ludzki, przeto ich modlitwami pokój wszystkim daj i ukróć zuchwałość pogan.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Wokół tronu Króla wszystkich zawsze weselące się wszystkie zastępy anielskie, chrońcie nas, z wiarą was przyzywających i wybawcie z cierpień.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami, i prawda Pańska trwa na wieki.

Ojciec, który jest nad wszystkimi Bogiem, jedyne Słowo i Duch, moce niebieskich rozumów, niematerialnych śpiewaków do trójślonecznej chwały swojej doprowadził.

Chwała, i teraz. Teotokion: Słowo współniemające początku z Ojcem i Duchem, poczęłaś w łonie wraz z głosem archanioła, Bogurodzico, okazując się przewyższającą cherubinów, serafinów i trony.

Także: Pogodna Światłości. Prokimenon dnia, oraz: Pozwól, Panie, w wieczór ten.

Na stichownie stichery pokutne, ton 6:

W budzącym bojaźń przyjsciu Twoim, Chryste, obyśmy nie usłyszeli: „Nie znam was”. Nadzieję bowiem w Tobie, Zbawco złożyliśmy, chociaż Twoich przykazań nie zachowaliśmy z powodu niedbalstwa naszego, lecz oszczędź dusze nasze, prosimy Cię.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Pokuty nie zdobyłem, ani też łez, przeto błagam Ciebie, Chryste Boże, przed końcem nawróć mnie i daj rozrzewnienie, abym wybawił się z męki.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteście nasyceni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Męczennicy Twoi, Chryste, nie wyrzekli się Ciebie, nie odstąpili od przykazań Twoich, dla ich modlitw zmiłuj się nad nami.

Chwała, i teraz. Teotokion: Jak archanioł zaśpiewajmy, wierni, niebieskiej arce i bramie zaiste zapieczętowanej: Raduj się, przez którą wyrósł nam Zbawca wszystkich, Chrystus, Dawca życia i Bóg, zrzucił prześladowców, Władczyni, bezbożnych wrogów naszych, ręką Twoją, Przeczysta, nadziejo chrześcijan.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion, ektenia i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W NIEDZIELĘ NA POWIECZERZU,

Kanon do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 2.

Pieśń 1

Hirmos: Jak po suchym łądzie wędrował Izrael stopami po otchłani i prześladowcę faraona widząc tonącego, wołał: Bogu zwycięską pieśń śpiewajmy.

Rozum mój obłokiem żądz zabiłem, Czysta, zapal mi Światłość, która zrodziłaś Syna, Światłość Ojca, Przeczysta, abym zaśpiewał Tobie.

Jak Gabriel przyjdźcie, wierni, do Dziewicy i zaśpiewamy bogobojnie z

duszy: Zaiste upiększona, Czysta, która zrodziłaś radość: Raduj się, Przczysta.

Chwała. Ty, która przed wiekami z Ojca zrodzonego, Przczysta, w czasach ostatecznych w łonie nosząc Syna bez cierpień zrodziłaś, zarazem Boga i człowieka.

I teraz. Boga zrodziłaś jedyne bez zniszczenia i Dziewicą pozostałaś po narodzeniu, jak i przed zrodzeniem, Przczysta, przeto śpiewamy Tobie, wierni: Raduj się.

Pieśń 3

Hirmos: Nie ma świętego jako Ty, Panie Boże mój, któryś podniósł róg wiernych Twych, Łaskawy, i umocniłeś nas na opoce wyznania Twego.

Nie ma nieskalanej jak Ty, przczysta Bogurodzico, która zrodziłaś Stworzyciela i Władcę wszystkich, przeto Tobie wszyscy wierni z dziękczynieniem wołamy: Raduj się.

Przeraża mnie wzburzenie okropne żądz, Czysta, i liczne upadki moje rzucają mnie w głębię zaiste zła, podaj mi dłoń, Czysta, i wybaw mnie.

Chwała. Zniszcz ciemność moich grzechów, Dziewico, i oświeć Światłością beznamiętne życie niewypowiedziane, Czysta, która zrodziłaś Słońce niedostępne.

I teraz. Oczyszcivszy mnie ogniem bojaźni Bożej z grzechów i skalania, Dziewico, przyoblecz w świetlistą szatę cnoty i połącz z chórami świętych.

Pieśń 4

Hirmos: Chrystus moją mocą, Bóg i Pan, śpiewa i głosi Boży Kościół, i z czystym sercem weseli się w Panu.

Ty, która zrodziłaś Światłość, zniszcz ciemność licznych moich grzechów Twoją zorzą, nieskalana Władczyni, przez którą wiernym zajaśniało Słońce Sprawiedliwości.

Nadzieję mojej niemocy przedkładałam Tobie teraz, Przczysta, obym nie odszedł od Ciebie bez pomocy i otrzymawszy zbawienie śpiewał Tobie.

Chwała. Obfite zmiłowania Twoje daj nam, Przczysta, z wiarą i miłością przybiegającym do Twojej świątyni, i wybaw nas z wszelkich pokus i nieszczęść.

I teraz. W Tobie, Przczysta, zamieszkało Słowo, wybawiając świat z bezsensownych żądz, Władczyni, i czyniąc godnymi królestwa niebieskiego śpiewających Tobie.

Pieśń 5

Hirmos: Bożą Twoją światłością, Dobry, od poranku czuwających Tobie dusze oświeć miłością, modłę się, aby poznać Ciebie, Słowo Boże, prawdziwego Boga, i wołam z ciemności grzechu.

Bożą zorzą, zajaśniała z Twego łona oświeć moją duszę śpiącą w ciemności, Dziewico, i rozpuść mgłę grzechów, oświecając mnie Twoją Światłością.

Duszę moją ulecz, która wpadła między zbójców, Dobra, miłosiernie kapiąc olej i wino łaskowości Twojej, rozum dając mi.

Chwała. Nasze cielesne i duchowe słabości ulecz, przybiegających do Ciebie, opiewana przez wszystkich, jesteś bowiem mocą przybiegających pod opiekę

Twojej modlitwy, Bogurodzico.

I teraz. Boży Duch Święty zamieszkał w łonie Twoim, najświętsza Czysta, i ocieniwszy Ciebie okazał domem Trójcy, z woli Ojca Słowo poczęłaś i zrodziłaś.

Pieśń 6

Hirmos: Morze życia wzburzone widząc przez burzę pokus przybiegam do cichej Twej przystani i wołam do Ciebie: Wyprowadź ze zniszczenia życie moje, wielce miłosierny.

Rozpędź ciemność nieszczęsnej duszy mojej i światłością oświeć mnie, Przeczysta, która zajaśniała z Twego łona i oświeciła całą ludzkość.

Wybaw mnie z ataku widzialnych i niewidzialnych wrogów, Czysta, daj mi władczą pomoc Twego wspomnienia, do Ciebie bowiem teraz przybiegłem, Dziewico.

Chwała. Ten, który wszystko stworzył, w czasach ostatecznych w święte Twoje łono wcielił się i podniósł ludzką naturę, okropnie upadłą od Adama, i świat odnowił.

I teraz. Świętych aniołów piękno śpiewa Tobie i ja modłę się, Nieskalana, abys zabrała ode mnie nieprzyzwoite marzenia biesów, serce moje zachowując w ciszy.

Także: Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.

Katyzma poetycka, ton 6:

Ataki wrogów walczą z dziedzictwem Twoim, Władczyni czysta, zniszcz ich podstępny i zrzuć na ziemię pełną pychy chełpliwość, Ty bowiem jesteś wspomóżycielką tych, którzy z wiarą modlą się do Ciebie.

Pieśń 7

Hirmos: Anioł uczynił piec rosę rodzącym dla sprawiedliwych młodzieńców, Chaldejczyków zaś spalał z woli Bożej, przekonując prześladowcę do zawołania: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Oświeciwszy mnie, pozostającego w ciemności niewiedzy, Światłością niedostępną, Przeczysta, skieruj ku Światłości, abym z wiarą śpiewał pobożnie Synowi Twemu: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

Omroczonego obłok zabierz od duszy mojej, Bogurodzico, oświeciwszy Światłością Stwórcy wszystkich, jesteś bowiem mieszkaniem Światłości przedwiecznej, która z Ojca zajaśniała.

Chwała. Przychyl się do naszych modlitw, czysta Bogurodzico, modlitwą miłosiernie podnieś do Boga i uczyn Go miłosiernym dla nas, zawsze w Tobie nadzieję mających.

I teraz. Mnie, skalanego złymi żądzami, oczyszczenie daj, Czysta, krople łez obmywających wstyd grzechu mego, źródło skalania.

Pieśń 8

Hirmos: Z płomienia sprawiedliwym rosę wytoczyłeś i ofiarę sprawiedliwego wodą spaliłeś, wszystko bowiem czynisz, Chryste, co tylko zechcesz, Ciebie wywyższamy na wieki.

Ty, która Władcę wszystkich ciałem zrodziłaś, wyrwij mnie z przemocy żądz, Dziewico, i Stwórcy wszystkich oddaj z miłością, śpiewającego na wszystkie

wieki.

Mnie, leżącego na łożu boleści, nawiedzeniem Twoim podnieś, Dziewico, dając mi zdrowie cielesne i duchowe, opiekującemu Chrystusa na wieki.

Chwała. Żądz moich płomień wygaś rosą modlitw Twoich, Władczyni, i wybaw mnie, jak dawno temu Syn Twój wybawił dzieci wywyższając Go na wieki.

I teraz. Nie lękam się lżenia przez wroga, w Tobie mając nadzieję mego oczekiwania, zawsze bowiem wspomagasz wybawiając z nieszczęść Ciebie wysławiających.

Pieśń 9

Hirmos: Boga ludzie nie mogą widzieć, na Niego nie śmieją patrzeć zastępy aniołów. Przez Ciebie, Najczystsza, objawiło się ludziom Słowo wcielone, które wywyższając z wojskami niebios Ciebie wysławiamy.

Ze zła wszelakiego wybaw do Ciebie przybiegającego z wiarą, Dziewico przeczysta, i zdrowie daj mi oraz wybawienie z okropieństw, który przybiegłem pod opiekę Twoją, Dziewico, abym słowami dziękczynienia zawsze słał Ciebie.

Klątwę smutku rozwiązałaś, Czysta, i radość wytoczyłaś światu przez zrodzenie Twoje, rodząc Źródło błogosławieństw, przeto wysławiając Ciebie, opiewaną przez wszystkich, wszyscy wierni dziękczynnie zawsze wielbimy Ciebie.

Chwała. Przybytkiem Światłości z Ojca zajaśniałej przed wszystkimi wiekami było łono Twoje, Bogurodzico opiewana przez wszystkich, przeto Ciebie, Bogurodzico, wszyscy sławimy, uwielbiając Syna Twego i Boga.

I teraz. Syna przedwiecznego zajaśniałego z Ojca zrodziłaś w czasie, jedyna Czysta, przez zstąpienie Ducha Bożego, przeto Ciebie, Przeczysta, jako Bogurodzicę nieznaną męża wszyscy językiem i sercem wyznajemy.

Także: **Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Trisagion. Po: Ojczy nasz, troparion, ciąg dalszy i rozesłanie.**

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W PONIEDZIAŁEK RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza katyśmy poetyckie pokutne, ton 6:

Myszę o dniu budzącym bojaźń i płaczę nad złymi moimi czynami, jak bowiem odpowiem nieśmiertelnemu Królowi? Z jaką odwagą spojrzę na Sędziego, ja marnotrawny? Łaskawy Ojczy, Synu Jednorodzony i Duchu Święty, zmiłuj się nade mną.

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

W dolinie płaczu, na miejscu, które wyznaczyłaś, gdy zasiądziesz, aby sprawować sprawiedliwy Sąd, o Miłosierny, nie oskarżaj moich ukrytych czynów, ani nie zawstydz mnie przed aniołami, lecz oszczędź mnie, Boże, i zmiłuj się nade mną.

Chwała, i teraz. Teotokion: Chwalebna Bożą Matkę, bardziej świętą od świętych aniołów, nieustannie opiewamy sercem i ustami, wyznając Ją jako Bogurodzicę,

która zaiste zrodziła Boga wcielonego i modli się nieustannie za dusze nasze.

Po drugiej recytacji Psalterza katechizmy poetyckie, ton 6:

Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, żadnego bowiem usprawiedliwienia nie mając, tę oto modlitwę do Ciebie, jako Władcy, grzeszni zanosimy: Zmiłuj się nad nami.

Stichos: Panie, w zapalczywości Twojej nie oskarżaj mnie, ani w gniewie Twoim nie karz mnie.

Panie, zmiłuj się nad nami, w Tobie bowiem mamy nadzieję, nie bądź na nas bardzo zagniewany, nie pamiętaj też naszych nieprawości, ale wejrzyj i teraz na nas w Twojej łaskawości, i wybaw nas od wrogów naszych, Ty bowiem jesteś Bogiem naszym, a my Twoim ludem, wszyscy dziełem Twoich rąk, i Twego imienia wzywamy.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Światłość sprawiedliwym zawsze świeci, bowiem od Ciebie oświecają się, jaśnieją jak światła, świecznik niewiernych wygasiwszy, ich modlitwami, Zbawco nasz, oświeć świecznik mój, Panie, i zbaw mnie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Stojąc w świątyni Twojej chwały uważamy, że stoimy na niebiosach. Bogurodzico, Bramo niebios, otwórz nam bramy Twego miłosierdzia.

Po trzeciej recytacji Psalterza katechizmy poetyckie, ton 6:

Prosomion: Nadzieja.

Budzącego bojaźń dnia przyścia Twego lękam się, Chryste, i nieubłaganego Trybunału boję się i drzę, gdyż mam mnóstwo grzechów, ale przed kresem życia nawróć mnie, Zbawco, jako miłosierny Bóg, dla modlitw aniołów Twoich, łaskawy Zbawco, jedyny Przyjacielu człowieka.

Duszo, w lenistwie spędziłaś życie całe, groźnego dnia Sądu w rozumie nie pojawiwszy, czuwaj przeto i wybierz sobie pokutę, nawróć się i zawołaj do Chrystusa: Szczodry, nie pamiętaj licznych naszych grzechów w godzinie Sądu.

Chwała, i teraz. Teotokion: Nadzieja i opieka, i przystań dla mających w Tobie nadzieję, Bogurodzico dobra, Orędowniczko świata, módl się z bezcielesnymi gorliwie do zrodzonego przez Ciebie Przyjaciela człowieka Boga, aby wybawił dusze nasze z wszelkiej kary, jedyna błogosławiona.

Kanon pokutny do Pana naszego i świętych Jego męczenników,

mający akrostych: Oczu moich, Chryste, płacz przyjmij. Poemat Józefa. Ton 6:

Pieśń 1

Hirmos: Zmysłowy faraon zatopiony został z całym wojskiem, Izrael zaś przeszedł pośrodku morza, wołając: Panu Bogu naszemu śpiewamy, albowiem się wysławił.

Mnie, który wpadłem w ręce złych zbójców, Chryste, i zostałem zraniony duchowo, na poły martwy jestem, miłosierdzia olejem uleczywszy ulituj się nade mną, abym Ciebie sławił.

Wiele zgrzeszyłem i dlatego stałem się pustynią dla zbójców, zrodzony w pustyni Chryste, łez obłok daj mi i oczyść, abym był świątynią Świętego Ducha

Twego.

Męczennikom: Młodzieńcy cierpiętnicy zrzucili wroga, zaiste ozdobieni zostali przez Boga splecionymi koronami i przed Bogiem na wysokościach z aniołami stoją pełni chwały.

Męczennikom: Wy niegdyś krwi ogromem faraona duchowego zatopiliście, czcigodni wielcy męczennicy, na ziemi obietnicy niebiańskiej teraz stoicie, Chrystusa sławiąc.

Teotokion: Z męczennikami, Czysta, z Bożymi prorokami i ze wszystkimi aniołami módl się do Stworzyciela wszystkich, aby zbawił z wiarą Ciebie sławiących i wywyższających.

Inny kanon do świętych niebieskich bezcielesnych aniołów,

mający akrostych: Szósta bywa pieśń ku czci aniołów. Poemat Teofana. Ton 6:

Hirmos: Jak po suchym łądzie wędrował Izrael stopami po otchłani i prześladowcę faraona widząc tonącego, wołał: Bogu zwycięską pieśń śpiewajmy.

Niebiańskiego chóru wysławiam piękną wspaniałość, ich świetlistymi błyskawicami chcąc się oświecić i wołam: Błagam Ciebie, Chryste, jedynego łaskawego (dwa razy).

Wszystko słowem upiększyłeś i z siebie przez Najświętszego Ducha powołałeś chóry anielskie, Tobie przeto śpiewamy jako sprawcy wszystkiego, który aniołów stworzył jako wszechmocny.

Teotokion: Przyjąwszy Twego Stwórcę jak sam zechciał do łona swego bez nasienia wcielonego w sposób przewyższający rozum, Czysta, stworzeniem zaiste okazał się, Władczyni.

Pieśń 3

Hirmos: Na twardej opoce wiary Twojej zamysły utwierdziwszy duszy mojej, umocnij, Panie, Ciebie bowiem mam, Dobry, jako ucieczkę i umocnienie.

Pokutować Chrystusowi obiecałem i od zła w żaden sposób nie odchodzę: Kim będę, tak bardzo zaślepiiony? Synu Boży, Ty ulituj się nade mną.

Myślę o wielkiej Bożej cierpliwości, spędziwszy życie w lenistwie, nieszczęsny, i lękam się, aby nagle nie uprzedziło mnie śmiertelne porąbanie.

Męczennikom: Prześladowania, biedę i nieszczęścia mając jako pokarm upragniony, męczennicy weselili się widząc duchowymi oczyma wieczne rozkosze.

Męczennikom: Zmysły umocniwszy mądrze mocą na twardej opoce pobożności, święci męczennicy nie ulękli się rozlicznych ran.

Teotokion: Nowy nam raj życia objawiłaś, Czysta, pośrodku drzewo mający, z którego spożywając, Przeczysta, Adam uwalnia się z uśmiercenia.

Inny kanon.

Hirmos: Nie ma świętego jako Ty, Panie Boże mój, któryś podniósł róg wiernych Twych, Łaskawy, i umocniłeś nas na opoce wyznania Twego.

Ty, który wszelką duchową naturę z niebytu pragnieniem powołałeś, trójświętymi głosami opiewany jesteś w Trzech Osobach i wysławiany z wiarą (dwa razy).

Wytaczając teraz wszystkim dobro, Władco, i obficie wylewając, przez przyjęcie dóbr bezcielesne chóry anielskie okazałeś, Przyjacielu człowieka.

Teotokion: Dawno nam przebaczenie ze względu na Ciebie, Bogurodzico, Zakonu bowiem Władca w Ciebie wcielił się, ze względu na nas przecierpiał męki i wszystkich zbawił.

Pieśń 4

Hirmos: Pokryła niebiosa cnota Twoja, Chryste, i Twoją Chwałą, Panie, wypełniło się wszystko.

Nie osądzaj nas, bardzo Tobie grzeszących, ale zwykłym Twoim miłosierdziem, Władco, ulituj się.

Będąc drogą życia, Zbawco, pozwól mi zawsze unikać śmiercionośnych dróg grzechu.

Męczennikom: Rozpalonymi ranami wygasili ogień rosą Bożego Ducha, cierpiący męczennicy, i pozostali niespaleni.

Męczennikom: Potokiem Bożego pokarmu rozkoszujecie się pod niebiosami, męczennicy, potokami krwi obficie go odziedziczywszy.

Teotokion: W lenistwie spędziłem życie moje, Przeczysta, do Ciebie więc przybiegam, ulitowawszy się wybaw mnie.

Inny kanon.

Hirmos: Chrystus moją mocą, Bóg i Pan, śpiewa i głosi Boży Kościół, i z czystym sercem weseli się w Panu.

Mając naturę obcą zniszczeniu, Boże Twoje czcigodne rozумы stoją wokół tronu, odziedziczywszy od Ciebie źródło nieśmiertelności, Przyjacielu człowieka (dwa razy).

Przez Świętego Ducha uświęcane zgromadzenia aniołów pozostają niewrażliwe na zło, przebóstwiane przy wstępowaniu ku dobru.

Teotokion: Przez Ciebie, Bogurodzico nieskalana, zniszczona została klątwa Pramatki, Ty bowiem zrodziłaś nam, Przeczysta, Źródło błogosławieństwa.

Pieśń 5

Hirmos: Chryste, który zajaśniałeś światu Światłością, oświeć serce moje, od nocy wołającego do Ciebie, i zbaw mnie.

Chryste, który wyrosłeś z korzenia Jessego, wysusz trawy moich żądz, zasadzając we mnie bojaźń Twoją.

Zdobądźmy westchnienia jak celnik i odejdźmy od zła, abyśmy uniknęli wiecznego wzdychania.

Męczennikom: Zranieni Bożym pragnieniem Ciebie, Panie, męczennicy Twoi ranieni mękami radowali się.

Męczennikom: Z krańców ziemi w ciałach cierpiący męczennicy wezwaliście i Chrystus głos wasz usłyszał.

Teotokion: Zaśpiewajmy Bogurodzicy, Bramie niebios, przez którą wchodzą wszyscy grzeszni ku wejściu przebaczenia.

Inny kanon.

Hirmos: Bożą Twoją światłością, Dobry, od poranku czuwających Tobie dusze oświeć miłością, modlę się, aby poznać Ciebie, Słowo Boże, prawdziwego Boga, i wołam z ciemności grzechu.

Na tronie cherubinów widział Ciebie prorok, Stwórcę i Boga zasiadającego, znakami Twymi ucząc się panowania i władzy, Boże (dwa razy).

Miriady miriad i tysiące tysięcy aniołów otaczających Ciebie, Władco, widział Daniel, zgromadzonych przy ludzkiej postaci i władzy Twojej Chwały tajemnie się nauczył.

Teotokion: Piękny dobrocią bardziej niż wszyscy synowie ludzcy Twój Syn objawił się, nieskalana Władczyni, Słowo bowiem jest Bogiem nad wszystkimi, chociaż i naturę ludzką z Ciebie przyjęło.

Pieśń 6

Hirmos: Pożarty przez wieloryba grzechów wołam do Ciebie, Chryste: Jak proroka ze zniszczenia wyzwól mnie.

Chryste, który przywracałeś wzrok ślepym, duszy mojej otwórz oczy, abym ujrzał Światłość Twoją i z żądz ciemności wybawił się.

Życiodajnymi wodami pokuty napełnij duszę moją, Szczodry, rzeki łez dając mi.

Męczennikom: Na padole łez męczeńskie krynice rodzą uleczenia i wszystkich pobożnych serca otaczają miłą wonią.

Męczennikom: Mając zniszczalne ciała rozrywane przez męki, święci miłością do Władcy i sercem przywiązali się.

Teotokion: Święta Matko Boża, serce moje skalane czynami nieczystymi, modlitwami Twymi oczyść.

Inny kanon.

Hirmos: Morze życia wzburzone widząc przez burzę pokus przybiegam do cichej Twojej przystani i wołam do Ciebie: Wyprowadź ze zniszczenia życie moje, wielce miłosierny.

Czyste rozумы widział Jakub na drabinie świetliście zstępujące anioły Twoje, Władco, nauczywszy się z daleka Twego jawnego przyjścia w ciele (dwa razy).

Poznając świetliste pułki Bożych aniołów radował się wybraniec Twój Izrael, pobożnie weseląc się i Twoją niewypowiedzianą Chwałą otaczając się.

Teotokion: Zaiste wyższa od gór niebiańskich, mocy anielskich, okazała się Góra Dziewica, Władczyni, która pomieściła Twoją zorzę Bóstwa.

Pieśń 7

Hirmos: Sprawiedliwych Twoich dzieci pieśń usłyszałeś i piec płonący zrosiłeś, błogosławiony jesteś, Panie Boże ojców naszych.

Potężne zło rozum mój oślepiło i nie patrzę na światłość pokuty, Chryste Zbawco mój, zbaw mnie.

Mając nadzieję w Twojej łaskawości, przypadam do Ciebie, Szczodry, prosząc o odpuszczenie mego zła, nie pogardzaj mną, Władco.

Męczennikom: Ty, który w nadprzyrodzoną Chwałę przyoblokłeś świętych

Twoich, którzy ucierpieli w świecie, dla ich modlitw, Chryste mój, zbaw mnie.

Męczennikom: Niesprawiedliwe prawa opluliście, będąc stróżami prawego Zakonu Bożego, którzy według prawa ucierpieliście za wiarę.

Teotokion: Zrodziłaś Władcę, który przyjął postać sługi, Dziewico, do którego módl się, Czysta, aby wyzwolił mnie z niewoli żądz.

Inny kanon.

Hirmos: Anioł uczynił piec rosę rodzącym dla sprawiedliwych młodzieńców, Chaldejczyków zaś spalał z woli Bożej, przekonując prześladowcę do zawołania: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Pięknem jaśnieją wszyscy święci aniołowie Wszechwładcy, którzy zbliżają się do niewypowiedzianej Chwały Chrystusowej i z miłością zawsze Jemu śpiewają: Błogosławiony jesteś, Boże, na wieki (dwa razy).

Duchowo z Tobą mając kontakt, Władco, aniołowie niedościgle Światłość Twoją zawsze będącą przyjmują, śpiewając i wołając zawsze: Błogosławiony jesteś, Boże, na wieki.

Teotokion: „Z Tobą, Błogosławiona, Pan” – powiedział archanioł, chcąc bowiem odnowić zniszczoną naturę zamieszkał w łonie Twoim, Czysta, Błogosławiona, która Boga ciałem zrodziłaś.

Pieśń 8

Hirmos: Czcigodne Twoje dzieci w piecu cherubinów naśladowały, trójświętą pieśń śpiewając: Błogosławcie, śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Pozazdrościłem bogaczowi braku miłosierdzia i gardząc moim zniszczalnym rozumem, przed drzwiami pokuty w ranach zła, Chryste, obyś nie posłał w ogień niegasnący.

W zimie i w sobotę, w dobre świętowanie, z życia nie zabieraj mnie nieprzygotowanego, zimę grzechu utul, Szczodry, i daj mi Boże nawrócenie.

Męczennikom: Męczennicy szczerą wiarą oszustwo zdeptali, przecierpiawszy cały atak cierpień, błogosławiąc, śpiewając i wywyższając Chrystusa na wieki.

Męczennikom: Podnoszący się płomień mąk święci wygasili rosą cierpliwości, spaliwszy bezbożność rozpalani gorliwością Bożej miłości, zwycięzcy męczennicy.

Teotokion: Będąc czcigodniejszą od aniołów, Boga najświętszego zrodziłaś, uświęciwszy się ogromnie, Bogurodzico Dziewico, przeto duszę moją uświęć.

Inny kanon.

Hirmos: Z płomienia sprawiedliwym rosę wytoczyłeś i ofiarę sprawiedliwego wodą spaliłeś, wszystko bowiem czynisz, Chryste, co tylko zechcesz, Ciebie wywyższamy na wieki.

Jak Elizeusza Twego wybrańca dawno temu otoczyłeś bezcielesnymi zastępami, tak i teraz, Chryste, Kościół Twój wywyższający Ciebie odgródź na wieki (dwa razy).

Módlcie się, arcystratedzy, abym wybawił się z grzechów, albowiem stoicie przed groźnym tronem, w miłości sławiąc i wywyższając Chrystusa na wszystkie wieki.

Teotokion: Jako Matce i Dziewicy wraz z Bożym Gabrielem śpiewamy Tobie:

Raduj się, otoczona przez Boga radością, bowiem Słowo Boże w ciele nam zrodziłaś, które wywyższamy na wszystkie wieki.

Także śpiewamy Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja, Pana, ze stichosami.

Pieśń 9

Hirmos: Ty, która „Raduj się” przyjechałaś od anioła i zrodziłaś Stwórcę swego, Dziewico, wybaw Ciebie uwielbiających.

Józef cnotliwy został poznany jako dawca pszenicy, ja zaś żyjąc nierządnie ogarnięty jestem przez głód cnotliwych czynów.

Jak Piotr pokutujący łzy przynoszę, Chryste, jak celnik wzdycham, jak syn marnotrawny z głębi duszy wołam: Zgrzeszyłem, przebacz mi.

Męczennikom: Z pomocą mądrości Chrystusowej znieśliście zło wraże, korony zwycięstwa na wysokościach przyjęliście.

Męczennikom: Święta pamięć męczenników wszystkich uświęca Świętym Duchem, prawosławnie ją świętujących.

Teotokion: Oświeć mnie omroczonego grzechem, która zrodziłaś Światłość niecierpielności, abym śpiewał Tobie, czysta Dziewico.

Inny kanon.

Hirmos: Boga ludzie nie mogą widzieć, na Niego nie śmieją patrzeć zastępy aniołów. Przez Ciebie, Najczystsza, objawiło się ludziom Słowo wcielone, które wywyższając z wojskami niebios Ciebie wysławiamy.

Dawidowi prorokowi Twemu stać poleciłeś, obcy lud porażając orężem anioła, jako Szczodry daj przeto pokój wszystkim Kościołom, Chryste, łagodząc obecne pokusy jako wielce miłosierny (dwa razy).

Widząc złość ludu Twego, Chryste, jako Lekarz dusz i ciał ulecz modlitwami Twoje sługi, Władco, teraz stojące wokół Ciebie, Króla wszystkich i nieustannymi głosami jako Boga wielbiących Ciebie.

Teotokion: Księstwa, archaniołowie, panowanie i serafiny, władze i aniołowie, trony z cherubinami teraz chwalebne zrodzenie Twoje czcząc, Ciebie Matko Dziewico pobożnie zawsze sławiają.

Także: Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Także ektenia, fotagogikon i zwykłe psalmy.

Także na stichownie stichery pokutne, ton 6:

Wróg znalazł mnie obnażonego z cnót, zranił strzałą grzechu, lecz Ty jako Lekarz dusz i ciał rany duszy mojej ulecz, Boże, i zmiłuj się.

Stichos: Nasyć nas o poranku łaskowością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

Strupy mego serca, powstałe z wielu ran ulecz, Zbawco, jako Lekarz dusz i ciał, dając proszącym przebaczenie grzechów, zawsze dając mi łzy pokuty i odpuszczenie win, Panie, i zmiłuj się nade mną.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonali w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Męczennikom: Panie, całe stworzenie świętuje pamięć Twoich męczenników, niebiosa radują się z aniołami i ziemia weseli się z ludźmi, dla modlitw

cierpiętników zmiłuj się nad nami.

Chwała, i teraz. Teotokion: Słowo archanioła przyjęłaś i stałaś się tronem cherubińskim, na rękach nosiłaś, Bogurodzico, nadzieję dusz naszych.

Także: **Dobrze jest wyznawać. Trisagion. Po: Ojcie nasz, troparion i ektenia.** Także pierwsza godzina, zwykle psalmy i rozesłanie.

W poniedziałek na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 6:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Pamiętaj o mnie, Boże Zbawco mój, gdy przyjdiesz w królestwie Twoim, i zbaw mnie jako jedyny Przyjaciel człowieka.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Odrzuć moje grzechy popełnione dobrowolnie i mimowolnie, Jezusie Przyjacielu człowieka, i uczyni mnie godnym losu zbawionych.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy złorzeczą wam i prześladowają was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Ty, który oświeciłeś chóry anielskie, ich modlitwami, Chryste, oświeć serce moje.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Wszystkie rany przyjęli cierpiętnicy i zawsze uleczają rany oraz strupy wierzących ludzi.

Chwała. Triadikon: Trójcy Świętej pokłonmy się, opiewanej przez anielskie wojska, Jej zaśpiewajmy: Zbaw dusze nasze.

I teraz. Teotokion: Wybaw mnie z ognia wiecznego i należnych mąk, Bogurodzico, abym wielbił Ciebie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W PONIEDZIAŁEK WIECZOREM,

do: **Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery pokutne, ton 6:**

Prosomion: Ze względu na życie w rozpacz.

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Któż nade mną nie zapłacze, który przekroczyłem przykazania Najwyższego z powodu niewstrzeżliwości? W otchłani zamieszkałem zamiast w raju przez spożycie pokarmu zdobyłem dla siebie śmierć i pozbawiony jestem Bożej Chwały oraz życia, lecz przyjmij mnie pokutującego, Panie, jako miłosierny i Przyjaciel człowieka, ze względu na wielkie Twoje miłosierdzie.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Zobacz mój smutek i ból, niezmierzone mnóstwo grzechów, duszy mojej zło i oszustwo, zrozum głos zrozpaczonego i osądzonego, daj mi, Panie, ducha skrzeszonego i pokorne serce, daj mi źródło łez i przebaczenie licznych grzechów, ze względu na wielkie Twoje miłosierdzie.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Boże, który chcesz zbawienia dla wszystkich ludzi, wejrzyj i usłysz modlitwę moją, nie odrzucaj moich łez jako marności, któż bowiem przyjdzie do Ciebie płacząc i nie będzie zbawiony? Któż nie zawoła gorąco do Ciebie i nie będzie usłyszany? O, Władco! Szybko przybądź na zbawienie wszystkich modlących się do Ciebie, jako w miłości wyznawany.

Także z Menei stichery ku czci świętego. Jeśli nie ma Menei, inne stichery ku czci świętego i wielkiego Jana Poprzednika, ton 6:

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Mnie, zbłąkanego w drodze życia nie odrzuć, Poprzedniku Zbawcy, podnoszę bowiem ku Tobie oczy miłosiernie i stawiam na opoche pokuty stopy duszy mojej, pokaż mi prawą drogę, abym nią kroczył, prowadzącą do bramy zbawienia, i nie odrzucaj jęków cierpiącego serca mego, największy ze wszystkich zrodzonych.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Chrzcicielu i Poprzedniku Zbawcy, bądź mi pomocnikiem, błogosławiony, leżącemu w bagnie zamysłów nieczystych, podaj mi dłoń, która dotykała niezniszczalnej głowy, umocnij mnie, abym mężnie czynił pokutę, którą głosiłeś i znalazł się w królestwie, o którym pierwszy nauczałeś, uczyni godnym mnie, sługę Twego.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami, i prawda Pańska trwa na wieki.

Ty, który zrodzeniem Twoim rozwiązałeś niepłodność matki i niemotę ojca, rozwiąż niepłodność bezdzietnego serca mego, całe milczenie duszy zabierz szybko, będąc głosem Słowa ogłaszającym pokutę, którą spełniać zawsze uczyni mnie godnym, chociaż z lenistwa oddaliłem się od Boga, Chrystusa Chrzcicielu.

Chwała, i teraz. Teotokion: Otchłań przyjaźni Twojej do człowieka i głębię łaskawości Twojej, niewypowiedzianą szczodropliwość łaskawości okaż, najczystsza Dziewico, na mnie, nieszczęsnym, utul pastwisko grzechów dając cnotę i zachowaj nieskalane ciało z duszą, albowiem Zbawcę zrodziłaś.

Także: **Pogodna Światłości. Prokimenon dnia. Pozwól, Panie, w wieczór ten.**

Na stichownie stichery pokutne, ton 6:

W budzącym bojaźń przyjsciu Twoim, Chryste, obyśmy nie usłyszeli: „Nie znam was”, nadzieję bowiem w Tobie złożyliśmy, Zbawco, chociaż i nie zachowaliśmy Twoich nakazów z beztroski naszej, lecz oszczędź dusze nasze, modlimy się.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Pokuty nie zdobyłem, ani też łez, przeto błagam Ciebie, Chryste Boże, przed końcem życia nawróć mnie i daj mi rozrzewnienie, abym wybawił się z mąk.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteścieśmy nasyćeni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Męczennikom: Cierpiętnicy męczennicy, niebios obywatele, na ziemi ucierpieli, liczne przecierpiawszy męki, ich modlitwami i błaganiami, Panie, wszystkich nas zachowaj.

Chwała, i teraz. Teotokion: Nikt przybiegający do Ciebie zawstydzony od Ciebie nie odchodzi, przeczysta Bogurodzico Dziewico, lecz prosi o łaskę i otrzymuje dary ku pożytkowi próśb.

Także: **Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion, ektenia i rozesłanie.**

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W PONIEDZIAŁEK NA POWIECZERZU,

Kanon do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 6.

Pieśń 1

Hirmos: Jak po suchym łądzie wędrował Izrael stopami po otchłani i prześladowcę faraona widząc tonącego, wołał: Bogu zwycięską pieśń śpiewajmy.

Pochylony pod mnóstwem pokus i okropnych czynów, szyję duchową i cielesną skłaniam przed Tobą, Czysta, i wołam do Ciebie gorliwie: Ty mnie nawróć!

O, nieskalana Dziewico, mocna pomocy wiernych i nadziejo chrześcijan! Ty mnie wyzwól z cielesnych rozkoszy i żądź walczących ze mną.

Chwała. Przewodniczko będących w ciemności, która zrodziłaś Światłość duchową, Przeczysta, oświeć moją duszę i rozum uświęć, rozpędzając żądz i grzechów ciemność.

I teraz. Rozpędź ciemności mojej duszy, omroczonej napaściami nieprzyzwoitych zamysłów, Bogurodzico Władczyni, światłością świętych przykazań wcielonego w Ciebie Boga.

Pieśń 3

Hirmos: Nie ma świętego jako Ty, Panie Boże mój, któryś podniósł róg wiernych Twych, Łaskawy, i umocniłeś nas na opoce wyznania Twego.

W Tobie, Czysta i Przeczysta, mam nadzieję, obym nie odpadł od ufności Tobie jako Matce Przyjaciela człowieka, Boga miłosiernego, z wrażeń sieci wybaw mnie.

Mario, Matko Boża, zbawienia Bramo, przez którą przejdzie jedyny wszystkich Stwórca, pokuty teraz Boże bramy otwórz mi, Przeczysta.

Chwała. Bądź mi przystanią i strażniczką, Czysta, okropnymi falami żądz atakowanemu zawsze w morzu życia, jedyna zawsze Dziewico.

I teraz. Mario, Matko Boża, oświeć duszę moją, omroczoną okropnie licznymi grzechami i strzałami Złego zranioną, i osłabłą.

Pieśń 4

Hirmos: Chrystus moją mocą, Bóg i Pan, śpiewa i głosi Boży Kościół, i z czystym sercem weseli się w Panu.

Moc moja i ucieczka, Przeczysta, mur obronny nie do zdobycia i ku Bogu Orędowniczka, z wiecznego płomienia i gehenny wyzwól mnie.

Mario najczystsza, fałę żądz mego rozumu i pokus bóle rozpedź, któraś zrodziła Źródło beznamiętności, Matko zawsze Dziewico.

Chwała. Czysta i Nieskalana, która byłaś mieszkaniem czystości, ogarniającym wcielenie Boże, moje skalanie duszy i nieczystość zniszcz.

I teraz. Jedyńą Przeczystą, jedyną Nieskalaną błagam Ciebie, Dziewico, skalany żądzami rozkoszy i mający duszę zbrukana, oczyść mnie modlitwami Twoimi.

Pieśń 5

Hirmos: Bożą Twoją światłością, Dobry, od poranku czuwających Tobie dusze oświeć miłością, modłę się, aby poznać Ciebie, Słowo Boże, prawdziwego Boga, i wołam z ciemności grzechu.

Skalany zamysłem i zbrukany licznymi upadkami, Matko Boża, modłę się do Ciebie jedyna Nieskalana, ulituj się i wybaw mnie orędownictwem Twoim.

Bożym jaśnieniem Twoim, Łaskawco, oświeć duszę moją skalaną rozkoszami i skieruj na ścieżki zbawienia, jedyna która zrodziłaś Chrystusa Zbawcę.

Chwała. Więzy grzechu mego rozerwij Twoim orędownictwem i wspomozieniem, Dziewico, radością Bożej ciszy napełnij nieszczęsną duszę moją i wybaw z ciemności.

I teraz. Ciebie jedyną jako Bożą ucieczkę teraz zdobywszy, Łaskawa, wołam do Ciebie i z wiarą przypadam: Ty bądź mi wspomozieniem i opieką zbawienia, Władczyni świata, i wybaw mnie.

Pieśń 6

Hirmos: Morze życia wzburzone widząc przez burzę pokus przybiegam do cichej Twej przystani i wołam do Ciebie: Wyprowadź ze zniszczenia życie moje, wielce miłosierny.

Winy grzechów i okrutnie zraniony, nieszczęsny, do Ciebie przybiegam, miłosierna Matko Boża, modłąc się: Zniszcz napaści grzechów moich.

Bramo łaski, otwierająca wiernym bramę niebios, pokuty bramę świetlistą otwórz mi, Władczyni, i wyzwól z bram śmierci.

Chwała. Pochyłego pod atakami wrogich żądz umocnij, Matko Boża, która zrodziłaś Źródło beznamiętności, ku Tobie bowiem przybiegłem, pocieszycielce mojej nieszczęsnej duszy.

I teraz. Wejrzyj, Władczyni, na mnie pokornego i wbrew nadziei zbaw mnie, Ty bowiem jesteś nadzieją i opieką moją, życiem i światłością serca mego, Bogurodzico, i umocnieniem.

Także: Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.

Katyzma poetycka, ton 6:

Twierdzą dla pozbawionych pomocy, Ty zaiste jesteś, najświętsza Dziewico Matko, przeto pokorni przez Ciebie wywyższamy się, Ty bowiem jesteś wszystkich opieką i przed Bogiem Orędowniczką.

Pieśń 7

Hirmos: Anioł uczynił piec rosę rodzącym dla sprawiedliwych młodzieńców, Chaldejczyków

zaś spalał z woli Bożej, przekonując prześladowcę do zawołania: **Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.**

Zawsze mamy Ciebie jako oczyszczenie przez Bogiem, Nieskalana, przeto wyproś dla wszystkich wybawienie ze strasznych mąk, Przekzysta, którzy zaiste wyznajemy Ciebie jako Bogurodnicę.

Mnie, ogarniętego lenistwem podnieś ku czynieniu woli Bożej, Przekzysta, umacniając mnie przeciwko wrogom zawsze okropnie mnie atakującym i oszukującym wrogimi zamysłami.

Chwała. Nie zostaw mnie, Dziewico, abym zginął, ani też abym był pokarmem dla zawsze pragnącego mojej zguby węża okrutnego, lecz daj mi Twoje obfite miłosierdzie.

I teraz. Nie przestawaj modlić się do Przyjaciela człowieka Boga naszego, Nieskalana, abyśmy otrzymali doskonałe przebaczenie, Czysta, i przygotowane niebieskie dobra, i niezmienną radość.

Pieśń 8

Hirmos: **Z** płomienia sprawiedliwym roś wytoczyłeś i ofiarę sprawiedliwego wodą spaliłeś, wszystko bowiem czynisz, Chryste, co tylko zechcesz, Ciebie wywyższamy na wieki.

Jak przez zrodzenie Twoje, Najczystsza, dobrych dzieł okazał płodnym nieplodne serce moje, Boga ubłagawszy.

Modlitwę zanieść Bogu, Dziewico, aby zbawił dusze nasze, Łaski Pełna, i wybaw nas z żądź oraz z wszelkich pokus biesów.

Chwała. Do Twojej opieki przybiegam, Nieskalana, i orędowniczkę życia mego teraz przedstawiam, wybaw mnie, Dziewico, z Sądu budzącego bojaźń, doświadczenia i ognia wiecznego.

I teraz. Zachwianą przez złość wroga duszę moją umocnij, Dziewico czysta, wyrwij mnie z ognistej męki i boleściwego losu kozłów.

Pieśń 9

Hirmos: **Boga** ludzie nie mogą widzieć, na Niego nie śmieją patrzeć zastępy aniołów. Przez Ciebie, Najczystsza, objawiło się ludziom Słowo wcielone, które wywyższając z wojskami niebios Ciebie wysławiamy.

Fala żądź trwoży mnie i pogrąża w rozkoszach, Dziewico nieskalana, która zrodziłaś Sternika Chrystusa, wyciągnij do mnie pomocną dłoń i wybaw mnie, jedyne wybawienie dla wielbiących Ciebie z wiarą.

Pałacu i tronie Króla, Góro Boża i grodzie wybrany, Raju Słońca, Obłoku najjaśniejszy, oświeć duszę moją rozpędzając obłok licznych moich grzechów, Łaski Pełna.

Chwała. Czysta Dziewico, otoczona radością przez Boga, Bramo święta, otwórz bramę mej duszy, zamykając wejście grzechu, aby nie pochwyciła mnie ręka oszusta, ciągnąca okropnie ku zgubie i strasznej męce.

I teraz. Duszo, powstań i czuwaj w modlitwach odpędzając sen zniechęcenia, odważną współpracielkę zawsze mając, czystą Matkę Bożą, najszczodroblivszą.

Także: Zaprawdę godne to jest, **Trisagion.** **Po:** **Ojciec nasz, troparion, ciąg dalszy jak zwykle i**

rozesłanie.

WE WTOREK RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza kazyzmy poetyckie pokutne, ton 6:

Myszę o dniu budzącym bojaźń i płaczę nad złymi mymi czynami, jak bowiem odpowiem nieśmiertelnemu Królowi? Z jaką odwagą spojrzę na Sędziego, ja marnotrawny? Łaskawy Ojczy, Synu Jednorodzony i Duchu Święty, zmiłuj się nade mną.

Stichos: Panie, w zapalczywości Twojej nie oskarżaj mnie, ani w gniewie Twoim nie karz mnie.

W dolinie płaczu, na miejscu, które wyznaczyłeś, gdy zasiądziesz, aby sprawować sprawiedliwy Sąd, o Miłosierny, nie oskarżaj moich ukrytych czynów, ani nie zawstydz mnie przed aniołami, lecz oszczędź mnie, Boże, i zmiłuj się nade mną.

Chwała, i teraz. Teotokion: Brama miłosierdzia otwórz nam, błogosławiona Bogurodzico, abyśmy ufając Tobie nie zginęli, ale przez Ciebie zostali wybawieni z niedoli, Ty jesteś bowiem zbawieniem rodu chrześcijańskiego.

Po drugiej recytacji Psalterza kazyzmy poetyckie, ton 6:

Duszo moja, całkowicie zniechęcona pracujesz dla grzechu i cała chorujesz, a nie przychodzisz do Lekarza, odejdz daleko od zła, które uczyniłaś i zawołaj do Zbawcy, mówiąc: Nadziejcie pozbawionych nadziei, Życie zrozpaczonych, Zbawco, podnieś i zbaw mnie.

Stichos: Panie, w zapalczywości Twojej nie oskarżaj mnie, ani w gniewie Twoim nie karz mnie.

Daj mi czuwanie mądrych dziewic, Panie, i duszy mojej lampę oświeć olejem łask Twoich, abym śpiewał Tobie pieśń aniołów: Alleluja.

Cierpień wysiłek przecierpieli święci i oznaki czci zwycięstwa od Ciebie przyjęli, zniszczywszy zamysły nieprawych i otrzymali korony niezniszczalne, przeto ze względu na nich, Boże, bądź ubłagany i daj nam wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Nadziejcie świata, łaskawa Bogurodzico Dziewico, Twoje i jedyne budzące bojaźń orędownictwo błagamy: Ulituj się nad ludem bez pomocy, ubłagaj miłosiernego Boga, aby dusze nasze wybawił z wszelkiej kary, jedyna Błogosławiona.

Po trzeciej recytacji Psalterza kazyzmy poetyckie, ton 6:

Prosomion: Odłożywszy.

Drogi życia okazałeś ludziom, Janie, wołając: „Poprawcie serca wasze przed Panem”, wybaw wielce grzeszną moją duszę, do rozrzewnienia doprowadź okamieniałą myśl i wybaw z przyszłej męki Twoimi modlitwami, Poprzedniku Zbawcy.

Burza żądź i okrutne fale grzechów topią mnie w głębiach rozpacz, Słowo, lecz wyciągnij do mnie władczą Twoją prawicę i wybaw mnie jak Piotra, świętymi

modlitwami Poprzednika Twego, z głębi okropnych nieprawości moich.

Chwała, i teraz. Teotokion: Ty, która przed wiekami z Ojca bez matki zrodzonego Syna i Słowo Boże w czasach ostatecznych zrodziłaś wcielonego w czyste łono Twoje bez mężczyzny, Rodzicielko Boga, módl się do Niego, aby dał nam przebaczenie grzechów przed końcem.

Kanon pokutny do Pana naszego Jezusa Chrystusa i świętych męczenników.

Poemat kir Józefa. Ton 6:

Pieśń 1

Hirmos: Wspomożyciel i obrońca stał się moim zbawieniem, to mój Bóg i wysławię Go, Bóg Ojca mego i wywyższę Go, chwalebnie bowiem się wysławiał.

Zbawicielu mój Jezu, jak wybawiłeś z licznych grzechów nierządnicę, która niegdyś dobrze pokutowała, modłę się do Ciebie, abyś jako miłosierny wybawił mnie z niezliczonego zła mego.

Pływając w marnościach zamysłów życia, Jezu, w tej okropnej głębi, w topiel wpadłem okropną, z której wybawiwszy zbaw mnie.

Męczennikom: Mężnych cierpiętników, którzy zniszczyli wroga i cierpliwie cierpiąc korony zwycięskie otrzymali od Boga, z radością uczcijmy.

Męczennikom: Głosząc odważnie Boga Słowo, mądrzy, złych oratorów zwyciężyliście i przyjąwszy wszelkie rodzaje ran wielce wysławiliście się.

Teotokion: Okazałaś się bramą Życia, śmierci bramy zamknąwszy zrodzeniem Twoim, Czysta, okazałaś się ziemią wybraną, przez którą z ziemi na niebiosa wstąpiła ludzka natura.

Inny kanon do świętego i wielkiego Jana Poprzednika. Poemat Józefa. Ton 6:

Hirmos: Zmysłowy faraon zatopiony został z całym wojskiem, Izrael zaś przeszedł pośrodku morza, wołając: Panu Bogu naszemu śpiewamy, albowiem się wysławiał.

Anioł Boży Twoje zrodzenie ogłosił ojcu, aniele Boży, z nim i nas wspomnij, abyśmy w dniu Sądu znaleźli miłosierdzie, święty Poprzedniku.

Będąc piękną rośliną pustynną, Poprzedniku Chrystusa, kiełkujące we mnie nieustannie lenistwo z korzeniem wyrwij, pozwalając mi przynosić owoce pokuty.

Łono bezdzietne Ciebie sławnie rodzi jako owoc, obficie owocującymi okazując serca przedtem niepłodne, przeto z wiarą wołam do Ciebie: Chrzcicielu, niepłodne moje zamysły wyrwij.

Teotokion: Oszustwem nieustannie wróg Zły mnie łowi, z tych łowów wyrwij mnie, Nieskalana, i skieruj, Bogurodzico, do pełnienia Bożej woli Władcy.

Pieśń 3

Inny hirmos: Umocnij, Panie, na opoce przykazań Twoich wahające się moje serce, albowiem Ty jeden Święty jesteś i Pan.

Miłosiernym Twoim okiem wejrzyj na mnie, gdy stanę przed Tobą i będę sądzony, jedyny łaskawco, Panie.

Wzdychającego z głębi duszy przyjmij mnie, jak celnika, i pokutę mi daj, Zbawco, wybawiającą mnie z wszelkiego grzechu.

Męczennikom: Strumieniami najświętszej waszej krwi, święci,

powstrzymaliście ohydną krew, składaną niegdyś biesom w pogańskich chramach.

Męczennikom: Duchem Najświętszym umacniani święci zniszczyli bożków zguby, wszystkich umacniając w wierze.

Teotokion: Poczęłaś trzymającego cały świat, Najświętsza, przeto modłę się do Ciebie: Wybaw mnie z wszelkiej ogarniającej mnie udreki.

Inny kanon.

Hirmos: Na twardej opoce wiary Twojej zamysły utwierdziwszy duszy mojej, umocnij, Panie, Ciebie bowiem mam, Dobry, jako ucieczkę i umocnienie.

Mnie, który zszedłem z drogi, daj teraz nawrócenie i wyciągnij do mnie rękę, błogosławiony Poprzedniku, ciągle pływającemu w otchłani okropieństw.

Żyję w lenistwie i porąbanie zbliża się, Twoimi modlitwami daj mi powstanie, zawsze sławny Poprzedniku, abym nie został jako bezpłodny odesłany w ogień wieczny.

Dzień budzący bojaźń przy drzwiach, a ja obciążony jestem okropnymi ciężarami, z których wyzwól mnie Pański Chrzcicielu, czystymi Twoimi modlitwami.

Teotokion: Byłaś tronem Bożym, Bogurodzico, na którym zasiadł cielesnie Chrystus, z pierwszego upadku podniósł ludzi, głosami radosnymi śpiewających Tobie.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszał prorok o przyjściu Twoim, Panie, i uląkł się, że Ty chcesz urodzić się z Dziewicy i objawić się ludziom, i powiedział: Usłyszałem wieść od Ciebie i uląłem się, chwała mocy Twojej, Panie.

Potoki łez daj mi wysuszające żądz moich źródła i obmywające z wszelkiego bagna grzechu, Szczodry, wielce Miłosierny, i wygaszające ognia gehenny wieczny płomień niegasnący.

Nieustannie drażnię stupy duszy mojej umiłowaniem rozkoszy i pozostaję niewyleczony, sam nie chcąc powrócić do rozwagi, kimże będę? Cóż uczynię? Chryste szczodry, uleczywszy zbaw mnie.

Męczennikom: Sterowani przez Boga zawsze błogosławieni męczennicy z wiarą przepłynęli burzliwą głębię i osiągnęli ciszę przystani królestwa niebieskiego.

Męczennikom: Oświeciciele pobożności, światła prawdy, światłością wysiłków waszych zniszczyliście pełną smutku ciemność bezbożnictwa, a zorzami cudów męczennicy rozpędzają mgłę żądz.

Teotokion: Siedmioramiennym świecznikiem noszącym ogień Boga nazwał Ciebie, Dziewico, dawno temu prorok, przewidziawszy światło w ciemności niewiedzy, przeto wołam do Ciebie, Nieskalana: Oświeć mnie, modłę się.

Inny kanon.

Hirmos: Usłyszałem wieść od Ciebie i uląłem się, poznałem dzieła Twoje i przeraziłem się, chwała mocy Twojej, Panie.

Ulecz zranione na zbójeckich drogach serce moje, błagam Ciebie Poprzedniku, skutecznym uzdrowieniem Twymi modlitwami Bożymi.

Usuń grzech żyjący jeszcze w duszy mojej, Poprzedniku, i podnieś mnie teraz, upadającego w rozkoszach.

Przystanią okazałeś się dla nas, pogrążających się w głębi życiowej burzy, i doprowadź wszystkich do przystani ciszy.

Teotokion: Obyś nie osądził mnie, Panie, według czynów moich, ale bądź dla mnie miłosiernym, Szczodry, błaga Ciebie o to z Chrzcicielem Rodzicielka Twoja.

Pieśń 5

Hirmos: Czuwającego w nocy oświeć mnie, proszę, Przyjacielu człowieka, kieruj mnie ku Twoim nakazom i naucz mnie, Zbawco, pełnić wolę Twoją.

Oto ukryłem talent Twój, Chryste, leniwy sługa Twój, o zniweczyłem wszystko złymi żądzami, oto ja, przeto nie posyłaj mnie w ogień.

Twoim synem będąc z łaski, łaskawy Chryste, zniewolony zostałem przez wroga i oddaliłem się od Ciebie żyjąc nierządnie, przeto nawróciwszy mnie zbaw.

Męczennikom: Męczennicy stali przed sądem tarczę wiary nosząc, przeto strzałami oszukańczymi nie mógł ich zranić okropny odstępcą.

Męczennikom: Mając zabijane ciała męczennicy zabili wszystkie wraże podstępny i przeszli do życia niezmiennego w radości przyjąwszy korony zwycięstwa.

Teotokion: Bramo nieprzebyta, otwórz mi bramy prawdziwej pokuty, błagam Ciebie, i pokaż mi ścieżki pokuty, Czysta, wszystkich Nauczycielko.

Inny kanon.

Hirmos: Do Ciebie od poranku zwracam się, który ze względu na miłosierdzie siebie wyniszczyłeś i niecierpieliwy cierpiałeś, Słowo Boże, daj mi pokój upadłemu, Przyjacielu człowieka.

Świątynią byłaś Bożej Trójcy i w świątyni Twojej świętej zgromadzeni z wiarą gorącą modlimy się do Ciebie, Poprzedniku: Wybaw nas z pokus i kłopotów, Chwalebny.

Wszelkiej cnoty pozbawił mnie mój rozum, Ciebie, który w życiu chodziłeś prawdziwą drogą, Błogosławiony, błagam teraz: Oddaj mnie Bogu wszystkich, czyniąc mnie lepszym przez wspaniałe dary.

Ty, który zanurzyłeś w strumieniach Jordanu Otchłan miłosierdzia, Proroku, strumienie żądz moich modlitwami Twoimi wysusz teraz, źródła łez dając mi.

Teotokion: Przyozdobiona Bożymi promieniami, Dziewico, zrodziłaś pięknego cnotą, módl się zawsze do Niego, aby wybawił nas ze zniszczenia, którzy z wiarą i miłością Ciebie sławimy.

Pieśń 6

Hirmos: Z całego mego serca wezwałem ku miłosiernemu Bogu i usłyszał mnie z otchłani Hadesu, i wyprowadził życie moje ze zniszczenia.

Nie okaż mi radością biesów w dniu budzącym bojaźń, Chryste Jezusie, abym nie usłyszał wtedy głosu posyłającego mnie w ogień gehenny.

Pograżył mnie w głębi grzechów wróg sprawiedliwych, przybiegam teraz do głębi Twoich zmiłowań, Jezu, ku przystani życia skieruj mnie teraz.

Męczennikom: Pługiem licznych cierpień odnowiwszy duchową bruzdę mądry

Bożym nasieniem wiary męczennicy obfity kłós męki jawnie przynieśli.

Męczennikom: Ranami zraniliście was raniącego, pobożni rycerze, przeto przeszliście do życia i uleczenie teraz ludzkie cierpienia.

Teotokion: Okazałaś się świątynią Boga, Nieskalana, w której zamieszkał Święty ludzką naturę przebóstwiwszy i uczynił z wiernych sobie świątynie.

Inny kanon.

Hirmos: Otchłań grzechów w końcu otoczyła mnie i nie mogę znieść ataku fal, i jak Jonasz wołam do Ciebie Władcy: Ze zniszczenia mnie wyprowadź.

Jak odrośl z korzenia wyrosłeś, Proroku, i serca niepłodne wszelką pobożnością okazałeś płodnymi ku chwale Boga.

Skrusz szybko Złego pod nogami naszymi i skieruj duchowe stopy nasze na drogę pokoju, orędownictwem Twoim, Poprzedniku.

Ogrodź prawdą owczarnię Twoją, Proroku, wybawiając nas z wszelkich ataków biesowskich i wiecznej męki.

Teotokion: Pieśń dziękczynną przynosimy teraz Tobie, Dziewico, będą przez Ciebie, Czysta, wybawionymi z dawnej klątwy, Ty bowiem zrodziłaś wszelkie błogosławieństwo.

Pieśń 7

Hirmos: Zgrzeszyliśmy, nieprawie żyliśmy, niesprawiedliwie postępowaliśmy przed Tobą, nie zachowaliśmy, nie wypełnialiśmy tego, co nam przykazałeś, lecz nie odrzucaj nas do końca, ojców Boże.

Patrzę na niezmiernie Twoje miłosierdzie, niezmiernie grzeszący, znam Twoje miłosierdzie, znam wielką cierpliwość i dobroć, pokuty daj mi owoce, szczodry Chryste, i zbaw mnie.

Ulec serca mego nieuleczone żądze, Szczodry, daj odciążenie grzechów moich, ciężkiemu brzemieniu ulżyj, abym w rozrzewnieniu zawsze słał Ciebie, ojców Boga.

Męczennikom: Wiązani, ścinani i spalani przez materialny ogień, lwom wydawani na pożarcie i rozciągani na kołach, nie wyrzekli się Ciebie, Boga żywego naszego, święci i Boży cierpiętnicy.

Męczennikom: Oddzielani byliście od ciał, ale nie oddzieleni od Boga okazaliście się męczennicy ze względu na zjednoczenie z Bogiem, sami z nami niezniszczalnie zjednoczeni, do którego zawsze módlcie się, aby wybawił nas z wszelkich kłopotów.

Teotokion: Wydałaś bez nasienia, którego Ojciec zrodził niezniszczalnie, pozostałaś po zrodzeniu Dziewicą, jak i przed zrodzeniem, przeto błogosławiona jesteś i wysławiana nieustannie, Przeczysta, jako Matka Boga.

Inny kanon.

Hirmos: Dzieci w Babilonie płomienia pieca nie ułękły się, lecz w płomienie wrzucani zraszani śpiewali: Błogosławiony jesteś, Panie Boże ojców naszych.

Głosem będąc Słowa, teraz głosy nasze przyjmij, Chrzcicielu, i wybaw lud Twój z cierpień, biedy, licznych kłopotów i wiecznej męki.

Ręką wskazałeś, Proroku, Baranka Bożego, który wziął grzechy świata, do którego zawsze módl się, aby zabrał moje okropne grzechy i uczynił mnie godnym życia.

Duszo moja, czuwaj i zawołaj, porzuciwszy omroczenie nieprzystojnych czynów, ulituj się nade mną, Jezu, dla modlitw Chrzyciela, i wyrwij mnie z bagna czynów moich.

Teotokion: Zrodziłaś, Czysta, przed którym stoją z drzeniem niebieskie zastępy, który połączył się z ludźmi z łaskowości, do którego gorliwie módl się, aby ulitował się nad sługami Twoimi.

Pieśń 8

Hirmos: Którego niebieskie zastępy sławią i drżą przed Nim Cherubini, i Serafini, wszystko, co oddycha, i całe stworzenie niech opiewa, błogosławi i wywyższa na wszystkie wieki.

Spoglądam na wielkie miłosierdzie zmiłowań Twoich, Chryste, jak Dawid, zgrzeszywszy bardziej od niego, i wołam z nim: Jedyne miłosierny, szybko zmiłuj się nade mną.

Błagam Ciebie o koniec łagodny, dla złych czynów moich, nie jestem bowiem gorliwy, mając serce zatwardiałe: Ulituj się nade mną, Boże Słowo.

Męczennikom: Jako wybrane i nieskalane ofiary dla Tego, który za nas ofiarował siebie, Jednorodzone Słowo dobrowolnie złożone, wszystkie ofiary demonom cierpiętnicy zniszczyli.

Męczennikom: Żyły mając przecinane, zęby wydarte z korzeniami, odcięte ręce, zmiżdżone członki i wszelkie inne udreki przecierpieliście męczennicy, opiewając Chrystusa, jedyne wytyczającego wielką walkę.

Teotokion: Dziecię nam zrodziłaś, Starodawnego, który nowe na ziemi ścieżki okazał i zniszczałą naturę odnowił, Oblubienico Dziewico błogosławiona.

Inny kanon.

Hirmos: Za prawa ojców błogosławieni młodzieńcy w Babilonie narażając się na niebezpieczeństwo króla opluli rozkazy szaleńcze i połączeni nie zostali spaleni ogniem, Władcy Bogu godną śpiewając pieśń: Panu śpiewajcie dzieła i wywyższajcie Go na wszystkie wieki.

Nad Słowo chrzczone widziałeś zstępującego w postaci gołębiczy Ducha Świętego i głos Ojca stałeś się godnym słyszeć, Błogosławiony: „Ten jest Syn mój współtronujący, którego opiewa całe stworzenie”: Panu śpiewajcie dzieła i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Ogniem Twoich modlitw, Proroku, cierniowe żądze zmysłów moich spalił i wygasły świecznik serca mego znowu zapalił, abym jawnie patrząc opiewał Stwórcę Światłości: Panu śpiewajcie dzieła i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Teotokion: Zachowaj mój rozum w pokorze, Dziewico Łaski Pełna, która zrodzeniem Twoim skruszyłaś pychę demonów i podnieś mnie z gnojowiska żądzi, mnie spragnionego nasyć łaską Twoją, śpiewającego: Panu śpiewajcie dzieła i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Także śpiewamy Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja Pana, i pokłony.

Pieśń 9

Hirmos: Niewypowiedziane zrodzenie z poczęcia bez nasienia, niezniszczalny owoc Matki nie znającej męża, zrodzenie bowiem Boga odnawia naturę. Przeto wszystkie pokolenia Ciebie, jako Bożą Niewiastę-Matkę, prawowiernie wywyższają.

Jezusie Przyjacielu człowieka, który jedyny niemoc naszą znasz, w nią bowiem przyoblokłeś się z miłosierdzia chcąc ją oczyścić, przeto złe skalanie i zgniliznę złości moich oczyść, i zbaw mnie.

Jak nierządnicą łzy przynoszę Tobie, Przyjacielu człowieka, jak celnik jęcząc wołam do Ciebie: „Oczyść i zbaw mnie”, jak Kananejka wołam: „Zmiłuj się nade mną”, jak Piotra pokutującego i mnie uczyni godnym przebaczenia.

Męczennikom: Ciałem opletliście bezcielesnego władcę świata, wysiłkami cierpień waszych zrzuciliście go i korony zwycięstwa godnie przyjęliście, przeto modlicie się gorliwie za wszystkich z wiarą wysławiających was, święci.

Męczennikom: Uświęciłeś ziemię świętą krwią świętych Twoich, Panie, i ich najświętsze dusze z duchowymi mocami świętymi połączyłeś, zawsze przez nich uświęcasz z wiarą prawdziwą Ciebie uświęcających.

Teotokion: Słowo Tobie przynosimy archanioła, Najczystsza, Błogosławiona „Raduj się”, która pomieściłaś Boga nieogarnionego: Raduj się, kłątwy odpuszczenie i błogosławieństwa wprowadzenie. Raduj się, jedyna rajska bramę otwierająca.

Inny kanon.

Hirmos: Przyjdźcie wierni, nasyćmy się gościnnością Pana, i nieśmiertelną ucztą w Wieczerniku, podnieśmy w górę nasz umysł, Słowo przyszło tutaj, dowiedzieliśmy się o tym od Słowa, które wywyższamy.

Ulecz mój rozum, rozkoszami życiowymi okropnie zraniony, i utul silnie atakującą mnie burzę, pokaż mi prawe drogi pokuty, Pański Poprzedniku.

Widziany byłeś stojący pośrodku Starego i Nowego Przymierza, pierwszego bowiem sprawiłeś ustanie, Proroku, a drugiego Światłość wskazałeś, przeto skieruj nasze sumienia ku chodzeniu ścieżkami Bożymi, abyśmy wybawili się z wiecznej ciemności.

Połączyłeś się z zastępami niebieskimi, znającymi Boże tajemnice, z którymi módl się do Chrystusa, aby zbawił nas, będących na ziemi, czczących Ciebie w czcigodnej Twojej świątyni, Chrzcicielu Janie, Pański Poprzedniku.

Dzień pełen zapalczywości, dzień ciemności dla mających czyny ciemne, Sąd budzący bojaźń, Chrzcicielu Chrystusa i Poprzedniku, modlitwami Twoimi wybaw nas wtedy z wszelkiego osądzenia, Ciebie czczących.

Teotokion: Okazałaś się bardziej świętą od cherubinów, Dziewico, albowiem Boga zrodziłaś najświętszego, wszystkich nas uświęć, w słowach świętej wiary w nocy i za dnia Ciebie uświęcających.

Także: Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Ektenia mała, fotagogikon, zwykle psalmy i ciąg dalszy.

Na stichownie stichery pokutne, ton 6:

Wróg znalazł mnie obnażonego z cnót, zranił strzałą grzechu, lecz Ty jako Lekarz dusz i ciał rany duszy mojej ulecz, Boże, i zmiłuj się.

Stichos: Nasyć nas o poranku łaskawością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na służę Twoją i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

Strupy mego serca, powstałe z wielu ran ulecz, Zbawco, jako Lekarz dusz i ciał, dając proszącym przebaczenie grzechów, zawsze dając mi łzy pokuty i odpuszczenie win, Panie, i zamiłuj się nade mną.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonali w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Męczennikom: Panie, gdybyśmy nie mieli świętych Twoich orędowników i dobroci Twojej miłującej nas, jakże śmielibyśmy, Zbawco, śpiewać Tobie, którego sławią nieustannie aniołowie: Zbawco serc, oszczędź dusze nasze.

Chwała, i teraz. Teotokion: Wielkich darów stałaś się godna, czysta Dziewico Matko Boża, albowiem zrodziłaś w ciele Jednego z Trójcy, Chrystusa Dawcę życia, na zbawienie dusz naszych.

Także: **Dobrze jest wyznawać. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion i ektenia. Także pierwsza godzina, zwykle psalmy i rozesłanie.**

We wtorek na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 6:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Pamiętaj o mnie, Boże Zbawco mój, gdy przyjdiesz w królestwie Twoim, i zbaw mnie jako jedyny Przyjaciel człowieka.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Ty, który przyjąłeś płacz Piotra, przyjmij i moją pokutę, Chryste, i daj mi grzechów odpuszczenie.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy złorzeczą wam i prześladowają was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Chrzcieliu i Poprzedniku Pana, który głosiłeś ludziom pokutę, daj mi z całej duszy pokutować, modlę się.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Przecierpiawszy ataki mąk, cierpiętnicy teraz uleczają słabości ludzi, przeto jesteście błogosławieni.

Chwała. Triadikon: Ty, przez proroków wysławiany Bóg w Trójcy, prostej i niepomieszanej, zbaw nas modlitwami Poprzednika.

I teraz. Teotokion: Orędowniczko można dla będących w nieszczęściach, obroń mnie, zniewolonego życiowymi żądzami, i wybaw mnie, modlę się.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

WE WTOREK WIECZOREM,

do: **Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery ku czci krzyża, ton 6:**

Prosomion: Zmartwychwstałeś po trzech dniach.

Gdy ukrzyżowany zostałeś, wielce cierpliwy Panie, zachwiała się cała ziemia, wiernych zaś serca umocniłeś, przeto Tobie śpiewamy i z miłością kłaniamy się niezgłębionej mocy Twojej.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Policzkowany byłeś, Zbawco, i opluwany, a jadowitego spoliczkowałeś złego wroga, podnosząc z upadku Adama, który został oszukany.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Słońce omroczyło się i cała ziemia zadrżała, kamienie rozpadły się, gdy ujrzały Ciebie, Zbawco, na drzewie niesprawiedliwie powieszono i przebaczącego zamysły.

Także stichery z Menei ku czci świętego, jeśli są. Jeśli zaś nie, to inne stichery, ton i prosomion ten sam.

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Dziewica stojąc niegdyś z dziewiczym uczniem przy krzyżu podczas ukrzyżowania, płacząc mówiła: Biada mi, jakże to cierpisz, Chryste, sam będąc dla wszystkich beznamiętnością?

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Myśląc o poczęciu Twoim bez nasienia i o zrodzeniu czystym dziwię się bardzo, dlaczego jak złodziej pozwoliłeś się zabić? – wołała Najczystsza.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami, i prawda Pańska trwa na wieki.

Krzyżowany jestem na drzewie i przygwożdżony jako człowiek, i do grobu składany jako martwy, Matko czysta Dziewico, natomiast jako Bóg w chwale zmartwychwstanę po trzech dniach.

Chwała, i teraz. Teotokion: Gdy Dziewica i czysta Matka Twoja widziała jak ludzie nieprawi niesprawiedliwie przygważdżają Ciebie na drzewie, miała zranione serce, jak przepowiedział Symeon.

Także: Pogodna Światłości. Prokimenon dnia. Także: Pozwól, Panie, w wieczór ten.

Na stichownie stichery ku czci krzyża, ton 6:

Krzyż Twój, Panie, życiem i wspomżeniem ludu Twego jest, w nim mając nadzieję Tobie ukrzyżowanemu ciałem Bogu naszemu śpiewamy: Zmiłuj się nad nami.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Krzyż Twój, Panie, raj otworzył rodzajowi ludzkiemu i ze zniszczenia wybawił, Tobie ukrzyżowanemu ciałem Bogu naszemu śpiewamy: Zmiłuj się nad nami.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasyćeni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Męczennikom: Cierpiąc ze względu na Ciebie, Chryste, liczne męki przecierpieli i doskonałe przyjęli korony na niebiosach, i modlą się za dusze nasze.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Na drzewie Życie nasze widząc wiszące, nieskalana Bogurodzica macierzyńsko płacząc wołała: Synu mój i Boże mój, zbaw z miłością śpiewających Tobie.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion, ektenia i rozesłanie.

WE WTOREK NA POWIECZERZU,

Kanon do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 6.

Pieśń 1

Hirmos: Jak po suchym łądzie wędrował Izrael stopami po otchłani i prześladowcę faraona widząc tonącego, wołał: Bogu zwycięską pieśń śpiewajmy.

Stichos: Najświętsza Bogurodzico, wybaw nas.

Opłakuję całe moje skalane życie i niezmierzone mnóstwo mego zła, cóż wyznam Tobie, Czysta? Waham się i lękam, lecz pomóż mi, Władczyni.

Od czego zacznę wyznawać zło i okropne moje upadku, ja pełen żądz? Biada mi, cóż pocznę? Władczyni, przed końcem ulituj się nade mną.

Chwała. Gdy pomyślę o godzinie śmierci i o Sądzie budzącym bojaźń, przerażam się okropnie, lecz pomóż mi.

I teraz. Niszczyciel dobra patrzy teraz na mnie pozbawionego Bożych cnót, który daleko odszedłem od Boga i stałem się obcy Bogu, wróg chce mnie pochłonać, Władczyni, uprzedź go!

Pieśń 3

Hirmos: Nie ma świętego jako Ty, Panie Boże mój, któryś podniósł róg wiernych Twych, Łaskawy, i umocniłeś nas na opoce wyznania Twego.

Duszę strasznie skalałem niezmiernym złem moich żądz, Bogurodzico Władczyni, gdzie pójdę, cały ogarnięty przez rozpacz?

Stworzonym będąc na obraz Boży skalałem siebie marnotrawnego, biada mi pysznemu, Czysta, bowiem według podobieństwa, czynów, słów i zamysłów czyniłem rzeczy nieprzystojne.

Chwała. Nie ma nikogo wśród ludzi, który uczyniłby podobne rzeczy, ani nikt też nie urodził się w świecie, mając jak ja omroczony rozum, skalałem bowiem Boży chrzest.

I teraz. Na koniec osiągnąłem zło, najświętsza Dziewico, Ty szybko pomóż mi, niebo i ziemia gorzko wołają o moich niezmiernych upadkach.

Pieśń 4

Hirmos: Chrystus moją mocą, Bóg i Pan, śpiewa i głosi Boży Kościół, i z czystym sercem weseli się w Panu.

Anielskie zastępy i wojska niebieskich mocy lękają się panowania Twego Syna, Czysta, a ja zrozpaczony ogarnięty jestem beznadziejnością.

Zadziwiła się cała ziemia i ulękła, widząc okropne i złe moje nieprzystojne czyny, i dziwi się Twego Syna ogromowi miłosierdzia.

Chwała. Kościół cielesny skalałem i Kościół Pański, do którego ludzie wchodzi z lękiem, ja zaś marnotrawny bez wstydu wchodzi, biada mi!

I teraz. Nie okaż mnie, Władczyni, nie okaż mnie obcym przybytkowi Syna Twego, chociaż cały jestem niegodny, lecz obmyj mnie ze skalania grzechów moich.

Pieśń 5

Hirmos: Bożą Twoją światłością, Dobry, od poranku czuwających Tobie dusze oświeć miłością, modlę się, aby poznać Ciebie, Słowo Boże, prawdziwego Boga, i wołam z ciemności grzechu.

Bożą Światłością Twoją, Dobra, ulecz moje duchowe żądze, które zasiał we mnie kusiciel i wybaw mnie z jego gorzkiej niewoli, śmieje się bowiem widząc mnie bez wspomnienia.

Adam przekroczył jedno przykazanie Syna Twego, Dziewico, i został wygnany, jakże opłacę otchłań grzechów moich, ja przestępca i odstępca?

Chwała. Zabójcą i bratobójcą dawno temu okazał się Kain i został przeklęty przez Boga, cóż zaś uczynię ja, bezczelny, duszę teraz zabiłem i nie wstydę się.

I teraz. Ezawowi pozazdrościłem okrutnemu zadawaniem brzucha i cały jestem syty, duszę skaląłem pijaństwem i rozkoszami życie moje, któż nie zapłacze nade mną, pożądlivym? Biada mi!

Pieśń 6

Hirmos: Morze życia wzburzone widząc przez burzę pokus przybiegam do cichej Twej przystani i wołam do Ciebie: Wyprowadź ze zniszczenia życie moje, wielce miłosierny.

Życie moje jest nierządne, dusza moja skalana i cały żywot zbrukany, ciało zaś moje całe w złościach skaląłem, przeto pospiesz, Dziewico, i pomóż mi.

Koniec zbliża się, nie lubię dobra, sumienie oskarża mnie, stają bowiem przede mną złe czyny i życie nierządne, i lękam się Sądu Syna Twego, Czysta.

Chwała. Ciało mego rozpalenie, straszna rzeka ognista i nie do ugaszenia czeka mnie zaiste i robak nieusypiający, lecz wygaś je dla mnie modlitwami Twoimi, Przeczysta.

I teraz. Teraz ogarnia mnie trwoga, lękam się złowienia przez Złego, przed końcem chce bowiem zabić mnie kusiciel, trzymając mnie jako swego niewolnika, pozbawionego czci.

Także: Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.

Katyzma poetycka, ton 6:

Nadziejo i murze obronny, przystani dla ludu Twego, Dziewico, z Ciebie zrodził się bezboleśnie Zbawca wszystkich i zbawił mających w Tobie nadzieję, a Ty jak opłakiwałaś Twego Syna przy krzyżu, tak teraz módl się do Niego, aby wybawił ze zniszczenia wszystkich śpiewających Tobie.

Pieśń 7

Hirmos: Anioł uczynił piec rosę rodzącym dla sprawiedliwych młodzieńców, Chaldejczyków zaś spalał z woli Bożej, przekonując prześladowcę do zawołania: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Siedmiokroć po siedem płomień żądź rozpalił mnie Zły i nierządem serce moje zawsze uśmierca, przeto potokami moich łez wygaś go, Matko Boża, i zbaw mnie.

Skalanego bagnem grzechów moich nie odrzuć mnie, Władczyni dobra, bowiem widząc mnie w rozpaczę śmieje się zły wróg, lecz sama Twoją władczą ręką podnieś mnie.

Chwała. Sąd budzący lęk czeka Ciebie, pełną żądz i nieczułą duszę moją, męka niekończąca się i groźna, lecz sama teraz przypadnij do Matki Sędziego Twego i Boga, i sama nie rozpaczaj.

I teraz. Omroczyłem się żądz mnóstwem niezmiernym i skałałem duszę oraz ciało z rozumem, przeto Światłością Twego jaśnienia, Przczysta, ku słodyczy beznamietności szybko mnie wprowadź.

Pieśń 8

Hirmos: Z płomienia sprawiedliwym rosę wytoczyłeś i ofiarę sprawiedliwego wodą spaliłeś, wszystko bowiem czynisz, Chryste, co tylko zechcesz, Ciebie wywyższamy na wieki.

Ty, która z Trójcy jedyne Boga zrodziłaś i na ręce nosiłaś, Dziewico Matko, wygaś żądz ognisty piec i łez potokami obmyj duszę moją.

Przyjścia śmierci lękam się, Przczysta, i Sądu onego cały teraz boję się, czynię bowiem zło i nie wstydę się, ulituj się nade mną przed końcem modlitwami Twoimi, Dziewico.

Chwała. Westchnienia nieustające daj mi, Władczyni, i łez obłoki, abym obmył moje liczne grzechy i nieuleczone rany, i otrzymał życie wieczne.

I teraz. Zła mego mnóstwo Tobie wyznaję, Władczyni, albowiem nikt inny w świecie nie zagniewał tak Boga, Syna i Pana Twego, którego szybko uczyni miłosiernym dla mnie.

Pieśń 9

Hirmos: Boga ludzie nie mogą widzieć, na Niego nie śmieją patrzeć zastępy aniołów. Przez Ciebie, Najczystsza, objawiło się ludziom Słowo wcielone, które wywyższając z wojskami niebios Ciebie wysławiamy.

Oto z bojaźnią wielką i miłością przychodzę do Ciebie, Przczysta, znając wielką moc modlitwy Twojej, sługa Twój, wiele bowiem zaiste może, Władczyni, modlitwa macierzyńska do Syna, przychyła bowiem miłosierdzie.

Chóry archaniołów przyjmij i mnóstwo wyższych mocy Stworzyciela swego, apostołów i proroków zgromadzenia, męczenników i ascetów, kapłanów i męczenników, i pomódl się, Czysta, za nami do Boga.

Chwała. I teraz i wtedy Twoją pomoc niech znajdę, Czysta, w godzinie, w której wyjdzie duch mój, szybko wybawiając uratuj mnie z biesowskiej udręki, zawsze Nieskalana, i nie pozostaw mnie, Dobra, abym nie został im wydany.

I teraz. Sędziego szczodrego oczekuję i przyjaznego człowiekowi Twego Syna, Czysta, nie odrzucaj mnie, lecz spraw, aby Syn Twój był dla mnie łaskawym i postawił mnie wtedy po prawicy swojej, Nieskalana, nie przczystym Sądzie Jego, w Tobie bowiem mam nadzieję.

Także: **Zaprawdę godne to jest, i pokłon.** Trisagion. Po: **Ojcze nasz,** troparion, ciąg dalszy jak zwykle i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W ŚRODĘ RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza katyśmy poetyckie ku czci krzyża, ton 6:

Krzyż Twój, Panie, jest uświęcony, przez niego bowiem bywają uzdrowienia słabych przez grzechy, przeto przypadamy do Ciebie: Zmiłuj się nad nami.

Stichos: Wywyższajcie Pana Boga naszego i kłaniajcie się podnóżkowi nóg jego, albowiem jest święty.

Gdy tylko ustawiono drzewo krzyża Twego, Chryste, zachwiały się fundamenty śmierci, Panie, którego bowiem pochłoneła z lubością otchłań, wypuściła z drzeniem, pokazałeś nam zbawienie Twoje, Święty, i wywyższamy Ciebie, Synu Boże: Zmiłuj się nad nami.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Nadziejo i wspomnienie, i przystani ludu Twego, Dziewico, z Ciebie bowiem zrodziło się zaiste zbawienie świata i zawsze zbawia mających w Tobie nadzieję, a jak płakała przy krzyżu Twoim, Syna i Boga, Matka Twoja, tak teraz módl się do Niego, aby wybawił ze zniszczenia wszystkich wysławiających Ciebie.

Po drugiej recytacji Psalterza katzmy poetyckie ku czci krzyża, ton 6:

Dzisiaj prorocze spełnia się słowo, oto bowiem kłaniamy się miejscu, na którym stały nogi Twoje, Panie, i drzewa zbawienia zakosztowawszy otrzymujemy wyzwolenie z grzesznych żądz, dla modlitw Bogurodzicy, jedyny Przyjacielu człowieka.

Stichos: Bóg nasz, Król nasz przed wiekami uczynił zbawienie pośrodku ziemi.

Panie, osądzili Ciebie Żydzi na śmierć, Życie wszystkich, ci, którzy Czerwone Morze dzięki lasce przeszli, przygwoździli Ciebie do krzyża, ci, którzy z kamienia ssali miód, przynieśli Tobie zółć, lecz wszystko dobrowolnie przecierpiałeś, aby nas wyzwolić z niewoli wroga, Chryste Boże nasz, chwała Tobie.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Cierpięcicy sprzeciw okazali na sądzie, męczeńskie rany przyjęli na mękach, a chóry bezcielesnych stały trzymając oznaki zwycięstwa, zadziwili się oprawcy i królowie, wy zaś zrzuciliście przestępcę, mądry, wyznaniem Chrystusowym. Panie, który ich umocniłeś, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Nieznająca małżeństwa Matka stojąc przy krzyżu, na którym przygwożdżono z Niej zrodzonego bez nasienia Syna, wołała: Oreż serce moje przeszedł, o Synu, nie mogę patrzeć na Ciebie wiszącego na drzewie, bowiem przed Tobą wszystko drży jako przed Stwórcą i Bogiem, wielce cierpliwy Panie, chwała Tobie.

Po trzeciej recytacji Psalterza katzmy poetyckie ku czci krzyża, ton 6:

Prosomion: Całą odłożywszy.

Widząc Ciebie na krzyżu dobrowolnie za nas przygwożdżonego, Chryste, zadrzało z lęku, słońce całe omroczyło światłość, kamienie rozpadły się i świątyni Bożej zasłona rozdarła się na oskarżenie okrutnych i nieprawych Żydów.

Drzewo przyniosło w Edenie zniszczenie Praojcowi, zaś krzyża drzewo życiem zakwitło na miejscu czaszki, bowiem zdeptane zostało wraże zło i przez

przygwożdżenie Chrystusa Adam znalazł miłosierdzie i raj, wołając: O, drzewo błogosławione!

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Dziewica, która Ciebie zrodziła, Chryste, widząc na krzyżu Ciebie za nas podniesionego, serce i duszę zranione miała bólu orężem, i płakała macierzyńsko, dla Jej modlitw zmiłuj się nad nami.

Kanon ku czci czcigodnego i życiodajnego krzyża,
mający akrostych: **Zbawiasz mnie, Zbawco, przygwożdżony na drzewie. Poemat Józef. Ton 6:**

Pieśń 1

Hirmos: Jak po suchym lądzie wędrował Izrael stopami po otchłani i prześladowcę faraona widząc tonącego, wołał: Bogu zwycięską pieśń śpiewajmy.

Ty dłonie rozpostarłeś na krzyżu i objąłeś rozproszonych ludzi, Władco, przyprowadzając ich do Twego Ojca jako Syn umiłowany i jednoistotny.

Jako Baranek podniesiony byłeś na krzyżu, Słowo, Twjej owcy zagubionej szukając i znalazłszy policzyłeś ją z tymi, które nie zginęły, Jezusie, chwała władzy Twojej.

Męczennikom: Pragnąc lepszego życia, błogosławieni cierpiętnicy męczennicy, zabici na ziemi przecierpieli męki rozliczne i rozliczne pokusy, godni czci.

Męczennikom: Na sądach niesprawiedliwych za Chrystusa sprawiedliwego stali cierpiętnicy, sąd wszelki niesprawiedliwie was skazujący w Bogu przewyciężyliście.

Teotokion: Władco, aby wszystkim pochodzącym od Adama dać beznamiętność, mękę cierpisz na krzyżu i widząc Ciebie ziemia trzęsie się – płacząc macierzyńsko wołała Władczyni.

Inny kanon do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 6:

Hirmos ten sam.

Z Ciebie, najświętsza Dziewico, Pan, który rozpostarł niebo i założył ziemię, z Ciebie przyszedł w ciele i niebo ziemskie nam pokazał.

Ty, która Boga poczęłaś, ze względu na nas stojącego się człowiekiem, módl się do Niego, Czysta, aby w dniu Sądu ulitował się nad nami, bardzo grzeszącymi.

Najjaśniejszymi promieniami zajaśniało Słońce ze świętego Twego łona i oświeca całą ziemię, Władczyni, przeto oświeciwszy się Ciebie czcimy jako Bożą Matkę.

Rozpędź mgłę omroczenia duszy mojej przez nieprzystojne zamysły, oświecając ją, Bogurodzico Władczyni, światłością świętych przykazań wcielonego w Ciebie Boga.

Pieśń 3

Hirmos: Nie ma świętego jako Ty, Panie Boże mój, któryś podniósł róg wiernych Twych, Łaskawy, i umocniłeś nas na opoce wyznania Twego.

Krzyż został ustawiony na ziemi i upadło oszustwo, stworzenie zachwiało się, a serca chwiejące się pod wrogimi atakami przez wiarę zostają umocnione.

Biesili się niesprawiedliwi ludzie, Ciebie, jedynego sprawiedliwego osądzając na śmierć, usprawiedliwiając to, co ziemskie i wrywając z nieprawej

ręki oszusta.

Męczennikom: Rozwijając całą swoją złość oszust walczył ze świętymi, lecz został zwyciężony widząc niezwytych świętych, uczestników Bożej Światłości.

Męczennikom: Piękno cielesne bardzo zmieniają rany, lecz oświecone ponad Światłość zostały duszę cierpiętników Chrystusowych działaniem Świętego Ducha.

Teotokion: Synu, gdy rodziłam Ciebie, bardziej piękną cnotą od wszystkich ludzi, poznałam Boży cud, ale jakże teraz jesteś krzyżowany, piękna nie mając? – płacząc mówiła czysta Dziewica.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Na ręce trzymałeś Chrystusa trzymającego wszystko, z ręki złego diabła i wszelkiej wrogości wybaw mnie, Bogurodzico czysta, śpiewających Tobie.

Wybaw nas z biesowskiego zamętu i z rąk ludzi nieprawych wybaw nas, Dziewico, z wszelkich pokus i słabości ciała, Twoimi modlitwami, Władczyni nieskalana.

Oto Ciebie błogosławią wszystkie pokolenia, Dziewico, bowiem pozaczasowe Słowo w ciele w czasie zrodziłaś w nadprzyrodzony sposób i Dziewicą pozostałaś.

Ty, która zrodziłaś Boga Przyjaciela człowieka, Dziewico, mnie nieużytecznego służyć Twego w godzinie Jego budzącego bojaźń przyjscia wybaw mnie z wszelkiego osądzenia.

Pieśń 4

Hirmos: Chrystus moją mocą, Bóg i Pan, śpiewa i głosi Boży Kościół, i z czystym sercem weseli się w Panu.

Ciebie, Niezachodzące Słońce Chryste, na drzewie ukrzyżowanego widząc słońce omroczyło się z lęku i z ciemności oszustwa wypuszczone zostało całe stworzenie, opiewające Ciebie.

Wiązali Twoje ręce, Zbawco, ludzie będący przestępcami Zakonu, i wszyscy związani nierozzerwalnymi więzami zostali wypuszczeni, związany został wróg i zniszczone oszustwo.

Męczennikom: Potokami krwi zatopiliście prześladowcę faraona, męczennicy, niezmiernie chwającego się fałszywie i przeszliście zamieszkać w ziemi sprawiedliwych.

Męczennikom: Na skrzydłach Ducha przelecieliście przez wraże sieci, cierpiętnicy, i radując się przybyliście tam, gdzie pierwotna dobroć, życie i Światłość Niezachodząca.

Teotokion: Zraniona zostałaś orężem mąk, Władczyni, gdy widziałaś w Ciebie wcielonego i zrodzonego Syna krzyżowanego, i gdy włócznią przebijano Jego bok ze względu na nas.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Zaśpiewajmy świątyni Bożej, świętej Dziewicy, wszyscy Ją błogosławiąc, przebóstwieni ze względu na Nią i wybawieni z okropności.

Jako bramę prowadzącą do Bożego wejścia, jako raj Boży, jako duchowe miejsce uświęcenia, jako piękno Jakuba, Dziewicę błogosławimy.

Przystanią ciszy okazał Ciebie Chrystus, Władczyni nieskalana, z wiarą i miłością w myślach czystych przyzywających Ciebie jako prawdziwą Bogurodnicę.

Mario preczysta, byłaś najczystszym przybytkiem Bożego zamieszkania, zniszcz moje duchowe skalenie i brud.

Pieśń 5

Hirmos: Bożą Twoją światłością, Dobry, od poranku czuwających Tobie dusze oświeć miłością, modlę się, aby poznać Ciebie, Słowo Boże, prawdziwego Boga, i wołam z ciemności grzechu.

Chryste, przyodziewający niebo obłokami, dobrowolnie zostałeś nagi przygwożdżony na krzyżu, przyodziewając nagość mego zła i w szaty niezniszczalności przyoblokłeś oświecając, Władco.

Na krzyżu rozpostarta została prawdziwa winorośl, Chrystus, zaiste będący słodyczą dusz naszych, świeże wino tocząc i wszelkie oszustwo pijaństwa wroga niszcząc.

Męczennikom: Zranieni świętymi ranami Chrystusowi cierpiętnicy, upiększeni koronami, z ciałem ucierpiałym stoją przed Bogiem, prosząc o rozwiązanie grzechów.

Męczennikom: Cierpiętnicy patrząc na przyszłą chwałę, życie i radość prawdziwą, wszelkim cierpieniom okrutników oddali się, umacniani cierpieniami Władcy.

Teotokion: W łonie pomieściłam Ciebie, Chryste, jedyne nieogarnione przez wszystkich, rodząc bez bólów, teraz zaś cierpię, gdy krzyżują Ciebie, Chryste! – płacząc mówiła preczysta Dziewica.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Ten, który słowem wszystko stworzył i mądrą Opatrznością karmi nas jak chce jedyny Pan, z łaskowości swej staje się w Tobie ciałem, Preczysta, w niewypowiedziany sposób.

Oto, Dziewico, proroczy poczęłaś w łonie nad wszystkimi Boga, Władcę i Pana, niewypowiedzianie Go zrodziłaś, Czysta, i po narodzeniu Dziewicą niezniszczalną pozostałaś.

Mario, Władczyni wszystkich, wybaw mnie jako miłościwa ze strasznej niewoli, błagam Ciebie, i rękopis grzechów moich rozerwij włócznie wcielonego w Ciebie Syna.

Rozerwij więzy grzechu mojego Twoim orędownictwem i wspomżeniem, Dziewico, Ty bowiem jesteś nadzieją zropaczonych, którzy z wiarą przybiegają

do Bożej opieki Twojej.

Pieśń 6

Hirmos: Morze życia wzburzone widząc przez burzę pokus przybiegam do cichej Twej przystani i wołam do Ciebie: Wyprowadź ze zniszczenia życie moje, wielce miłosierny.

Ukoronowany zostałeś cierniem, wielce cierpliwy, siekąc żądz ciernie, włócznią przebity został Twój bok, a Ty uśmierciłeś wielce chytrego węża, który nas uczynił martwymi.

Na krzyżu podniesiony zostałeś, zrzucając wrazą moc, Władco, wyzwalając mnie z gorzkiej niewoli przyjąwszy policzkowanie, kłaniamy się Twojej wielkiej cierpliwości, Szczodry.

Męczennikom: Krzyżem odgradzeni cierpięcicy zniszczyli ściany złego oszustwa i przeszli do doskonałego Miasta, przyozdobieni koronami zwycięstwa, przeto są błogosławieni.

Męczennikom: Na przesławne wyżyny męki sami siebie zaprowadzili święci, fałszywą pychę wrazą na ziemię zrzuciwszy i korony z wysoka przyjęli.

Teotokion: Ojca jaśnienie, jakże podniesiony zostałeś na krzyżu, oświecając wszystko i zrzucając wodza ciemności? – płacząc macierzyńsko mówiła przeczysta Władczyni.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Jezus będąc ogniem nie spalił łona Twego, z Ciebie przyszedł w ciełe, módl się do Niego, Czysta, aby wybawił nas z ognia i wszelkiej męki, z wiarą opiewających Ciebie.

Opiewam Ciebie, ozdobę świętych archaniołów, Nieskalana, i modłę się: Zniszcz nieprzystojne biesowskie marzenia we mnie, zachowując serce moje w ciszy.

Z ciałem zjednoczył się Ojca Syn Jednorodzony w łonie Twoim, jedyny w dwóch naturach przyszedł bez nasienia i zachował nienaruszone czcigodne dziewictwo Twoje, Nieskalana.

Oczyść mnóstwo moich grzechów mnóstwem miłosierdzia Twego i wybaw mnie, sługę Twego, Dobra, do Ciebie przybiegającego i z wiarą modlącego się o miłosierdzie Twoje.

Pieśń 7

Hirmos: Anioł uczynił piec rosę rodzącym dla sprawiedliwych młodzieńców, Chaldejczyków zaś spalał z woli Bożej, przekonując prześladowcę do zawołania: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Spoliczkowałeś jadowitą złość węża, będąc policzkowanym i powieszonym na drzewie, jedyny Mocny, oświeciłeś wszystkich śpiewających: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Z drzewa spożył Adam, pierwszy człowiek, i znalazł śmierć, zaś Drugi Adam Chrystus na drzewie uśmiercony dał nieśmiertelne życie, uśmierciwszy wroga wielce podstępного.

Męczennikom: Cierpiąc męki męczennicy do cierpień Pana zostali podniesieni i stali na opoście mocnej wiary, z Bożej woli zrzucając wszelką wrażliwość.

Męczennikom: Oświeciliście się cierpieniami, cierpiętnicy, jaśniejac bardziej od słońca, i wszelkie władze zniszczyliście, śpiewając Chrystusowi: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

Teotokion: Ten, który jest niezmienny w Bóstwie, powieszony na krzyżu zmienił całe stworzenie – mówiła Dziewica do Syna i widząc to płakała, dziwiąc się wielkiej Twojej cierpliwości.

Inny kanon.
Hirmos ten sam.

Będący w łonie Rodzica nieopisany teraz jest opisywany, Przepięty, w łonie Twoim otoczony ciałem, aby zbawić Adama staje się Nowym Adamem.

Nie przestawaj modlić się do Przyjaciela człowieka Boga naszego, Nieskalana, abyśmy przyjęli całkowite odpuszczenie zła i otrzymali na niebiosach dobra przygotowane dla miłujących Go.

Błogosławimy Ciebie, Nieskalana, która zrodziłaś błogosławionego Pana, błogosławieństwami koronującego ludzką naturę i na nowo stwarzającego ją, zniszczała dawno temu.

Wzbogaciliśmy się o przystań zbawienia Twego, Czysta, wybawiwszy się z burzy i nadzieję w Tobie jako moc duszy mając, wołamy: Błogosławiona, która Boga w ciele zrodziłaś.

Pieśń 8

Hirmos: Z płomienia sprawiedliwym rosę wytoczyłeś i ofiarę sprawiedliwego wodą spaliłeś, wszystko bowiem czynisz, Chryste, co tylko zechcesz, Ciebie wywyższamy na wieki.

Pełnego pychy węża Ty upokorzyłeś, Najwyższy Boże, pokorą serca podnoszony na drzewie i Adama upokorzonego przez żądze podniosłeś, Szczodry.

Dawną gorycz przemieniając podniesiony zostałeś na drzewie, zółci próbując, Słodczy wszystkich, będąc życiem jednohipostatycznym, Władco, Światłością i zbawieniem.

Męczennikom: Nie zgięliście kolan przed bożkami, godni wszelkiej czci męczennicy, i złożeni zostaliście w ofierze jak baranki nieskalane, moc złego niszcząc i wysławiając Chrystusa na wieki.

Męczennikom: Świątyniami Ducha Żywego okazaliście się, męczennicy, świątynie bożków niszcząc i do świątyni niebieskiej zostaliście zabrani, wysławiając Chrystusa na wieki.

Teotokion: Jakub Ciebie widział, Dziewico, jako drabinę wprowadzającą nas na wysokości nieba, którzy wpadliśmy w głębię zła, przeto Ciebie, Czysta, błogosławimy na wieki.

Inny kanon.
Hirmos ten sam.

Zaiste jako Bogurodzicę wyznajemy Ciebie wraz z aniołem, z wiarą

śpiewając Tobie „Raduj się”, jedyna bowiem będącym na ziemi radość zrodziłaś, Czysta, radością otoczona i błogosławiona.

Prorocza fletnia Twego Praojca przedstawiła Ciebie jako arkę noszącą Boga w ciele, Nieskalana, my zaś Pana wywyższamy na wieki.

Nieznająca małżeństwa Dziewico przez Boga otoczona radością, przystani będących w burzach chrześcijan i nadziejo, wybaw sługi Twoje z pokus, żądz, złości i wiecznego ognia.

Gdy przyjdiesz w chwale sądzić wszystko, zalicz mnie grzesznego, Władco, do owiec po prawicy, dla modlitw Matki Twojej, abym Ciebie słauił na wszystkie wieki.

Także śpiewamy Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja Pana.

Pieśń 9

Hirmos: Boga ludzie nie mogą widzieć, na Niego nie śmieją patrzeć zastępy Aniołów. Przez Ciebie, Najczystsza, objawiło się ludziom Słowo wcielone, które wywyższając z wojskami niebios Ciebie wysławiamy.

Czasów i lat Pan pośrodku ziemi w południe na drzewie podniesiony został, krzyżowany jedyny wielce cierpliwy i poprawiając niszczały owoc tego, który pośrodku raju przecierpiał upadek.

Krzyż został podniesiony i dręczyciel w duszy śmiertelną otrzymał ranę, a skazani odcięci zostali od zniszczenia, mądrość otrzymali ludzie, wróg został zniszczony i wszystko napełnione zostało radością.

Męczennikom: Ziemia połączyła się z niebiosami, gdy Chrystus został ofiarowany i ukrzyżowany, przyciągając mnóstwo was, męczennicy Pana, którzy przecierpieliście mnóstwo okropnych mąk i oświeciliście mnóstwo Bożych sług.

Męczennikom: Światłością niematerialną oświeceni bogami staliście się Pańscy męczennicy, wprowadzeni do przybytków pierworodnych i wieczną Chwałą napełnieni, przeto godnie was czcimy.

Teotokion: Przedziwnego zrodzenia doświadczyłeś, Władco, gdy przedziwnie zrodziłam Ciebie, wielce cierpliwy, którego stworzenie widząc dobrowolnie krzyżowanym ulęкло się – płacząc wołała macierzyńsko Nieskalana, którą uwielbiamy.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Syn, Słowo Boże niemające początku, wciela się i staje się Synem Dziewicy, z woli Ojca i działania Ducha Bożego, i całą odnowił niszczałą moją postać jako Wszchemocny.

Duszo, powstań i czuwaj na modlitwach oraz w dobrych czynach, gorliwością odrzuć senne lenistwo, zawsze mając odważną opiekunkę, czystą Matkę Bożą, którą uwielbiamy.

Nadzieją i opieką, i radością Ty jesteś wiernym, Bogurodzico nieskalana, przeto błagam Twoją litość: Oświeć duszę moją, którą omroczyła ciemność

licznych grzechów i złych zamysłów.

Święta Dziewico, przez Boga otoczona radością, bramę Światłości otwórz mi, aby nie okryła mnie noc grzechu, skieruj życie moje ku cichej przystani Bożych nakazów z Ciebie wcielnego Boga.

Także: Zaprawdę godne to jest, ektenia, fotagogikon i zwykłe psalmy.

Na stichownie stichery ku czci krzyża, ton 6:

W krzyżu mam nadzieję, Chryste, i w nim się chlubię, wołając: Przyjacielu człowieka, Panie, zrzuć pychę tych, którzy nie wyznają Ciebie Bogiem i człowiekiem.

Stichos: Nasyć nas o poranku łaskawością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

My, odgradzeni krzyżem, wrogowi sprzeciwiamy się, nie bojąc się jego zasadzek i wyzwick, albowiem pyszni zostaną zrzuceni i zdeptani mocą na drzewie przygwożdżonego Chrystusa.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonali w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Pamięć męczenników jest radością dla lękających się Pana, ucierpieli bowiem dla Chrystusa, korony od Niego przyjęli i teraz z odwagą modlą się za dusze nasze.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion:

Prosomion: Całą odłożywszy.

Baranka swego owieczka nieskalana i Władczyni przeczysta dawno temu na drzewie krzyża ujrawszy, macierzyńsko wołała i dziwiąc się mówiła: Dziecię najśłodsze, cóż to za nowy widok i przesławny? Jakże to tłum bez łaski sądowi Piłata wydał Ciebie i skazał na śmierć, Życie wszystkich? Opiewam Twoją niewypowiedzianą łaskawość, Słowo.

Także: Dobrze jest wyznawać. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion, ektenia i pierwsza godzina, zwykłe psalmy i rozesłanie.

W środę na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 6:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Pamiętaj o mnie, Boże Zbawco mój, gdy przyjdiesz w królestwie Twoim, i zbaw mnie jako jedyny Przyjaciel człowieka.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Dobrowolnie podniesiony zostałeś na drzewie i tych, którzy wpadli w głębię zła wezwałeś, jedyny wielce miłosierny.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy zlorzczą wam i prześladowają was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Ziemia zatrzęsła się i słońce wygasło, widząc Ciebie na drzewie, Słońce Sprawiedliwości, dobrowolnie cierpiącego.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Cierpiętnicy stali się współnikami cierpień Zbawcy i uczestnikami Bożej Światłości, przez nią przebóstwiani.

Chwała. Ty, Podnieś mnie z głębi grzechów, Chryste mój, który jeden z Trójcy dobrowolnie przecierpiałeś ukrzyżowanie.

I teraz. Stojąc przy krzyżu, Dziewico Matko, i widząc Syna dobrowolnie cierpiącego, wielbiłaś Go.

W ŚRODĘ WIECZOREM,

do: **Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery ku czci świętych apostołów, ton 6:**

Prosimion: Po trzech dniach.

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Wielkich tajemnic Bożych sługami byliście, świadkowie Boga o Bogu mówiący uczniowie, łaskę uleczeń przyjęliście i wszystkim ludziom choroby uzdrawiacie.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Jesteście wielką ucieczką i opieką dusz naszych, przepędzeniem okropnych duchów, świadkowie Boga, apostołowie Pana, przeto zawsze was czcimy.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Z wszelkich kłopotów i szkodliwości biesów oraz grzechów, z wszelkiej niewoli wybawcie z wiarą was wysławiających, błogosławieni Boży apostołowie.

Także z Menei stichery świętemu. Jeśli nie ma Menei, to inne stichery ku czci świętego i wielkiego cudotwórcy Mikołaja, ton 6:

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Mikołaju błogosławiony, ulituj się nade mną, przypadającym do Ciebie, modłę się do Ciebie, mądry, i oświeć oczy duszy mojej, abym jasno widział szczodrego dawcę Światłości.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Wybaw mnie z wrogów szukających jak mi zaszkodzić, święty, bowiem odwagę masz przed Bogiem, biskupie Mikołaju błogosławiony, wybaw mnie z nieszczęść i rąk mężów krwawych.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami, i prawda Pańska trwa na wieki.

Zdobyliśmy teraz Ciebie, wierni, jako przystań pełną ciszy i mur obronny, filar mocy i bramę pokuty, sternika dusz naszych i ogrodzenie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Zły wróg zazdrości owczarni Twojej, Przechylny, zawsze walczy chcąc sobie pokarm zdobyć, lecz Ty, Bogurodzico, wybaw mnie z tego nieszczęścia.

Także: Pogodna Światłości. Prokimenon ton 5: Boże, w imię Twoje zbaw mnie i w mocy Twojej sądz mnie. Stichos: Boże, usłysz moją modlitwę, zważ na słowa moich ust. Także: Pozwól, Panie, w wieczór ten.

Na stichownie stichery świętym apostołom, ton 6:

Panie, apostołowie niegdyś sięgali sieciami głębi morskiej, a potem

wysokości królestwa ze względu na nauki, sztuką bowiem niezgłębioną wybadali głębię, a wiarą osiągnęli nieopisane Twoje łono, głosząc światu wiecznego Twego Syna, ich modlitwami i wszystkich świętych zmiłuj się nad nami.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Niegdyś uczniowie Twoi, Chryste, w łodzi w czasie burzy wołali: „Nauczycielu, wybaw nas, giniemy”, i teraz my wołamy: „Przyjacielu człowieka, Zbawco nasz, wybaw nas z nieszczęść naszych, prosimy Ciebie”.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasyceni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Męczennikom: Krzyż Twój, Panie, męczenników orężem był niezwyciężonym, widzieli bowiem czekającą ich śmierć i przewidywali przyszłe życie, umacniając się nadzieją w Tobie, ich modlitwami zmiłuj się nad nami.

Chwała, i teraz. Teotokion: Oko serca mego kieruję ku Tobie, Władczyni, nie odrzucaj małego mego westchnienia w godzinie, gdy Syn Twój będzie sądzić świat, bądź mi opieką i ochroną.

Także: Teraz pozwalasz odejść, i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W ŚRODĘ NA POWIECZERZU,

Kanon do Najświętszej Bogurodzicy.

Poemat Jana Mnicha, mający akrostych: Najświętsza, przyjmij Jana płacz. Ton 6:

Pieśń 1

Hirmos: Wspomożyciel i obrońca stał się moim zbawieniem, to mój Bóg i wysławię Go, Bóg Ojca mego i wywyższę Go, chwalebnie bowiem się wysławił.

Stichos: Najświętsza Bogurodzico, wybaw nas.

Jak przystąpię do Ciebie, Czysta, zrozpaczonym będąc, nieszczęsny, cały pełen nieczystości i żądz, lecz ulitowawszy się wybaw nieszczęsną moją duszę, Bogurodzico przeczysta.

Powstawszy z głębi niegodziwości, pokorna duszo, zawołaj gorąco do jedynej Czystej: Zmiłuj się nade mną, nieskalana Dziewico czysta, i wybaw mnie z żądz.

Chwała. Burzą pokus zatopiony jestem grzechami, wyciągnij do mnie teraz pomocną dłoń, Czysta, i wybaw mnie z nieprzystojnych żądz, abym zawsze sławił Ciebie.

I teraz. Wybaw mnie z okropnego grzechu, Bogurodzico, przez który cały jestem skalany, przeto do Ciebie przybiegam, ulżyj teraz ciężarowi grzechów moich.

Pieśń 3

Hirmos: Na niewzruszonej opoce przykazań Twoich, Chryste, umocnij moje myśli.

Zestarałem się przez niezliczone żądze grzechu, młodym uczyni mnie, Nieskalana, ulżyj grzechom moim.

Oczyść mnie z błota i bagna grzechów, uczynń mnie Bożą świątynią, Bogurodzico, do Ciebie często przybiegającego.

Chwała. Powstań, nieszczęsna duszo, ze snu zniechęcenia, oczyma spojrzij ku jedynej zbawiającej Ciebie Dziewicy, Oblubienicy Bożej.

I teraz. Przychodzę zrozpaczony i skruszony, Władczyni, i do modlitwy Twojej gorącej przybiegam: Wybaw mnie, Czysta, sługę Twego.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszał prorok o przyjściu Twoim, Panie, i uląkł się, że Ty chcesz urodzić się z Dziewicy i objawić się ludziom, i powiedział: Usłyszałem wieść od Ciebie i uląłem się, chwała mocy Twojej, Panie.

Ze słów i czynów będę sądzony, Bogurodzico, przez Syna Twego, Nieskalana, obym znalazł wtedy ucieczkę i władcze wspomóżenie, wybawiające mnie z wszelkich mąk.

Życie moje jest skalane, przez grzechy mam nieczyste zwyczaje, cały jestem pełen żądz, Czysta, oczyść mnie ze skalania grzechów i wybiel jako śnieg Twoim orędownictwem przed łaskawym Bogiem.

Chwała. Więzami moich grzechów spętany jestem zewsząd, nie mogę wejść na drogę pokuty, wyciągnij do mnie dłoń, Nieskalana, przygotuj mi ścieżkę kierującą mnie ku drodze zbawienia.

I teraz. Twoimi modlitwami wyzwól mnie, Dziewico, z okropnych mąk, ciemności zewnętrznej i gehenny, masz bowiem wolę i moc, gdyż zrodziłaś jedynego najłaskawszego Pana.

Pieśń 5

Hirmos: Czuwającego w nocy oświeć mnie, proszę, Przyjacielu człowieka, kieruj mnie ku Twoim nakazom i naucz mnie, Zbawco, pełnić wolę Twoją.

W dniu Sądu przyjdź, Władczyni, i oręduj za mną, z męki i ognia wyzwalając mnie, abym zbawiwszy się opiewał Twoją niewyciężoną łaskę.

Oddaliłem się od opieki Twojej, a wróg widząc mnie wpadłego w głębię grzechów, patrząc na mnie śmieje się, lecz pomóż mi.

Chwała. Pozwól podnieść się, Czysta, nieszczęsnej i pełnej żądz mojej duszy, błagam Ciebie, Nieskalana, zabierz ciężar jej licznych grzechów.

I teraz. Modlitwę przynoszę Tobie, Nieskalana, ze skalanych i nieszczęsnych moich warg, ulituj się nade mną Twoim miłosierdziem, błagam Ciebie.

Pieśń 6

Hirmos: Z całego mego serca wezwałem ku miłosiernemu Bogu i usłyszał mnie z otchłani Hadesu, i wyprowadził życie moje ze zniszczenia.

Przyjmij mnie marnotrawnego i nieszczęsnego, Władco Chryste, i wybaw z męki, dla Twojej Rodzicielki i wybaw mnie z losu lewej części.

Ogarnął mnie ciemny strach otchłani, Czysta, i los kozłów trwoży mnie, z którego wybaw mnie, przeczysta Władczyni, błagam Ciebie.

Chwała. Umartwiwszy ciała mego żądze, Władczyni Bogurodzico, ożyw duszę moją nieszczęsną, Czysta, i na drogę prawą skieruj mnie.

I teraz. Przynoszę Tobie modlitwę sługi, bezrozumny, i przybiegam do Twego łaskawego miłosierdzia, nie pozwól, abym odszedł zawstydzony.

Także: **Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.**

Katyzma poetycka, ton 6:

Z serca westchnienia i z wnętrza mego przynoszę Tobie, Nieskalana, prosząc o Twoje małe wstawiennictwo: Zmiłuj się nad moją duszą pełną żądz, ubłagaj miłosiernego Boga, aby wybawił mnie z osądzenia i jeziora ognistego, jedyna błogosławiona.

Pieśń 7

Hirmos: Zgrzeszyliśmy, nieprawie żyliśmy, niesprawiedliwie postępowaliśmy przed Tobą, nie zachowaliśmy, nie wypełnialiśmy tego, co nam przykazałeś, lecz nie odrzucaj nas do końca, ojców Boże.

Znając Ciebie jako miłosierną, jako umiłowaną przez Boga Dziewicę Matkę, jako Czystą, przybiegam nieszczęsny, nie odrzucaj mnie od siebie zawstydzonego, Nieskalana.

Przypadnij, o pełna żądz duszo, i powstań, nieszczęsna, bij się w piersi i wypuść łez źródła, aby zmiłowała się nad tobą, nieszczęsną, miłosierną Matko Chrystusa i Boga.

Chwała. Świątynią Bożą dawną temu byłem od chrztu świętego, cały skałałem się, nieszczęsny, i leżę w okropnym upadku, lecz Ty mnie podnieś, Nieskalana, Nadziejo zrozpaczonych.

I teraz. Obłok ciężki pokrył nieszczęsne moje serce, ciemność i mrok naszły pełną żądz duszę moją, Oblubienico Boża, pokuty promieniami oświeć mnie, abym słał Ciebie.

Pieśń 8

Hirmos: Którego niebieskie zastępy sławią i drżą przed Nim Cherubini, i Serafini, wszystko, co oddycha, i całe stworzenie niech opiewa, błogosławi i wywyższa na wszystkie wieki.

Rzeka ognista trwoży i mrok bez światła całego mnie chwieje, robak mnie przeraża i zgrzytanie zębów, Dziewico, obym wtedy znalazł władczą wspomóżcielkę.

Obym nie stał się pokarmem dla ognia, Panie, ani też obym nie usłyszał głosu Twego odrzucenia, mając modlącą się za mnie Twoją czcigodną Matkę, dla Jej modlitw zmiłuj się nade mną, wołam do Ciebie.

Chwała. Pozwól mi usłyszeć Boży głos i okaż mi stojącym pośród wybranych, Chryste, oby nie przyjęło mnie miejsce płaczu, mam modlącą się do Ciebie za mnie Bogurodnicę.

I teraz. Strumienie łez teraz ześlij mi i westchnienia z duszy daj mi, Czysta, abym zawsze przypadał do Twojej opieki i znalazł odpuszczenie grzechów moich Twoją modlitwą.

Pieśń 9

Hirmos: Niewypowiedziane zrodzenie z poczęcia bez nasienia, niezniszczalny owoc Matki nie znającej męża, zrodzenie bowiem Boga odnawia naturę. Przeto wszystkie pokolenia Ciebie, jako Bożą Niewiastę-Matkę, prawowiernie wywyższają.

Budzący bojaźń dzień Sądu przeraża mnie, Dziewico, zgrzytanie zębów osłabia moje serce, stanie z kozłami trwoży mnie, lecz jako pomoc w okropnościach niech znajdę Ciebie, Bogurodzico, gdy mam być sądzony.

Teraz drzenie ogarnia mnie i lęk przeraża przed gehenną, cóż mam uczynić, nie wiem, nieszczęsny i osadzony, przeto przybiegam do Ciebie i z gorącym rozrzewnieniem wołam do Ciebie: Nie pogardzaj mną, Przeczysta.

Chwała. Widząc Trybunał i myśląc o Sądzie Twoim, Chryste mój, na którym będę sprawiedliwie sądzony z czynów, mam wtedy orędowniczkę wobec zlitowań się Twoich licznych, modlącą się Oblubienicę Bożą, Matkę Twoją.

I teraz. W myślach dotykając Twoich stóp, Nieskalana, błagam Ciebie: Przyjmij płacz mój, zważ na śpiew i daj mi odpuszczenie grzechów, wołam do Ciebie, modlitwami Twoimi, Dziewico, abym miłością Ciebie wielbił.

Także: **Zaprawdę godne to jest, Troparion. Po: Ojciec nasz, troparion, ciąg dalszy jak zwykle i rozesłanie.**

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W CZWARTEK RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie ku czci apostołów, ton 6:

Jak pośród uczniów Twoich przyszedłeś, Zbawco, pokój Twój dając im, przyjdź i do nas, i zbaw nas.

Stichos: Na całą ziemię rozejdzie się ich głoszenie i aż do krańców ziemi ich słowa.

Uczniów Twoich chór świat oświecił, będąc bowiem niegdyś łowcami ryb teraz łowią ludzi, ze względu na nich, Boże, zmiłuj się nad nami.

Chwała, i teraz. Teotokion: Wielkie jest mnóstwo moich grzechów, Bogurodzico, przybiegam więc do Ciebie, Czysta, prosząc o zbawienie, nawiedz moją chorą duszę i módl się do Syna Twego i Boga naszego, aby dał nam przebaczenie popełnionych przez nas grzechów, jedyna błogosławiona.

Po trzeciej recytacji Psalterza katzmy poetyckie, ton 6:

Uczniowie Twoi, Zbawco, posyłani na krańce ziemi, narody pobożnie jak ryby złowili, przyprowadzili do Twojej łaskawości, ze względu na nich wołamy do Ciebie, Chryste: Ludowi Twemu daj wielkie miłosierdzie.

Stichos: Niebiosą słać będą cuda Twoje, Panie.

Dwunastu apostołów, Panie, jak dwunastopromieniste słońce okazało się ziemi, przez nich bowiem zwiędło oszustwo, ze względu na nich oświecasz dusze Twoich sług i nas ze względu na nich zbawiaj jako łaskawy.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Męczennikom: Panie, pamięć świętych Twoich dzisiaj okazała się rajem, który był w Edenie, w niej bowiem raduje się całe stworzenie i dajesz nam ich modlitwami pokój i wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Najświętsza Bogurodzico, w czasie życia mego nie opuszczaj mnie, nie powierzaj mnie ludzkiej opiece, lecz sama wspomóż i zmiłuj się nade mną.

Po trzeciej recytacji Psalterza katzmy poetyckie, ton 6:

Na całą ziemię jak błyskawica mądrych uczniów Twoich, Władco Chryste, rozejdzie się nauczanie Zbawiciela, oświecając będących w ciemnościach, synami dnia i światłości nas uczyniwszy, przeto Ciebie całe stworzenie pobożnie sławi.

Siecią Bożej wiary ludzi przemienili rybacy, z głębi marności wszystkich wyprowadzając i oddając ich Bogu, pobożnie i zawsze wielbiących Go.

Chwała, i teraz. Teotokion: Święta Władczyni, Chrystusa Boga naszego Matko, bowiem Stwórcę wszystkich niewypowiedzianie zrodziłaś, módl się zawsze ze świętymi apostołami o łaskę Jego, z żądz nas wybawiając i odpuszczenie dając nam grzechów.

Kanon do świętych, chwalebnych i sławnych apostołów.

Poemat Teofana. Ton 6:

Pieśń 1

Hirmos: Jak po suchym łądzie wędrował Izrael stopami po otchłani i prześladowcę faraona widząc tonącego, wołał: Bogu zwycięską pieśń śpiewajmy.

Światłością byli światu krasomówcy, jaśniejącymi promieniami oświeciliście nas i wybawiliście z żądz, nocy i mgły pokus, szczęśliwi w Bogu (dwa razy).

Książętami czcigodnymi po całej ziemi Duch was czcigodnie postawił, Pańscy uczniowie, przeto powietrznego księcia zwyciężyliście, wiernych wybawiając.

Od ognia niematerialnego jako świetliście rozżarzone węgle materialne moje żądze popalcie, mądrzy, ku światłości beznamiętności i życiu kierując mnie.

Teotokion: Modlitwami apostołów, proroków, męczenników i Rodzicielki Twojej czystej, Panie Jezu, Królu wszystkich, ulituj się nad ludźmi, którzy zgrzeszyli przed Tobą.

Inny kanon do świętego cudotwórcy Mikołaja,

mający akrostych: Szósty śpiew Mikołaju przyjmij. Poemat Józefa. Ton 6:

Hirmos: Zmysłowy faraon zatopiony został z całym wojskiem, Izrael zaś przeszedł pośrodku morza, wołając: Panu Bogu naszemu śpiewamy, albowiem się wysławil.

Na niebiosach żyjąc radośnie, ojczy najmędrszy, na ziemi zgodnie Tobie śpiewającym wszelki zły smutek serca rozpuść orędownictwem Twoim.

Przeciwko żądzom szkodliwym, przeciwko wrogom niszczącym, przeciwko wszelkiemu oszukańczemu złu, umocnij teraz tych, ojczy Mikołaju, którzy przybiegają pod świętą Twoją opiekę.

Nas, zranionych przez niewidzialnych strzelców, ulecz Twoją modlitwą z przewinień, Mikołaju, abyśmy zdrowi chodzili po drogach Pańskich.

Teotokion: Ten, który jest z Ojcem współbędącym Synem, w czasach ostatecznych zechciał zamieszkać w łonie Twoim, Bogurodzico, na nasze odrodzenie, przeto opiewamy Ciebie.

Pieśń 3

Hirmos: Nie ma świętego jako Ty, Panie Boże mój, któryś podniósł róg wiernych Twych, Łaskawy, i umocniłeś nas na opoce wyznania Twego.

Boży Duch wasze języki przemienił zstąpieniem przedziwnym, skruszonych ludzi do życia odnawia przez was, chwalebni apostołowie (dwa razy).

Grzesząc w rozumie jakież znajdę zmiłowanie, Słowo, w dniu Sądu? Przeto wołam do Ciebie: Ze względu na Twoich uczniów ulituj się nade mną osądzonym przez siebie samego.

Upodobniliście się do Chrystusowych zbawczych cierpień, uleczcie duszy mojej żądze okropne, Lekarzami będąc, chwalebni apostołowie.

Teotokion: Chryste, mnie grzeszącego nawróciwszy jako Bóg ze względu na Bogurodnicę i apostołów, zmiłuj się i wyzwól mnie z ognia wiecznego, Zbawco.

Inny kanon.

Hirmos: Na twardej opoce wiary Twojej zamysły utwierdziwszy duszy mojej, umocnij, Panie, Ciebie bowiem mam, Dobry, jako ucieczkę i umocnienie.

Zwycięstwo jawne odniosłeś nad żądzami zgubnymi dla duszy, Mikołaju błogosławiony, przez które nas zawsze zwyciężanych wybaw Twoimi modlitwami.

Członki ciała umartwiwszy wstrzeźliwością, ku życiu przeszedłeś niezmiennemu, które i nam wyproś, mądry, radośnie Ciebie wysławiających.

Nie przestawaj nawiedzać nas z wysokości niebios, biskupie, odganiając wszelką życiową trudność, ku Bogu Twoimi modlitwami.

Teotokion: Ublągaj Zbawiciela, Czysta, aby dał nam odpuszczenie grzechów, zawsze odpędzając Twoimi modlitwami od dusz naszych wszelkie omroczenie.

Pieśń 4

Hirmos: Chrystus moją mocą, Bóg i Pan, śpiewa i głosi Boży Kościół, i z czystym sercem weseli się w Panu.

Przystanie pełne ciszy, przystanie bez dusz, doprowadźcie mnie do cichej przystani, atakowanego falami okropnych grzechów (dwa razy).

Duszo moja, westchnij, duszo moja, zapłacz, pokorne serce moje wcale nie przyłgnęło do dobra, oby z przyszłego płomienia i męki wybawił ciebie Bóg.

Módlcie się do Zbawcy Pana, wybawcami będąc ludzi, błogosławieni apostołowie, aby nas wybawił ze złych pokus jako Przyjaciel człowieka.

Teotokion: Dziewico przeczysta, Dziewico nieskalana, z apostołami pomódl się za nami, abyśmy wybawieni zostali z okrutnych pokus i nieszczęść.

Inny kanon.

Hirmos: Usłyszałem wieść od Ciebie i uląłem się, poznałem dzieła Twoje i przeraziłem się, chwala mocy Twojej, Panie.

Ulecz, Święty, zranione przez oszustwo i nieuleczone serce moje, uprosiwszy łaskawego Boga naszego, Mikołaju.

Skruszyłeś chramy zguby, wybrańcu Chrystusa, przeto z wiarą modlę się do Ciebie, Mikołaju, abyś zniszczył zgubne bożki mego rozumu.

Darującym pokój byłeś przez swoje czcigodne czyny, mądry w Bogu, i w Mirze upiększyłeś tron, ojcze biskupie Mikołaju.

Teotokion: Dziewicza Oblubienico Władczyni, błogosławiona Bogurodzico, śpiewających Tobie wybaw z wszelkich nieszczęść, jedyna pomocy ludziom.

Pieśń 5

Hirmos: Bożą Twoją światłością, Dobry, od poranku czuwających Tobie dusze oświeć miłością, modłę się, aby poznać Ciebie, Słowo Boże, prawdziwego Boga, i wołam z ciemności grzechu.

Drogą prowadzącą do życia, bardzo ciasną, pełną pokus i smutków, uczniowie Słowa nią podążali, przeto ścieżkę duszy mojej wyrównajcie (dwa razy).

Świeczniki Bożego Wschodu, wybawcie mnie z ciemności żądz i omroczenia rozkoszami, z pokus, nieszczęść, burzy i brudu, Chrystusowi apostołowie.

Przyjaciele Słowa pełni Światłości Bożej, błagam was, abyście zapisali mnie w księdze życia, apostołowie, grzechów moich rozerwawszy spis, modlitwami waszymi.

Teotokion: Zbawienie moje i nadzieja, wybaw mnie, mającego w Tobie nadzieję, wszystkich nadziejo nie do zawstydzenia, Twoimi modlitwami i Bożych uczniów do Syna Twego, Dziewica jedyna opiewana przez wszystkich.

Inny kanon.

Hirmos: Światłość zapaliwszy światu, Chryste, oświeć serce moje, od nocy do Ciebie wołającego, i zbaw mnie.

Ogarniętego snem lenistwa gorliwie podnieś mnie świętym Twoim orędownictwem, Mikołaju.

Jezusa Zbawcę ubłagaj, biskupie Mikołaju, aby wybawił mnie z wiecznej męki.

Zachowaj mnie od światowych zgorszeń i złości biesów, modlitwami Twoimi, biskupie Mikołaju.

Teotokion: Ten, który życie nam daje, w Twoim łonie zamieszkał, Bogurodzico, do którego módl się, aby zbawił nas.

Pieśń 6

Hirmos: Morze życia wzburzone widząc przez burzę pokus przybiegam do cichej Twej przystani i wołam do Ciebie: Wyprowadź ze zniszczenia życie moje, wielce miłosierny.

Jako tablice napisane przez Bożego Ducha, jawnie czcigodnego Zakonu Dawcy szczerze mając w duszach, chwalebni, przez nie w Pismach zlikwidowaliście Zakon, świat zbawiwszy (dwa razy).

Grzesząc duszą, pracując dla zwyczajów złych i szkodliwych dla rozumu, nawróciwszy się zawołaj do szczodrego Pana: Ze względu na apostołów, Słowo, zbaw mnie.

Połącz mnie z owcami po prawicy w budzącym bojaźń i strasznym przyjsciu Twoim, z wybrańcami Twymi, dla modlitw Bożych głosicieli Twoich, zabity za wszystkich Baranku łagodny.

Teotokion: Modli się do Ciebie chór bezcielesnych sług, Synu Boży niemający początku, modli się do Ciebie zgromadzenie uczniów z Twoją Rodzicielką, aby ludowi Twemu dał miłosierdzie Twoje.

Inny kanon.

Hirmos: Pożarty przez wieloryba grzechów wołam do Ciebie, Chryste: Jak proroka ze zniszczenia wyzwól mnie.

Mając Ciebie, Mikołaju, jako świecznik duchowy, stworzenie oświecane jest zorzami niezliczonych cudów Twoich.

Nieustanny orędowniku ku Tobie przybiegających, Mikołaju, ze snu złego lenistwa wybaw mnie.

Wybawiłeś dawno temu, mądry, mających niesprawiedliwie umrzeć, tak i mnie wybaw z nieszczęść i grzechów, Mikołaju.

Teotokion: Dziewico jedyna czysta, przez Boga otoczona radością, pomóż mi, zawsze atakowanemu przez burzę życiowych pokus.

Pieśń 7

Hirmos: Anioł uczynił piec rosem rodzającym dla sprawiedliwych młodzieńców, Chaldejczyków zaś spalał z woli Bożej, przekonując prześladowcę do zawołania: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Wędką słowa, apostołowie, wyciągnęliście wszystkich z głębi oszustwa, doprowadziliście do zabitego Słowa ze względu na nas, śpiewając Jemu: Błogosławiony Bóg ojców naszych (dwa razy).

Z Bogiem w ciele rozmawialiście, apostołowie, i oświeciliście się jaśniejącą światłością Jego, przeto mnie oświećcie, wołającego: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

Pasterza dobrego ubłagajcie, Boży uczniowie, aby mnie, zagubionego w górach przez przestępstwa, odnalazł i wybawił gorliwie wołającego: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

Teotokion: Z prorokami, apostołami i męczennikami módl się Dziewico do zrodzonego przez Ciebie, aby wybawił mnie z ziemskiego zła i uczynił uczestnikiem niebieskich dóbr, Władczyni.

Inny kanon.

Hirmos: Sprawiedliwych Twoich dzieci pieśń usłyszałeś i piec płonący zrosiłeś, błogosławiony jesteś, Panie Boże ojców naszych.

Mocą Bożą, wielce błogosławiony, zdeptałeś pułki heretyków i wybawiłeś Twoją owczarnię z ich oszustwa, Mikołaju.

Ukazałeś się żeglującym i Twoje cierpiące miasto nakarmiłeś, wybaw mnie z głodu zgubnego dla duszy, modlitwami Twoimi, ojcze Mikołaju.

Umocnij, ojcze, modlitwami Twoimi przyzywających Ciebie na pomoc, Mikołaju, wyciszając biesowską złą burzę.

Teotokion: Władczyni wszystkich ludzi, święta Bogurodzico, wyzwól mnie Twoimi modlitwami z niewoli żądz.

Pieśń 8

Hirmos: Z płomienia sprawiedliwym rośnię wytoczyłeś i ofiarę sprawiedliwego wodą spaliłeś, wszystko bowiem czynisz, Chryste, co tylko zechcesz, Ciebie wywyższamy na wieki.

Sierpem modlitw oczyśćcie plewy całej myśli mojej, Boży działacze, apostołowie Zbawcy, abym przyniósł kłos zbawczego owocu (dwa razy).

Złodowaciale serce odnówcie pługiem słowa i zasiawszy czcigodną naukę, kłos stokrotny zbawienia skoście, świadkowie Boga.

Wrażą złość uspiwszy, zasnąłście snem sprawiedliwych, będąc na wszystkie wieki niezasypiającymi orędownikami za nami, uczniowie Słowa.

Teotokion: Wybaw mnie z niegasnącego ognia, Panie, modlitwami proroków, męczenników i apostołów Twoich oraz Dziewicy nieznającej męża, która w niewypowiedziany sposób pomieściła Ciebie.

Inny kanon.

Hirmos: Czcigodne Twoje dzieci w piecu cherubinów naśladowały, trójświętą pieśń śpiewając: Błogosławcie, śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Na wyżynach życia jaśniejącego okazałeś się szybko i znany jesteś światu, Boga noszący w sobie, cudami rozlicznymi oświecając będących w ciemności, Mikołaju.

W łasce Bożej czuwającym i Ciebie czczącym, Mikołaju, uspij złość wrogich ludzi, na nas napadających, błogosławiony.

Ty, który wszystkie sieci wroga skruszyłeś mocą duchową, wybaw z nich mnie Twoimi modlitwami, kierując życiem moim, biskupie Mikołaju.

Teotokion: Śpiewamy Tobie, Dziewico Bogurodzico, przez którą rozwiązana została klątwa bezpłodności i dla wszystkich przyszło błogosławieństwo, znającym Ciebie jako jedyną bezmezną Matkę Boga naszego.

Także śpiewamy Pieśń Bogurodzicy: **Uwielbia dusza moja, ze stichosami i pokłonami.**

Pieśń 9

Hirmos: Boga ludzie nie mogą widzieć, na Niego nie śmieją patrzeć zastępy aniołów. Przez Ciebie, Najczystsza, objawiło się ludziom Słowo wcielone, które wywyższając z wojskami niebios Ciebie wysławiamy.

Boga ludziom przybliżyliście i to, co było martwe, przez zjednoczenie przebóstwiwszy, w całym świecie głosząc, wszystkich z bezbożnego oszustwa wyzwoliliście, przeto zawsze błogosławieni jesteście, Boży apostołowie (dwa razy).

Chrystusowe cierpienia przedstawiwszy rozlicznymi cierpieniami ciała, apostołowie, umartwiecie ciała mego żądze i wypleńcie, ożywiając moją biedną, obumarłą duszę.

Drogą bądź kierującą mnie ku drodze bez błędzenia przykazań Twoich, Przyjacielu człowieka, wpadłem bowiem w przepaść grzechu i zbłądziłem, odszedłem na drogi fałszywe i biedne.

Teotokion: Chóry aniołów i archaniołów, księstwa i moce, trony, panowania, cherubini, serafini i zgromadzenie apostołów z Rodzicielką Twoją modlą się do Ciebie, Chryste, jedyny Królu, abyś zbawił sługi Twoje.

Inny kanon.

Hirmos: Ty, która usłyszałaś od anioła „Raduj się” i zrodziłaś Stwórcę swego, Dziewico, wybaw Ciebie wywyższającego.

Biskupów umocnienie, cudów źródło, Mikołaju, ubłagaj Boga Przyjaciela człowieka, aby dał nam grzechów przebaczenie.

Jak dawno temu więźniów wybawiłeś ze śmierci, mirrę zawsze toczysz, Mikołaju, zawsze złe żądze odpędzając.

Przyjście Stwórcy przy drzwiach, nie leń się duszo moja, lecz zawołaj: Modlitwami Mikołaja, Chryste, zbaw mnie.

Teotokion: Opiewana przez wszystkich, która zrodziłaś Światłość, oślepiła źrenicę serca mego oświeć, abym śpiewał Tobie, ze względu na Ciebie zbawiany.

Także: Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Ektenia, fotagogikon i zwykłe psalmy.

Na stichownie stichery ku czci apostołów, ton 6:

Burzę uciszysz oszustwa biesowskiego mądrze cały świat skierowaliście ku wierze prawosławnej, apostołowie Chrystusowi, i teraz modlicie się za dusze nasze.

Stichos: Nasyć nas o poranku łaskawością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

Pamięć mądrych uczniów Chrystusa Króla naszego godnie pieśniami uczcijmy, oni bowiem wiarą w Trójcę w świecie głosili.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonali w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Męczennikom: Wybranych i świętych zadziwi Bóg nasz, radujcie się i weselcie się wszyscy słudzy Jego, wam bowiem przygotował korony i królestwo swoje, lecz błagamy was, abyście o nas nie zapomnieli.

Chwała, i teraz. Teotokion: Przemianą cierpiących, odmianą chorych jesteś Bogurodzico opiewana przez wszystkich, wybaw miasto i lud, pogodzenie walczących, cicha przystani atakowanych przez burze, jedyna orędowniczko wiernych.

Także: Zaprawdę godne to jest, Trisagion. Po: Ojciec nasz, tropariony, ektenia, pierwsza godzina, zwykłe psalmy i rozesłanie.

W czwartek na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 6:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Pamiętaj o mnie, Boże Zbawco mój, gdy przyjdiesz w królestwie Twoim, i zbaw mnie jako jedyny Przyjaciel człowieka.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Jak tajemne promienie przeniknęli w świat chwalebni apostołowie, rodzaj ludzki wiarą oświeciwszy.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy zlorzeczą wam i prześladowają was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Jako obłoki skropiliście świat wodą Bożego poznania, oświeceni Pańscy apostołowie.

Stichos: **Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.**

Męka ognia przybliży się, **Bożą** rosę ochładzającą was od Boga przyjęliście, męczennicy.

Chwała. **Świętej** i **Czcigodnej** **Trójcy** kłaniając się, wierni, zgodnie zawołajmy: **Modlitwami** apostołów zbaw wszystkich nas.

I teraz. **Bogurodzico**, któraś zrodziła **Słowo** w sposób przewyższający wszystkie słowa, z **Ojcem** współniemające początku, módl się do **Niego**, aby zbawił dusze nasze.

W CZWARTEK WIECZOREM,

stichery isomelosy ku czci krzyża, ton 6:

Prosomion: **Po trzech dniach.**

Stichos: **Jeżeli** będziesz pamiętać o **nieprawościach**, **Panie, Panie**, któż się ostoi? **Ale u Ciebie jest oczyszczenie.**

Wielce cierpliwy i **Przyjacielu** człowieka, **Boże** mój, wielce miłosierny i szczodry, jak **przecierpiałeś** zabicie i śmierć na drzewie, za rodzaj ludzki, wysławiamy **Twoją** łaskawość.

Stichos: **Dla** imienia **Twego** **cierpiałem** **Panie**, **cierpiała** dusza moja dla słowa **Twego**, dusza moja ma nadzieję w **Panu**.

Policzkowanie **przecierpiałeś**, **ukrzyżowanie** i **poniżanie**, wielce **cierpliwy**, chcąc wszystkich **wybawić** z oszustwa, **jedyny** **Dawco** życia, i wszystko **cierpisz**, **Najłaskawszy**.

Stichos: **Od** straży **porannej** do **nocy**, **od** straży **porannej** **niech** **Izrael** ma nadzieję w **Panu**.

Wstąpiłeś na **krzyż**, **Pasterzu**, i **rozpostarłeś** ręce, wołając: „**Przyjdźcie** do mnie i **zostaniecie** oświeceni, będący **omroczonymi** oszustwem, **Ja** bowiem **Światłością** **jestem**”. **Chwała** **Tobie**, **jedyny** **Dawco** **Światłości**.

Inne stichery isomelosy Bogurodzicy, ton ten sam:

Prosomion: **Zrozpaczonego.**

Stichos: **Albowiem** u **Pana** jest **zmiłowanie** i **wielkie** u **Niego** **wybawienie**, **On** **sam** **wybawi** **Izraela** ze **wszystkich** **nieprawości** **jego**.

Pochylną pod **wielkim** ciężarem **grzechów** **duszę** **moją** i **pełną** **namiętności** **podnieś**, **Dziewico**, **Ty** **bowiem** **upadłych** **podnosisz** **Zbawcę** **mając** **słuchającego** **macierzyńskiej** **odwagi**, i **rozedrzyj** **Twoim** **orędownictwem** **rękopis** **grzechów**, **błagam**, z **wielkiego** **Twego** **miłosierdzia**.

Stichos: **Chwalcie** **Pana** **wszystkie** **narody**, **wysławiajcie** **Go** **wszyscy** **ludzie**.

Zrozpaczonego przez **grzechy** i **skalane** **nieprawościami**, **pogardzającego** **Bożymi** **przykazaniami** **zobacz** i **nie** **odrzucaj** **mnie** **od** **oblicza** **Twego**, **Ty** **bowiem** **jesteś**, **Bogurodzico**, **nadzieją** **moją** i **orędowniczką**, **przeto** **zważ** na **moje** **modlitwy** i **oczyszć** **mnie** z **wszelkiego** **skalania**, z **wielkiego** **Twego** **miłosierdzia**.

Stichos: **Albowiem** **miłosierdzie** **Jego** **umocnione** **jest** **nad** **nami**, i **prawda** **Pańska** **trwa** na **wieki**.

Otwórz mi bramę pokuty, daj mi źródło łez, Najświętsza, daj rozrzewnienie i cnotliwe życie, Ciebie bowiem jedyną mam jako znane orędownictwo, wszelką nadzieję moją na Ciebie składam, nie odrzucaj mnie zawstydzonego, lecz przyjmij i zbaw, Władczyni, z wielkiego Twego miłosierdzia.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion:

Prosomion: Po trzech dniach.

Widząc Ciebie na drzewie przygwożdżonego, Przczysta wołała: O Synu mój i Boże, cóż za przesławne i przedziwne wieści, że cierpisz z wielkiego miłosierdzia?

Także: **Pogodna Światłości. Prokimenon dnia, ton 6: Pomoc moja jest od Pana, który stworzył niebo i ziemię. Stichos: Oczy me wznoszę ku góróm, stąd nadejdzie pomoc moja. Pozwól, Panie, w wieczór ten.**

Na stichownie stichery ku czci krzyża, ton 6:

Krzyż Twój, Panie, jest życiem i zmartwychwstaniem dla ludu Twego i w nim mając nadzieję Tobie, zmartwychwstałemu Bogu naszemu śpiewamy: Zmiłuj się nad nami.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Krzyż Twój, Panie, raj otworzył rodzajowi ludzkiemu i ze zniszczenia wybawił, Tobie ukrzyżowanemu ciałem Bogu naszemu śpiewamy: Zmiłuj się nad nami.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasyceni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Męczennikom: Męczennicy Twoi, Chryste, nie wyrzekli się Ciebie, nie odstąpili od przykazań Twoich, dla ich modlitw zmiłuj się nad nami.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion:

Prosomion: Po trzech dniach.

Dziewica stojąc niegdyś z dziewiczym uczniem przy krzyżu podczas ukrzyżowania, płacząc mówiła: Biada mi, jakże to cierpisz, Chryste, sam będąc dla wszystkich beznamiętnością?

Także: **Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion, ektenia i rozesłanie.**

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W CZWARTEK NA POWIECZERZU,

Kanon do Najświętszej Bogurodzicy,

mający akrostych: Daj mi, Dziewico, łzy pokuty. Ton 6:

Pieśń 1

Hirmos: Jak po suchym łądzie wędrował Izrael stopami po otchłani i prześladowcę faraona widząc tonącego, wołał: Bogu zwycięską pieśń śpiewajmy.

Stichos: Najświętsza Bogurodzico, wybaw nas!

Przyjmij, Dziewico, błaganie moje z ust niegodnych, ze skalanych warg, odważnie przyjmując je i światłością rozrzewnienia, Czysta, oświeć sługę Twego.

Obłoki łez daj mi, Twoimi modlitwami, Dziewico Matko czysta, abym

plakał gorąco nad tym, co uczyniłem na ziemi, i dzięki Tobie uniknął wszelkiej męki.

Chwała. Mojego płaczu nie odrzuć, która zrodziłaś Źródło miłosierdzia, lecz miłosiernie Twoim okiem miłosiernym, Bogurodzico, ulecz żądze mojej duszy.

I teraz. Jęcząc płacz, duszo moja, i nad sobą płacz, kłaniając się Matce Bożej i mówiąc: Mnie winnego wybaw ze strasznej męki.

Pieśń 3

Hirmos: Nie ma świętego jako Ty, Panie Boże mój, któryś podniósł róg wiernych Twych, Łaskawy, i umocniłeś nas na opoce wyznania Twego.

Nie ma innego, kto by zgrzeszył jak ja, Najświętsza, Czysta, zniewolonego słowami niezmiernych zamysłów, ale w Tobie mając nadzieję modłę się, abyś mnie z nich wyrwała.

Oto naszedł na mnie jak rany całej wrażej złości ciężar i strasznie woniejąc duszę prowadzą ku wszelkim upadkom.

Chwała. Wielkie jest mnóstwo moich grzechów, przeto z wiarą przypadając, Najświętsza, wołam do Ciebie, pokorny: W strasznej godzinie ubłagaj Boga, który wcielił się w Ciebie.

I teraz. Święta Bogurodzico, mnie winnego wszelkiego osądzenia wyrwij z niego, odwagę macierzyńską mając przed Bogiem, i wprowadź mnie do Jego pałacu.

Pieśń 4

Hirmos: Chrystus moją mocą, Bóg i Pan, śpiewa i głosi Boży Kościół, i z czystym sercem weseli się w Panu.

Daj mi źródło łez, Władczyni, abym obmył skalanie pokornej duszy mojej i odnalazł piękno, które zagubiłem z rady węża.

Boże mój miłosierny, Boży Przyjacielu człowieka, miłośniku miłosierdzia, teraz na mnie wylej Twoje miłosierdzie, błaga Ciebie o to Nadzieja i Wspomożycielka moja, Matka Twoja.

Chwała. Mnie marnotrawnego, mnie przerażającego, bez rozumu i bez wstydu z powodu moich grzechów, Nieskalana, ulitowawszy się wybaw i wyzwól z gehenny.

I teraz. Niwa zniszczy śmierć, rodząc Życie wszystkich, przeto i ja wołam do Ciebie: Zgrzeszyłem, wybaw mnie, Czysta, macierzyńskimi modlitwami Twoimi.

Pieśń 5

Hirmos: Bożą Twoją światłością, Dobry, od poranku czuwających Tobie dusze oświeć miłością, modłę się, aby poznać Ciebie, Słowo Boże, prawdziwego Boga, i wołam z ciemności grzechu.

Zmiłuj się nade mną, Czysta, w Tobie bowiem nadzieję moją złożyłem, i ulituj się nad z wiarą wołającym do Ciebie, odrzuciwszy duszy mojej wszystkie okropne żądze.

Wybaw mnie z żądz, nieszczęść i kłopotów, złych wrogów, wybaw z ich zasadzek pokorną moją duszę, aby nie rzekli, Dziewico: Umocnił się

przeciwno niemu.

Chwała. Okazałaś się czystą ciałem i duszą, Przekzysta, duszę moją wyzwól ze skalania, dając mi żyć w czystości i skieruj do czynienia Pańskiej woli Bożej.

I teraz. Ciebie jedyną mam jako ucieczkę i ku Bogu odmianę, który w licznych grzechach całe życie moje spędziłem, przeto Ty, Bogurodzico, ulituj się nade mną.

Pieśń 6

Hirmos: Morze życia wzburzone widząc przez burzę pokus przybiegam do cichej Twej przystani i wołam do Ciebie: Wyprowadź ze zniszczenia życie moje, wielce miłosierny.

Wznies ten mały mój płacz i ręk podniesienie, Władczyni, jako wonną ofiarę i Twoją postać pozwól ujrzyć czystym sumieniem.

Słów moich błagania nie odrzuć, Władczyni czysta, Rodzicielko miłosiernego Boga, który zajaśniał z Twego łona, lecz daj mi przed końcem Boże przebaczenie.

Chwała. Pochyliłem się pod żądzami marnotrawnymi, nieszczęsny, i oddaliłem się od Boga, do którego módl się, aby mnie zbawił, Dobra, do Ciebie bowiem przybiegłem i szatami wspaniałym upiększ mnie.

I teraz. Nie spalił łona Twego ogniem będący Jezus, z Ciebie przyszedł w ciełe, przeto módl się, aby z ognia i wszelkiej męki wybawił z wiarą wyznających Ciebie.

Także: **Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.**
Katyżma poetycka, ton 6:

Czysta Dziewico i przesławna, aniołów chwało, gdy stałaś przy krzyżu Syna i Boga Twego, nie mogąc znieść złości wrogów, wołałaś płacząc i jęcząc, jedyna błogosławiona: Jakże to cierpisz, Przyjacielu człowieka, ich wszystkich zło?

Pieśń 7

Hirmos: Dzieci w Babilonie płomienia pieca nie ulękły się, lecz w płomienie wrzucani zraszani śpiewali: Błogosławiony jesteś, Panie Boże ojców naszych.

Powstań, o duszo moja, ze zła, które uczyniłaś, dlaczego ciągle śpisz? Dlaczego leżysz w śnie zniechęcenia? Zawołaj do Bogurodzicy: Najświętsza, pomóż mi!

Obraz postaci Twojej czczę i nie śmiem wejrzyć ku Tobie, Najświętsza, modłę się o odpuszczenie win, aby w czystości widzieć Twoją najczystsza ikonę.

Chwała. Przybiegam do Twego wspomnienia, Bogurodzico, przypadam, aby przyjąć przebaczenie, nie pogardzaj mną, Władczyni, lecz ulitowawszy się, wybaw mnie.

I teraz. Różnorodnymi słowami niszczącymi duszę skalałem ją i rozum, modłę się do Ciebie, Przekzysta, nie pogardzaj mną i z pokus wyrwij sługę Twego.

Pieśń 8

Hirmos: Za prawa ojców błogosławieni młodzieńcy w Babilonie narażając się na niebezpieczeństwo króla opluli rozkazy szaleńcze i połączeni nie zostali spaleni ogniem, Władcy Bogu godną śpiewając pieśń: Panu śpiewajcie dzieła i wywyższajcie Go na wszystkie wieki.

Bezmiernie zgrzeszyłem i skalałem w grzechach moje ciało, nierozumny, myślę o nieuniknionym dniu Sądu i nie pojmuję, lękam się, przerażam i drzę, przypadam jednak do Twojej łaskawości, Władczyni: Nie odrzucaj mnie, lecz zobacz mój ból i wybaw mnie z wszelkiego osądzenia na męki rozliczne.

Zaknem Bożym pogardzałem, w lenistwie cały leżę, nieszczęsny, podnieś mnie szybko, Przeczysta, i pozwól mi otrzymać część zbawionych, abym radując się wołał do Ciebie: Raduj się, radości świata, jedyna orędowniczko z wiarą przyzywających Twoją możną opiekę.

Chwała. Biada mi, duszo moja! Jakże staniemy wtedy w drzeniu i lęku przed budzącym bojaźń Sądem, gdy aniołowie staną w bojaźni i drzeniu? Mając przed Bogiem łaskawą wspomóżycielkę zegnij kolana i podnieś ręce ku wysokościom nieba, wołając: Wejrzyj i oszczędź Twoim miłosiernym wtedy spojrzeniem, Dziewico.

I teraz. Okaż mi teraz Twoje nie do zawstydzenia wspomóżenie, jako dłużnik przed matczynymi modlitwami przychylił się Twój Syn, Dziewico, uprzedź teraz w potrzebnej godzinie, abym nie odszedł niegotowy, ale żył jeszcze, przez wszystkich opiewana Bogurodzico czysta.

Pieśń 9

Hirmos: Nie płacz nade Mną, Matko, widząc w grobie Syna, którego w łonie poczęłaś bez nasienia, powstanę bowiem i wysławię się, i jako Bóg wyniosę w chwale tych, którzy nieustannie w wierze i miłości Ciebie wywyższają.

Modlę się do Ciebie, aby otrzymać wyższą chwałę: Przebac mi i wybaw z długów ciemności, całe odrzuciwszy popełnione grzechy w niewiedzy i rozumie, za dnia i w nocy, Przeczysta, abym dziękczynną pieśń radując się przyniósł Tobie.

Wyrwij mnie z wszelkich bólów, Dziewico, i postaw nogi moje na opoche Bożego zbawienia, Ciebie bowiem jako Orędowniczkę nie do zwyciężenia teraz zdobyłem, mam nadzieję przebyć mur i przeszkodę, którą zbudowałem nieposłuszeństwem przy drzewie.

Chwała. Modlę się do Ciebie, która zrodziłaś miłosiernego Sędziego i Władcę: Przyjmij odwagę skalanych ust i ubogi mój śpiew, nie brzydz się mną, który zgrzeszyłem bardziej od wszystkich ludzi, Ciebie bowiem po Bogu mam jako Wspomóżycielkę, sługa Twój.

I teraz. W łonie Twoim miałaś przewyższającego całe stworzenie Boga wcielonego, Bogurodzico, módl się gorliwie do Niego, Czysta, aby przebaczył wszystkie winy sługi Twego, abym wolnym głosem i ja Ciebie wysławiał.

Także: Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Trisagion. Po: Ojciec nasz, tropariony, ciąg dalszy jak zwykle i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W PIĄTEK RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza katyzmy poetyckie ku czci krzyża, ton 6:

Dzisiaj prorocze spełnia się słowo, oto bowiem kłaniamy się miejscu, na którym stały nogi Twoje, Panie, i drzewa zbawienia zakosztowawszy otrzymujemy wyzwolenie z grzesznych żądz, dla modlitw Bogurodzicy, jedyny Przyjacielu człowieka.

Stichos: Wywyższajcie Pana Boga naszego i kłaniajcie się podnóżkowi nóg jego, albowiem jest święty.

Gdy tylko ustawiono drzewo krzyża Twego, Chryste, zachwiały się fundamenty śmierci, Panie, którego bowiem pochłonęła z lubością otchłań, wypuściła z drzeniem, pokazałeś nam zbawienie Twoje, Święty, i wywyższamy Ciebie, Synu Boże: Zmiłuj się nad nami.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion:

Prosomion: Nadzieja świata.

Jedyna nieskalana Owieczko, Bogurodzico Dziewico, z łona Twego czcigodnego zrodzonego widząc wiszącego dobrowolnie na krzyżu, wołałaś, Dziewico, z gorzkimi łzami: Synu mój łagodny, opiewam Twoją budzącą lęk Opatrzność.

Po drugiej recytacji Psalterza katzmy poetyckie, ton 6:

Krzyż Twój, Panie, jest uświęcony, przez niego bowiem bywają uzdrowienia słabych przez grzechy, przeto przypadamy do Ciebie: Zmiłuj się nad nami.

Stichos: Bóg nasz, Król nasz przed wiekami uczynił zbawienie pośrodku ziemi.

Panie, osądzili Ciebie Żydzi na śmierć, Życie wszystkich, ci, którzy Czerwone Morze dzięki lasce przeszli, przygwoździli Ciebie do krzyża, ci, którzy z kamienia ssali miód, przynieśli Tobie zółć, lecz wszystko dobrowolnie przecierpiałeś, aby nas wyzwolić z niewoli wroga, Chryste Boże nasz, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion:

Prosomion: Nadzieja świata.

Stojąc przy krzyżu Dziewica i Matka, która bez bólów ponad zrozumienie zrodziła wcielonego, wołała płacząc macierzyńsko: Nie mogę patrzeć na Ciebie martwo wiszącego, który życie dajesz żyjącym na ziemi, o Synu i Boże mój!

Po trzeciej recytacji Psalterza katzmy poetyckie, ton 6:

Prosomion: Nadzieja świata.

Krzyżu przepędzający demony, lekarzu chorych, mocy i ochrono wiernych, zaiste chwało prawosławnych, umocnienie Kościoła Chrystusowego, bądź nam ogrodzeniem, murem i obroną, drzewo błogosławione.

Na drzewie krzyża ze względu na miłosierdzie i zmiłowanie podniesiony zostałeś i bok Twój przebito włócznią, a Ty jako wszechmocny Bóg zniszczyłeś okropny spis grzechów, przeto pobożnie opiewamy, Słowo, Twoją niewypowiedzianą Opatrzność.

Męczennikom: Święci w Tobie oświecili się, Światłości sprawiedliwych, jaśnieją zawsze jak gwiazdy, gasząc świecznik beznożnych, ich modlitwami, Zbawco nasz, oświeć mój świecznik i zbaw mnie, Panie.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Najświętsza Bogurodzico, w czasie życia mego nie opuszczaj mnie, nie powierzaj mnie ludzkiej opiece, lecz sama wspomóż i zmiłuj się nade mną.

Kanon ku czci czcigodnego i życiodajnego krzyża. Ton 6:

Pieśń 1

Hirmos: Tego, który niegdyś pokrył falami morza prześladowcę dręczyciela, pod ziemią ukryły dzieci zbawionych, ale my, jak niegdyś dziewice, zaśpiewamy Panu, chwalebnie bowiem się wysławiał.

Twoim czcigodnym cierpieniem uczciłeś pozbawioną człowieczeństwa naturę ludzką, przeto czcząc Ciebie z bojaźnią, wielbimy panowanie Twoje i z wiarą sławimy, chwalebnie bowiem się wysławiał.

Krwią Twoją, Słowo, zatrzymałeś nieprawy przelew krwi i oczyściłeś ze skalania złą naturę ludzką, Wszechmocny, przeto zbawieni sławimy Twoje panowanie.

Męczennikom: Zwierza krwio pijęc zaiste zwyciężyliście waszym sprzeciwem, godni pochwały męczennicy, ognistą naturę zwyciężając rosą Bożej łaski i wielką burzę wielobóstwa powstrzymawszy.

Męczennikom: Obłokami krwi deszcz oszustwa wysuszyliście, obłoki uzdrowień toczycie światu i odpędzacie płomień żądz bezbożnictwa, przeto jesteście błogosławieni, męczennicy.

Teotokion: Piękna ani też postaci nie miał, gdy cierpiał piękny dobrocią – macierzyńsko krzyczała i z miłością Ciebie sławiła patrząc na Ciebie nieznaną małżeństwa Dziewica, wiernych umocnienie.

**Inny kanon do Najświętszej Bogurodzicy,
mający akrostych według alfabetu. Ton i hirmos ten sam.**

Przezysta Dziewico, Łaski Pełna Mario przesławna, radości orędowniczko, Twoich śpiewaków otocz Bożymi łaskami, abyśmy przynieśli Tobie dziękczynną pieśń.

O, Twoje tajemnice, Bogurodzico! Okazałaś się bowiem Władczynią stworzeń, gdyż Tego, na którego nie śmieją patrzeć aniołów zastępy nosisz w objęciach, przeto Ciebie uwielbiamy.

Cały rodzaj ludzki został skazany na zniszczenie śmierci przez zakosztowanie z drzewa przez Pramatkę, przez Ciebie zaś został podniesiony jako niezniszczalny, zrodziłaś bowiem Życie.

Pieśń 3

Hirmos: Ciebie, który na wodach zawiesiłeś całą ziemię, stworzenie zobaczywszy na miejscu trupiej czaszki, zadrżało w wielkim bólu, wołając: „Nie ma świętego poza Tobą, Panie!”

Ciebie, któryś na wodach zawiesił całą ziemię bez podpory, podniesiono na drzewie i bok przebito, co widząc słońce omroczyło się, poznając Ciebie, Panie, oświecenie wszystkich.

Zraniony zostaje Twoimi gwoździami oszust, który w raju dawno temu zranił Adama i zraniony nieuleczony pozostanie na wszystkie wieki, my zaś wierni

znaleźliśmy uleczenie wszystkich ran, wielce cierpliwy.

Męczennikom: Gdy chór aniołów widział zastępy męczenników za Baranka składane w ofierze i kruszonych, dziwił się jak materialni zwyciężają niematerialnych wrogów, przyjmując korony zwycięstwa.

Męczennikom: Święci przyodziani mocą jedyne Wszechmocnego, spleli się z wrogiem i zdeptali jego słabą moc, przyjmując od Boga korony.

Teotokion: Ty, Przeczysta i Nieskalana, gdy widziałaś z Ciebie zrodzonego przebitego włócznią, zraniona zostałeś w serce i dziwiąc się mówiłaś: Jakże Tobie odpłaca, Dziecię, zgromadzenie nieprawych?

Inny kanon.
Hirmos ten sam.

Oszustwem mnie oszukał pokusą przebóstwienia dawno temu wróg z Edenu, Matko Boga, pełzający po ziemi skruszył mnie, lecz Chrystus ulitowawszy się nade mną, odrodził z łona Twego ciało przyjąwszy.

Dawno temu objawiona zostałaś prorokowi Ezechielowi jako Brama Życia, Dziewico, przez którą jedynie Pan wcielony przejdzie i zamkniętą zachowa, Czysta, albowiem jest Najwyższym.

Rozwiązane zostało dawne osądzenie klątwy, Matko Boża, przez Twoje orędownictwo, objawił się bowiem Tobie Pan, obficie tocząc wszystkim błogosławieństwo, Przeczysta.

Pieśń 4

Hirmos: Habakuk widząc Twoje na krzyżu boskie uniżenie, w lęku zawołał: Ty, dobry, zrzuciłeś władzę książąt ciemności, zstąpiwszy do będących w otchłani jako Wszechmocny.

Odmieniając niepowstrzymane wyciągnięcie rąk ku dawnemu zakosztowaniu, martwy na drzewie ofiarowany zostałeś, zapragnąwszy zbawić związanych i z przebitego boku tocząc im odpuszczenie.

Męki przecierpiałeś, Najłaskawszy, aby wyzwolić nas z żądź bezrozumnych, zółci zakosztowałeś, Władco, wytaczając mi Bożą słodycz, umarły dajesz mi życie.

Męczennikom: Ogień Bożej miłości w duszy nosząc duchowo, płomień nieprawych wygasili cierpięcicy i okazali się oświecającymi świecami Chrystusowymi.

Męczennikom: Boży przyjaciele Króla wszystkich odłączywszy się od cielesnej przyjaźni skierowali się zdecydowanie ku wszelkim cierpieniom i zwyciężywszy zostali ukoronowani chwałą.

Teotokion: Bez bólów zrodziłam Ciebie i jakże widzę Ciebie teraz kosztującego cierpienia? Jakże tak cierpisz, Synu niemający początku? Sławię wielką Twoją cierpliwość – wołała Dziewica.

Inny kanon.
Hirmos ten sam.

Wybraną i najczystsza z wszystkich pokoleń okazałaś się jedyna, która cnotami zajaśniałaś, Nieskalana, Czysta, oświeć Twoją Światłością wysławiających

Ciebie pieśniami.

Boga w ciele zrodziłaś, Dziewico, z czystego Twego łona, Czysta, Zbawiciela wybawiającego z okropieństw wszystkich śpiewających Tobie, Dziewico Łaski Pełna.

Sprawując świętą służbę przy Bożym Twoim zrodzeniu, Bogurodzico czysta, niematerialna natura i ludzi zgromadzenie z miłością śpiewa Tobie: Oświeć nas Twoją jasnością.

Pieśń 5

Hirmos: **D**o Ciebie od poranku zwracam się, który ze względu na miłosierdzie siebie wyniszczyłeś i niecierpieliwy cierpiałeś, Słowo Boże, daj mi pokój upadłemu, Przyjacielu człowieka.

Widziany jako martwy na miejscu czaszki, uśmierciłeś otchłan cierpieniem ciała Twego, ani postaci, ani piękna nie mając powieszony Chryste, chcąc mnie upiększyć jako Przyjaciel człowieka.

Chcąc przygwoździć pożądlive pragnienia pierwszego Adama, gwoździami zostałeś przygwożdżony i włócznią przebity, Chryste, płomiennemu orężowi nakazując, aby nie wzbraniał wejścia sługom Twoim.

Męczennikom: **N**aśladowując cierpienia Władcy chóry męczenników na drzewie zostały przygwożdżone i mając odcinane ręce i nogi ku ścieżce czcigodnej męki przez Boga zostali skierowani.

Męczennikom: **U**mysłem doskonałym umysłu pysznego zuchwałe wnoszenie się zrzuciliście, doskonale upokorzywszy się w naśladowaniu Tego, który wszystko podniósł pokornym sercem, Chrystusowi męczennicy.

Teotokion: **Z** korzenia Jessego zakwitłaś, Dziewico, i jako kwiat wydajesz Stworzyciela świata, który odrośle bezbożności wysuszył Bożym sadem krzyża, przyjąwszy ciałem cierpienia.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Jako drabina wzniesiona ku górze obrazowo zostałeś objawiona Jakubowi, bowiem zaiste Bóg był z nami przez zstąpienie Boże i życie dał ludziom.

Wybawiwszy się przez Ciebie ze smutku Pramatki, Bogurodzico, pocieszeniem napełnieni zostaliśmy, wesele wszystkim zrodziłaś bowiem i radość całego świata, przeto Twoich śpiewaków modlitwami Twoimi, przez wszystkich opiewana, z nieszczęść wyrwij.

Tajemnie nauczony został widzący Boga Mojżesz przez okazanie krzewu niespalanego przez ogień, Dziewico nieskalana, w Tobie bowiem Stwórca zamieszkał i nie spalił Ciebie, najdoskonalszą ze wszystkich stworzeń.

Pieśń 6

Hirmos: **P**ółknięty został, ale nie był utrzymany we wnętrzu wieloryba Jonasz, bowiem nosząc Twój obraz, cierpiącego i dającego się pogrzebać, wyszedł ze zwierza jak z pałacu i wołał do straży przy Twym grobie: Wy, którzy trzymacie się fałszywych bogów, utraciliście samo Miłosierdzie.

Przekładając dawno temu ręce Jakub przedstawił krzyż, błogosławiąc dzieci,

przeto Najwyższy wstępując na krzyż z klątwy dawnej uwolnił ludzkość i toczy teraz błogosławieństwo błogosławiącym Ciebie, Stwórcu najłaskawszy.

Wielki Mojżesz przedstawiając Twoje cierpienia, Słowo, dawno temu na drzewie podniósł węża miedzianego, uwalniając patrzących nań od jadowitego ukąszenia węża, bowiem gdy Ty, Władco, rozpięty zostałeś, z wrogości okropnego węża wszyscy zostaliśmy wybawieni.

Męczennikom: Dla Ciebie cierpieli dawno temu Boży i czcigodni męczennicy będąc dręczonymi widzieli odpłatę wieczną i radość, ich modlitwami, szczodry Chryste, wybaw śpiewających Tobie z pokus, grzechów i nieszczęść.

Męczennikom: Strumieniami krwi zatrzymaliście potoki oszustwa, czcigodni i Boży cierpiętnicy, zaiste okazując się dla wiernych źródłami toczącymi wodę poznania Boga, ich modlitwami, Zbawco świata, daj wszystkim odpuszczenie, życie, oczyszczenie grzechów i wielkie miłosierdzie.

Teotokion: Arcypasterza i Władcę widząc podniesionego na drzewie Owieczka płacząc wołała macierzyńsko: Cóż to za nowy cud, Dziecię? Jakże to będąc nieśmiertelnym z natury przyjąłeś śmierć chcąc ludzi wybawić ze zniszczenia?

Inny kanon.
Hirmos ten sam.

Obrazy w Zakonie i przepowiednie proroków objawiały Bogurodzicę mającą zrodzić światu Zbawiciela i łaskawcę całego stworzenia, wielokrotnie i różnorodnie działającego łaskawie dla tych, którzy z wiarą i miłością, Bogurodzico czysta, wysławiają Ciebie.

Tych, którzy dawno temu zabici zostali przez oszustwo wroga i oddalili się od pierwotnego pokarmu rajskiego, znowu wprowadziłaś do raju, jedyna Bogurodzico, rodząc Zbawcę Pana, który Bożą mocą przecierpiał ukrzyżowanie i pogrzeb.

Ten, który woła Bożą i swoją mocą stwórczą wszystko z niebytu powołał, Czysta, przyszedł z Twojego łona jako Bóg i człowiek, i będących poprzednio w ciemności niewiedzy jaśnieniami Bożymi świetliście oświecił, Władczyni czysta.

Pieśń 7

Hirmos: Niewypowiedziany cud! Ten, który w piecu zachował od ognia pobożnych młodzieńców, w grobie składany jest bez oddechu, martwy, dla zbawienia nas, śpiewających: Wybawicielu Boże, błogosławiony jesteś!

Gdy zgromadzenie żydowskie skazało Ciebie na krzyż, widząc to ziemia przeraziła się, słońce jasność swoją skryło i będący w ciemności ujrzeli Światłość, śpiewając: Wybawicielu Boże, błogosławiony jesteś.

Przecierpiałeś zniewagi, Zbawco, bity trzcina i dobrowolnie cierniem koronowany jako Bóg, Chryste Boże, na zbawienie nas, śpiewających: Wybawicielu Boże, błogosławiony jesteś.

Męczennikom: Okazało się, że całe oszustwo diabelskie rozwiązaście, chwalebni męczennicy, cierpicie męki i śmierć niesprawiedliwą, pragnąc życia

doskonałego i wołając: Wybawicielu Boże, błogosławiony jesteś.

Męczennikom: Stojąc pośrodku płomieni, chwalebni męczennicy, jawnie spaliliście oszustwo i sami przez zroszenie Bożą łaską nie zostaliście spaleni, wołając i śpiewając: Wybawicielu Boże, błogosławiony jesteś.

Teotokion: Widząc Ciebie krzyżowanego, Syna niemającego początku, Bogurodzica wołała: Pograżam się teraz w smutku duszy, gdy umierasz dając życie śpiewającym: Wybawicielu Boże, błogosławiony jesteś.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Mając Ciebie przyozdobioną złotem, Boża Matko, upiększenie wspaniałe, zechciał wcielić się Twój Syn i Bóg, na zbawienie nas, śpiewających Tobie: Owoc Twój, czysta Dziewico, jest błogosławiony.

Jako różę pośród ciernia znalazł Ciebie Władca, Przepczysta, napełnił nas wonią Twojej pięknej łaski duchowej, śpiewających Jemu w rozrzewnieniu: Wybawicielu Boże, błogosławiony jesteś.

Widząc wszystkie znaki Boże Twego zrodzenia, prorocy chwalebnie wołali, Czysta: Bóg przyjdzie z Dziewicy, aby zbawić wołających: Wybawicielu Boże, błogosławiony jesteś.

Pieśń 8

Hirmos: Zadrzało z lęku niebo i zatrzęsły się fundamenty ziemi. Oto bowiem ze zmarłymi został policzony i w cudzym złożony małym grobie, Ten, który mieszka na wysokościach. Jego to błogosławcie dzieci, wysławiajcie kapłani, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki!

Pijesz kielich, Chryste, który zapragnąłeś męki krzyżowej, wylewając mi źródła przebaczenia z życiodajnego boku, umarły ze względu na żebro, śpiewam Tobie opiewając: Kapłani błogosławcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Gdy nieprawi ludzie skazali Ciebie na ukrzyżowanie, Jezusie, pośrodku nieprawych, Dawco życia, Panie, zatrzęsła się ziemia i wszyscy zaśpiewali z bojaźnią: Dzieci błogosławcie, kapłani wysławiajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Męczennikom: Czcigodna przed Bogiem jest wasza śmierć, cierpiętnicy, licznych bowiem zakosztowaliście cierpień, okazując się uczestnikami czcigodnej śmierci Chrystusa i jednomyślnie wołając: Dzieci błogosławcie, kapłani wysławiajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Męczennikom: Zaiste wasz oręż ku zniszczeniu wrogów nie jest cielesny, męczennicy: nadzieja, wiara i prawda, przez które dostąpiliście Boga, z chórami aniołów zostaliście połączeni, wołając do Władcy: Kapłani błogosławcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Teotokion: Najwyższy Synu niemający początku, cierpisz oplucie, kpiny i krzyż, trzcina bity szyderczo – wołała Bogurodzica – sławie Twoją wielką cierpliwość, którego dzieci błogosławia, kapłani wysławiają, ludzie wywyższają na wszystkie wieki.

Inny kanon.
Hirmos ten sam.

Bożemu Danielowi okazana została niesieczona góra, z Ciebie bowiem, Dziewico, został oddzielony kamień Chrystus, jedyny bez udziału ręki ludzkiej, Dziewico, którego dzieci błogosławcie, kapłani wysławiajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Zrodzenie Twoje, Czysta, zawsze pieśniami sławią zastępy niebieskie i Tobie, Dziewico, radośnie z nami jako Matce Bożej śpiewają, którą dzieci błogosławiają, kapłani wysławiają, ludzie wywyższają na wszystkie wieki.

Zorzami światłości Twojej uczyni jaśniejącymi tych, którzy teraz Ciebie wyznają jako prawdziwą Bogurodzicę, Mario, czysta Rodzicielko Boga, okazałaś się bowiem mieszkaniem Światłości, Dziewico, z wiarą Tobie śpiewamy: Raduj się, błogosławiona i wysławiona na wszystkie wieki.

Także śpiewamy **Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja, Pana, i pokłony.**

Pieśń 9

Hirmos: Nie płacz nade Mną, Matko, widząc w grobie Syna, którego w łonie poczęłaś bez nasienia, powstanę bowiem i wysławię się, i jako Bóg wyniosę w chwale tych, którzy nieustannie w wierze i miłości Ciebie wywyższają.

Zniszczałego przez pokarm rozkoszy z drzewa, jedyny Zbawco jako dobry wybawiając ze zniszczenia ukrzyżowany zostałeś ciałem i umrzeć zechciałeś. Śpiewacy nieustannie wielbią Twoją łaskawość, Jezu, i moc Twoją.

O, jakże przecierpiałeś bóle na krzyżu rozciągnięty, z boleści okropnych wyrrywając mnie, Zbawco, jakże cierpisz ukoronowanie i spalasz wszystkie ciernie żądź, a gdy octu zakosztowałeś, radości kielich nam napełniłeś.

Męczennikom: Prześladowani wszyscy i wrzucani do więzień, rozrywani okrutnie na części, na kołach strasznie rozciągani, rzucani na pokarm zwierzętom nie wyrzekliście się Chrystusa, Władcy wszystkich.

Męczennikom: Bardziej od jasności słońca jaśnieje przez wszystkich opiewana znamienita pamięć cierpiętników, zawsze oświecająca dusze pobożnych, odpędzająca ciemność żądź i pokus, rozpędzająca też głęboki mrok demonów.

Teotokion: Nosisz noszącego wszystko i trzymasz na rękach jako niemowlę wybawiającego nas z ręki wroga, groźnego nieprzyjaciela, preczysta Władczyni, i widzisz Go podniesionego na drzewie krzyża, wyzwalającego nas z jamy zła.

Inny kanon.
Hirmos ten sam.

Okazałaś się w nadprzyrodzony sposób orędowniczką radości wiecznej i życia, Czysta, Zbawcę wszystkich rodząc, który z oblicza ziemi zabiera wszelką łzę i wszystkim radość daje.

Ciebie Praojciec Twój Dawid opiewał jako wspaniałą arkę, a Mojżesz jako złote naczynie Bożej manny, Bogurodzico, albowiem jedyna pomieściłaś w łonie zawsze będącego w łonie Ojca, Dziewico, przeto Ciebie w pieśniach sławimy.

Jako zaiste przewyższającą całe stworzenie, Boga bowiem wszystkich

zrodziłaś w ciele, mamy Ciebie jako orędowniczkę, Władczyni, znaną nadzieję i mur obronny, przez Ciebie mamy nadzieję otrzymać zbawienie.

Także: **Zaprawdę godne to jest, ektenia, fotagogikon i ciąg dalszy.**

Na stichownie stichery ku czci krzyża, ton 6:

W krzyżu mam nadzieję, Chryste, i w nim się chlubię, wołając: Przyjacielu człowieka, Panie, zrzuć pychę tych, którzy nie wyznają Ciebie Bogiem i człowiekiem.

Stichos: Nasyć nas o poranku łaskowością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

My, odgrodeni krzyżem, wrogowi sprzeciwiamy się, nie bojąc się jego zasadzek i wyzwick, albowiem pyszni zostaną zrzuceni i zdeptani mocą na drzewie przygwożdżonego Chrystusa.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonal w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Męczennikom: Panie, całe stworzenie świętuje pamięć świętych Twoich, niebiosa radują się z aniołami i ziemia weseli się z ludźmi, ich modlitwami zmiłuj się nad nami.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Jako człowiek przygwożdżony zostałeś do drzewa i umarłeś, w grobie zostałeś złożony jako śmiertelny, a jako Bóg w chwale powstałeś po trzech dniach, Matko czysta Dziewico.

Także: **Dobrze jest wyznawać. Trisagion. Po: Ojcze nasz, troparion, ektenia, pierwsza godzina, zwykle psalmy i rozesłanie.**

W piątek na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 6:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Pamiętaj o mnie, Boże Zbawco mój, gdy przyjdiesz w królestwie Twoim, i zbaw mnie jako jedyny Przyjaciel człowieka.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Wyciągnąłeś dłonie na drzewie i objąłeś wszystkie narody opiewające Twoją łaskawość, Chryste Boże nasz.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy zlorzeczą wam i prześladowają was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Dobrowolnie przygwożdżony zostałeś na drzewie i pełen pychy ościęń mocą Twoją, Chryste, zupełnie skruszyłeś.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Mękami rozkoszujecie się cierpięcicy, rajskiej słodyczy staliście się godni, nieustannie modląc się za świat.

Chwała. Wyrwij nas, sługi Twoje, z wszelkiej męki, Ojcze i Synu, i współtronujący Duchu, Panie.

I teraz. Widząc Ciebie na krzyżu rozciągniętego, Dziewica wzdychając śpiewała, Jej modlitwami zbaw nas. Panie.

W PIĄTEK WIECZOREM,

do: **Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery ku czci świętych męczenników, hierarchów i ascetów, ton 6:**

Prosomion: Całą odłożywszy.

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie, któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Chodząc po śladach cierpień Chrystusowych całe zgromadzenie męczenników zdecydowanie doszło do licznych wysiłków i przed niegodziwymi oprawcami i nieprawymi królami głosili Boga, licznie przecierpieli męki, mając nadzieję otrzymać nagrodę niebieską, ich teraz widząc radują się z wszelkimi chórami bezcielesnych mocy, stojąc przed Panem.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Owczarnia wybrana przez Boga, staliście się podobni do Chrystusa pierwszego Pasterza, święci pasterze, do końca zachowaliście nienaruszone skarby Bożej pobożności, odpędziliście wrogie pułki, weszliście do przybytków niebieskich, gdzie teraz mieszkając pamiętacie o tych, którzy z miłością was wysławiają i módlcie się odważnie do Chrystusa za dusze nasze.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Święcie żyliście wszyscy święci ojcowie, zwyciężyliście biesy i sumienia męki żądź wygasiliście, godnie przecierpieliście rozpalenie, błogosławieni, i radujecie się teraz z niebieskimi mocami, albowiem żyjąc w ciele upodobniliście się do bezcielesnych, z nimi módlcie się do Chrystusa najłaskawszego Boga, abyśmy znaleźli wybawienie z upadków, was czczący.

Inne stichery, ton i prosomion ten sam.

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Męczennikom: Męczennicy Twój, Chryste, nie wyrzekli się Ciebie, nie odstąpili od przykazań Twoich, dla ich modlitw zmiłuj się nad nami.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Powtarzamy powyższą stichereę ku czci męczenników.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami, i prawda Pańska trwa na wieki.

Cierpiętnicy męczennicy, obywatele nieba, na ziemi ucierpieliście liczne cierpiąc męki, ich modlitwami i błaganiami, Panie, wszystkich nas zachowaj.

Chwała, i teraz. Teotokion: Któż Ciebie nie wysławi, Najświętsza Dziewico? Któż nie zaśpiewa Twemu przeczystemu zrodzeniu? Albowiem przedwiecznie z Ojca zajaśniały Syn Jednorodzony, z Ciebie, Czysta, przyszedł, wcieliwszy się w niewypowiedziany sposób, Bogiem będąc z natury ze względu na nas stał się człowiekiem, nie w dwóch oddzielnych osobach, ale w dwóch niepomieszanych naturach poznawany. Módl się do Niego, Czysta, najbardziej błogosławiona, aby zmiłował się nad duszami naszymi.

Także: Pogodna Światłości, i prokimenon dnia.

Na stichownie stichery męczennikom, ton 6:

Cierpiąc dla Ciebie, Chryste, liczne męki przecierpiali i doskonałe korony przyjęli na niebiosach, gdzie modlą się za dusze nasze.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Krzyż Twój, Panie, męczenników orężem był niezwyciężonym, widzieli bowiem czekającą ich śmierć i przewidywali przyszłe życie, umacniając się nadzieją w Tobie, ich modlitwami zmiłuj się nad nami.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasycony. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Za zmarłych: Moim początkiem i układem jest Twój twórczy nakaz, zechciałeś bowiem stworzyć mnie z niewidzialnej i z widzialnej natury. Z ziemi stworzyłeś moje ciało i dałeś mi duszę z Twego Boskiego i życiodajnego tchnienia. Przeto, Chryste, słudze Twemu daj odpoczynek w krainie żyjących i w przybytkach sprawiedliwych.

Chwała, i teraz. Teotokion: Dla modlitw Rodzicielki Twojej, Chryste, męczenników Twoich, apostołów, proroków i hierarchów, ascetów i sprawiedliwych, i wszystkich świętych, zmarłym sługom Twoim daj odpoczynek.

W PIĄTEK NA POWIECZERZU,

Kanon modlitewny do Najświętszej Bogurodzicy. Ton 6.

Pieśń 1

Hirmos: Wspomożyciel i obrońca stał się moim zbawieniem, to mój Bóg i wysławię Go, Bóg Ojca mego i wywyższę Go, chwalebnie bowiem się wysławiał.

Stichos: Najświętsza Bogurodzico, wybaw nas.

Nie odrzuć, nie obrzydź sobie, nie pogardź mną, Dobra, który pod Twoje miłosierdzie gorąco przybiegam, Czysta, lecz daj mi napęłnić się łaską Twoją.

Bogurodzico dobra, wspomóżycielko zasmuconych, przyjmij moje z duszy jęki i wybaw mnie z wszystkiego bezmiernego zła.

Chwała. Do Ciebie przypadam orędowniczko zasmuconych, Dobra, wybaw mnie z ognie wiecznego, ciemności i przepaści, który całe życie źle spędziłem.

I teraz. Biada mi! Jakże ubłagam Ciebie, Zbawicielu mój Jezusie, gdyż bezmiernie grzeszyłem? Przeto jako orędowniczkę przedstawiam Tobie czcigodną Twoją Rodzicielkę, zmiłuj się i zbaw mnie.

Pieśń 3

Inny hirmos: Umocnij, Panie, na opoce przykazań Twoich wahające się moje serce, albowiem Ty jeden Święty jesteś i Pan.

Przypadam do Ciebie, Matko Słowa, przyjmij mnie ulitowawszy się nad proszącym o darowanie grzechów, gorącymi modlitwami Twoimi.

Zmiłuj się nade mną, Władczyni, zmiłuj się i wybaw z wszelkiego zła, złości biesów i wiecznej męki.

Chwała. Ukróć, Władczyni, rozkoszy moich gorzkie pijaństwo, dając mi Bożą trzeźwość pokuty i zbawcze nawrócenie.

I teraz. Niewypowiedzianie zrodziłaś Pana wszystkiego i Wszechwładcę, Bogurodzico, ubłagaj Go, aby zbawił owczarnię Twoją.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszał prorok o przyjściu Twoim, Panie, i uląkł się, że Ty chcesz urodzić się z Dziewicy i objawić się ludziom, i powiedział: Usłyszałem wieść od Ciebie i uląkłem się, chwała mocy Twojej, Panie.

Ran duszy mojej nie przestają drażnić rozkoszami i powiększyły się strupy moich chorób, jestem nieczuły i nieuleczony: Zmiłuj się, Bogurodzico, i ulecz mnie modlitwami Twoimi.

Ciemność grzechów okryła duszę moją, Bogurodzico, jak w nocy chodzę w świetle dnia, nie znając Chrystusowych przykazań. Ty, która zrodziłaś Światłość Bożą, zmiłuj się nade mną i oświeć, błagam Ciebie.

Chwała. Słowo Boga żywego zstąpiło do łona Twego, Matko Dziewico, i przyjęło z przezystej krwi Twojej moją naturę, przychodzi w dwóch naturach i jednej Hipostazie, do którego módl się, aby zbawił dusze nasze.

I teraz. Cielesne pragnienia gorliwie przeszedłem i wszystkie rozkosze, cały jestem niszczały, skalany i obmierzły: Przczysta Bogurodzico, zmiłuj się i wybaw mnie miłosierdziem Twoim.

Pieśń 5

Hirmos: Czuwającego w nocy oświeć mnie, proszę, Przyjacielu człowieka, kieruj mnie ku Twoim nakazom i naucz mnie, Zbawco, pełnić wolę Twoją.

Ogień gehenny sobie rozpałem, czyniąc rzeczy nieprzystojne i gniew Boży straszny sprowadziłem: Pomóż mi, Czysta, i nie opuszczaj mnie.

Zawsze prosząc o odpuszczenie grzechów, nie przestaję czynić rzeczy grzesznych i Ciebie, Przczysta, zasmucam: Oczyszczenie wiernych, ulituj się nade mną.

Chwała. Tego, którego z łona Twego zrodziłaś, Czysta, doskonałego człowieka i Boga prawdziwego, Jezusa, ubłagaj Go, aby wybawił nas z ognie wiecznego.

I teraz. Bramo nieprzebyta, błagam Ciebie, otwórz mi bramy prawdziwej pokuty, pokaż mi ścieżki pokuty, Czysta, która jesteś wszystkich Sterniczką.

Pieśń 6

Hirmos: Z całego mego serca wezwałem ku miłosiernemu Bogu i usłyszał mnie z otchłani Hadesu, i wprowadził życie moje ze zniszczenia.

Fale nieprzystojnych zamysłów pogrążają mnie teraz, lecz Ty, Władczyni, skieruj mnie ku spokojnej przystani prawdziwej pokuty Twoim miłosierdziem.

Jako nadzieję, mur niezdojbyty i zdecydowaną orędowniczkę zdobyliśmy Ciebie, Dziewico, zostaliśmy wybawieni z grzechów, żądz okropnych i wszelkiej namiętności.

Chwała. Przypadam do Ciebie, czysta Dziewico, i wołam z płaczem,

Bogurodzico: Wybaw duszę moją skalaną z przyszłego osądzenia i ognia wiecznego.

I teraz. Ty jesteś, Przepczysta, mocą dla słabych duszą, Twoimi modlitwami, przeto mnie jako chorującego duszą nie odrzuć, lecz ulecz.

Także: **Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz.**

Katyzma poetycka, ton 6:

Z miłosierdzia zmiłowań, Chryste, zstąpiłeś na ziemię i wcieliłeś się w Dziewicę, wszystko uświęciłeś i wszystkich z ziemi wezwałeś na niebiosa, przeto w Tobie mając nadzieję nie zgrzeszymy, lecz zbawimy się przez Ciebie bronieni, Ty bowiem jesteś Zbawcą naszym, Stwórcu Boże nasz.

Pieśń 7

Hirmos: Zgrzeszyliśmy, nieprawie żyliśmy, niesprawiedliwie postępowaliśmy przed Tobą, nie zachowaliśmy, nie wypełnialiśmy tego, co nam przykazałeś, lecz nie odrzucaj nas do końca, ojców Boże.

Gdy dusza moja nieszczęsna będzie cierpieć rozłączenie z ciałem i nie będzie nikogo, kto by wybawił ją lub pocieszył, wtedy przyjdź, Władczyni, i wybaw mnie ze złości biesów.

Przypadam do Ciebie i przynoszę łez gorące krople, znam Twoją przyjaźń do człowieka, znam wielką cierpliwość i łagodność, Ty teraz zmiłuj się nade mną, Czysta, przebac i wybaw mnie.

Chwała. Zmiłuj się, Dziewico, nad pełną żądz i nieszczęsną duszą moją, zobacz burzę żądz, zobacz nieprzystojne rozpalenie ciała i daj mi zbawczą pomoc oraz wybawienie.

I teraz. Ojcu jednoistotny, współniemający początku Syn i Słowo, ciało przyjął od Ciebie, jednakie, rozumne i uduchowione prawdziwie, jak sam jest i naturę

Pieśń 8

Hirmos: Którego niebieskie zastępy sławią i drżą przed Nim Cherubini, i Serafini, wszystko, co oddycha, i całe stworzenie niech opiewa, błogosławi i wywyższa na wszystkie wieki.

Lękam się, gdy myślę o czynach moich, drzę przed budzącym bojaźń Trybunałem Sędziego, jaką wtedy dam odpowiedź, nieszczęsny? Władczyni świata, bądź moją Wspomożycielką.

Nie odrzucaj mnie, Władczyni, od oblicza Twego, gdy spojrzę na Twoją ikonę, lecz miłosierna bądź dla mnie, wyrwij mnie z obecnego osądzenia.

Chwała. Oblubienico Boża, Mario Dziewico, wybaw mnie, służę Twego, z wszelkiego zła, wołam do Ciebie, i w przyszłym Sądzie stań przy mnie, jedyna chrześcijan Orędowniczko.

I teraz. Aby przebóstwić ludzi Syn Twój, Władczyni, przyszedł z Ciebie jako doskonały człowiek, módl się do Niego, aby okazał mnie doskonale oczyszczonym uczestnikiem Bożego Jego królestwa.

Pieśń 9

Hirmos: Ty, która usłyszałaś od anioła „Raduj się” i zrodziłaś Stwórcę swego, Dziewico,

wybaw Ciebie wywyższającego.

Ty jesteś jedyną Orędowniczką ludzi, Przepczysta, Ty jesteś murem obronnym chrześcijan, Ty teraz orędujesz za mną pokornym przed Chrystusem, niech się zmiłuje nade mną dla Twoich modlitw.

Czyniłem nocne rzeczy i noc męki chce mnie teraz sprawiedliwie pokryć, marnotrawnego, ogarnąć chce mnie wszelkie dręczenie piekielne, lecz Ty, która zrodziłaś Sędziego i Boga, czysta Dziewico, wybaw mnie z wszelkiej męki.

Chwała. Czas życia mego w złu spędziłem i do bram otchłani zbliżyłem się, idę tam zupełnie nieprzygotowany, pomóż mi łaskawie, Bogurodzico, w Tobie bowiem nadzieję złożyłem.

I teraz. Pełna miłości do Boga Władczyni, aniołów upiększenie, męczenników chwało, z nimi módl się, abyśmy znaleźli miłosierdzie i odpuszczenie win, daj moc, aby wszyscy dobrze skończyli bieg życia naszego, czyniąc rzeczy Boże.

Także: Zaprawdę godne to jest, i pokłon. Trisagion. Po: Ojciec nasz, tropariony, ciąg dalszy jak zwykle i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W SOBOTĘ RANO,

po pierwszej recytacji Psalterza kazyzmy poetyckie ku czci męczenników, ton 6:

Święci w Tobie oświecili się, Światłości sprawiedliwych, jaśnieją zawsze jak gwiazdy, gasząc świecznik beznożnych, ich modlitwami, Zbawco nasz, oświeć mój świecznik i zbaw mnie, Panie.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Męczeński wysiłek przecierpeliście święci i korony zwycięskie od Ciebie przyjęli, zniszczyli zamysły nieprawych i przyjęli korony niezniszczalne, bądź przez nich ubłagany, dając nam wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Ty, który błogosławioną nazwałeś Matkę Twoją, dobrowolnie przyszedłeś na mękę, zajaśniawszy na krzyżu, odszukać chcąc Adama i mówiąc od aniołów: „Radujcie się ze mną, bowiem odnaleziona została zagubiona drachma”. Boże nasz, który wszystko mądrze urządziłeś, chwała Tobie.

po drugiej recytacji Psalterza kazyzmy poetyckie ku czci męczenników, ton 6:

Cierpiętnicy sprzeciw okazali na sądzie, męczeńskie rany przyjęli na mękach, a chóry bezcielesnych stały trzymając oznaki zwycięstwa, zadziwili się oprawcy i królowie, wy zaś zrzuciliście przestępcę, mądrzy, wyznaniem Chrystusowym. Panie, który ich umocniłeś, chwała Tobie.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Panie, pamięć świętych Twoich dzisiaj okazała się rajem, który był w Edenie, w niej bowiem raduje się całe stworzenie i dajesz nam ich modlitwami pokój i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Liczne są utrapienia sprawiedliwych, lecz ze wszystkich wybawi ich Pan.

Za zmarłych: Zaprawdę wszystko jest marnością, życie jest cieniem i snem, daremnie szamoce się każdy zrodzony z ziemi, jak mówi Pismo: Gdy świat

pozyskamy, schodzimy do grobu, gdzie razem są królowie i żebracy. Przeto, Chryste Boże, zmarłemu słuździe Twemu daj odpoczynek jako Przyjaciel człowieka.

Chwała, i teraz. Teotokion: Z serca westchnienia i z wnętrza mego przynoszę Tobie, Nieskalana, prosząc o Twoje małe wstawiennictwo: Zmiłuj się nad moją duszą pełną żądź, ubłagaj miłosierne Boga, aby wybawił mnie z osądzenia i jeziora ognistego, jedyna błogosławiona.

Kanon ku czci świętych męczenników, hierarchów, ascetów i za zmarłych.

Poemat Józefa. Ton 6:

Pieśń 1

Hirmos: Zmysłowy faraon zatopiony został z całym wojskiem, Izrael zaś przeszedł pośrodku morza, wołając: Panu Bogu naszemu śpiewamy, albowiem się wysławiał.

Światłym poznaniem ciemnych oświeciwszy, męczennicy zawstydzili złych oprawców, okazali się zwycięzcami i przyszli do Niezachodzącej Światłości.

Hierarchowie Chrystusa i ascetów chór, proroków i sprawiedliwych wszystkich jedyny cud, pięknem cnót błyszczycie, wszedłszy do niebieskich przybytków.

Niewiast mnóstwo połączyło się z Chrystusem, zdeptawszy wysiłkami mężnymi tego, który Ewę okropnym oszustwem uśmiercił, wielbione są Bożymi pieśniami.

Chwała. Za zmarłych: Ty, który z ziemi na początku stworzyłeś człowieka, Chryste, duszom Twoich słuźdów daj odpoczynek, błagamy, w przybytkach sprawiedliwych i w miejscach odpoczynku, jako Najłaskawszy.

I teraz. Teotokion: Bardziej świętą od cherubinów i serafinów okazałaś się, Czysta, rodząc Stwórcę stworzeń, do którego módl się nieustannie, aby ulitował się nad słuźdami Twoimi, Ciebie sławiącymi.

Inny kanon za zmarłych,

śpiewany tam, gdzie nie ma Menei. Poemat Teofana. Ton 6:

Hirmos: Jak po suchym łądzie wędrował Izrael stopami po otchłani i prześladowcę faraona widząc tonącego, wołał: Bogu zwycięską pieśń śpiewajmy.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

W niebieskich pałacach zawsze mężni męczennicy modlą się do Ciebie, Chryste, abyś tych wiernych, których z ziemi zabrałeś, uczynił godnymi otrzymania wiecznych dóbr.

Stichos: Daj, Panie, odpoczynek duszom słuźdów Twoich.

Ty, który upiększyłeś wszystko, zwierzęcą moją naturę człowieka pośrodku pokory i zarazem wspaniałości stworzyłeś, przeto duszom słuźdów Twoich, Zbawco, daj odpoczynek.

Chwała. Mieszkańcem rajy i pracownikiem na początku mnie uczyniłeś, a gdy przekroczyłem Twoje przykazanie, wyrzuciłeś mnie, przeto duszom słuźdów Twoich, Zbawco, daj odpoczynek.

I teraz. Teotokion: Ten, który z żebra stworzył Ewę, naszą pierwszą Pramatkę, z przeczystego Twego łona przyodział się w ciało, którym moc śmierci zniszczył,

Czysta.

Pieśń 3

Hirmos: Na twardej opoce wiary Twojej zamysły utwierdziwszy duszy mojej, umocnij, Panie, Ciebie bowiem mam, Dobry, jako ucieczkę i umocnienie.

Cierpiętnicy wydani bólowi cielesnemu patrząc na bezbolesną odpłatę radowali się i teraz utulają łaską liczne nasze bóle.

Rozumem zdecydowanym odpędzając złe zwierzęta, Boży hierarchowie zachowali nieskalanymi od zła tych, którzy wychowywali według Bożych nakazów Chrystusowych.

Chór ascetów wzięwszy dobrowolnie brzemień Pańskie uśmiercił mędrkowanie cielesne i przyjął żywot wieczny.

Chwała. Wybaw, Chryste, z ognia wiecznego tych, którzy pobożnie z życia odeszli i odpuszczenie daj ich win, Dobry, i wieczne rozkosze.

I teraz. Niewiasty, które umiłowały Chrystusa przez Ciebie zrodzonego w niewypowiedziany sposób, najświętsza Władczyni, radosną myślą okrażają Go radując się.

Inny kanon.

Hirmos: Nie ma świętego jako Ty, Panie Boże mój, któryś podniósł róg wiernych Twych, Łaskawy, i umocniłeś nas na opoce wyznania Twego.

Według prawa ucierpieli Twój męczennicy, Dawco życia, i zostali przez Ciebie ozdobieni koronami zwycięstwa, gorliwie orędują dla zmarłych wiernych wieczne nagrody.

Nauczając poprzednio licznymi cudami i znakami mnie zbłąkanego, na koniec samego siebie wyniszczyłeś jako współczujący i szukając znalazłeś oraz zbawiłeś.

Chwała. Od bieżącej niestałości zniszczenia do Ciebie przyszli i uczyni ich godnymi zamieszkania w przybytkach wiecznych i radości, Dobry, usprawiedliwiwszy wiarą i łaską.

I teraz. Nie ma Nieskalanej jak Ty, przeczysta Matko Boża, jedyna bowiem od wieków poczęłaś w łonie prawdziwego Boga, który moc śmierci zniszczył.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszałem wieść od Ciebie i uląknęłam się, poznałem dzieła Twoje i przeraziłem się, chwała mocy Twojej, Panie.

Stojąc widzieli cierpiętnicy pysznego pod nogami ich deptanego i Stwórcę wszystkiego dziękczynnie sławili.

W słowa świetliste hierarchowie uzbroili się, ku światłości poznania ludzi prowadząc i z ciemności herezji wybawili.

Okazaliście się Bożymi węglami przez zwrócenie ku Bogu gorącego poznania i żądze spaliwszy materialne, asceci, wielce wysławiliście się.

Chwała. Ty, Panie, rządysz żywymi i zmarłymi, których zabrałaś, daj im odpoczynek ze wszystkimi, którzy dobrze czynili przed Tobą, Władco.

I teraz. Pan w niewypowiedziany sposób w Tobie przyodziął się w ciało,

Przezysta, i przyjął mężnie walczące zgromadzenie niewiast.

Inny kanon.

Hirmos: Chrystus moją mocą, Bóg i Pan, śpiewa i głosi Boży Kościół, i z czystym sercem weseli się w Panu.

Okazując wielkie poznanie mądrości i w darach wielką doskonałość łaskawości, Władco, chóry męczenników z aniołami połączyłeś.

Uczyni godnymi otrzymania przezzystej chwały Twojej tych, którzy odeszli do Ciebie, Chryste, gdzie przybytek weselących się i głos czystej radości.

Chwała. Przyjmij śpiewających Bożej władzy Twojej, których z ziemi przyjąłeś, uczyniwszy ich dziećmi Światłości, mgłę grzechów oczyszczając, wielce miłosierny.

I teraz. Mieszkanie przezyste, Kościół nieskalany, arkę najświętszą, dziewicze miejsce świętości, Ciebie, piękności Jakuba, wybrał Władca.

Pieśń 5

Hirmos: Światłość zapaliwszy światu, Chryste, oświeć serce moje, od nocy do Ciebie wołającego, i zbaw mnie.

Cierpiętnicy przyoblekłszy się w szatę z wyższej łaski wroga obnażyli.

Ze świętymi prorokami uczcijmy mądrych w Bogu hierarchów i ascetów, którzy dobrze czynili przed Bogiem.

W psalmach i pieśniach wysławmy zgromadzenie niewiast, albowiem dobrze czynili przed Bogiem.

Chwała. W przybytkach Twoich sprawiedliwych, Panie, umieść sługi Twoje, odrzucając ich grzechy popełnione w życiu.

I teraz. Okazałaś się, Władczyni, wybawicielką naszą z wszelkiej wrogiej namiętności, modląc się do Chrystusa, jedyne wielce łaskawego.

Inny kanon.

Hirmos: Bożą Twoją światłością, Dobry, od poranku czuwających Tobie dusze oświeć miłością, modlę się, aby poznać Ciebie, Słowo Boże, prawdziwego Boga, i wołam z ciemności grzechu.

Jako ofiara całopalna i jako początki ludzkiej natury męczennicy przyniesieni zostali wysławionemu Bogu i zawsze orędują dla nas zbawienie.

Zamieszkania w niebie i otrzymania darów uczyni godnymi, Panie, zmarłe wierne sługi Twoje, dając z grzechów wybawienie.

Chwała. Ty, który jedyny z natury jesteś Stwórcą życia i zaiste niezbadaną głębią łaskawości, zmarłych uczyni godnymi królestwa Twego, Szczodry, jedyny Nieśmiertelny.

I teraz. Moc i śpiew z Ciebie światu zrodzone, Władczyni, zbawieniem jest dla ginących, których z bram otchłani wybaw, z wiarą Ciebie błogosławiących.

Pieśń 6

Hirmos: Pożarty przez wieloryba grzechów wołam do Ciebie, Chryste: Jak proroka ze zniszczenia wyzwól mnie.

Potokami Bożej krwi duchowych wrogów zatopiliście, cierpiętnicy, zaś serca wiernych napoiliście.

Ukrzyżowaliście siebie dla świata i żądz, asceci i mądrzy hierarchowie, staliście się godnymi Bożej Chwały.

Proroków chór i czcigodnych niewiast zgromadzenie, które dobry bój stoczyły, godnie wielbimy.

Chwała. Daj odpoczynek z wybrańcami Twoimi, Boże, duszom zmarłych, odrzucając ich grzechy.

I teraz. Ty, która ciałem zrodziłaś Chrystusa, umartw ciała mego żądze i ożyw, Dziewico, duszę moją orędownictwem Twoim.

Inny kanon.

Hirmos: Morze życia wzburzone widząc przez burzę pokus przybiegam do cichej Twej przystani i wołam do Ciebie: Wyprowadź ze zniszczenia życie moje, wielce miłosierny.

Na krzyżu przygwożdżony chóry męczenników zgromadziłeś przy sobie, upodabiające się do cierpień Twoich, Dobry, przeto Ciebie błagamy: Daj odpoczynek tym, którzy odeszli do Ciebie.

Gdy w niewypowiedzianej chwale Twojej przyjdiesz na obłokach sądzić ten świat, Zbawicielu, pozwól wtedy świetliście spotkać Ciebie wiernym sługom Twoim, których przyjąłeś z ziemi.

Chwała. Będąc Źródłem życia, Władco, w męstwie Bożym wyprowadzając skowane sługi Twoje, które w wierze do Ciebie odeszły, umieść w rozkoszach raj.

I teraz. Do ziemi powróciliśmy po przekroczeniu Bożego przykazania, a przez wzgląd na Ciebie, Dziewico, na niebiosa z ziemi wnosimy się, strząsając zniszczenie śmierci.

Pieśń 7

Hirmos: Sprawiedliwych Twoich dzieci pieśń usłyszałeś i piec płonący zrosiłeś, błogosławiony jesteś, Panie Boże ojców naszych.

Chrystusowych cierpiętników, którzy wygasili płomień okropnego bezbożnictwa obłokami krwi, w pieśniach czcimy.

Błogosławieni hierarchowie, którzy zimę herezji zniszczyliście, radując się przeszliście do wiosny Bożej.

Przez cierpliwość bogactwo łaski Ducha odziedziczyliście, postnicy, i zgubiliście mnóstwo grzechów.

Chwała. Uczyń godnym odziedziczenia pokarmu raj. Twego, Szczodry, tych, którzy z wiarą odeszli od życia, wielce miłosierny.

I teraz. Ten, który Ciebie okazał Dziewicą także po zrodzeniu, Czysta, świętych niewiast chóry Ciebie naśladowujące zbawił.

Inny kanon.

Hirmos: Anioł uczynił piec rosę rodzącym dla sprawiedliwych młodzieńców, Chaldejczyków zaś spalał z woli Bożej, przekonując prześladowcę do zawołania: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Zbawiwszy się Twoją krwią z pierwszego przestępstwa, męczennicy skropili się swoją krwią, jawnie przedstawiając zabicie Ciebie, błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Szalejącą śmierć uśmierciłeś, Słowo będące początkiem życia, w wierze Twojej zmarłych przyjmij Tobie śpiewających, Chryste, i mówiących: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

Chwała. Uduchowiwszy mnie, człowieka, tchnieniem Bożym, Władco Boże, zmarłych uczyni godnymi królestwa Twego, aby śpiewali Tobie, Zbawco: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

I teraz. Wyższą od wszystkich stworzeń okazałaś się, poczynając Boga kruszącego bramy śmierci i ścierającego wrzeczadze, przeto Ciebie, Czysta, opiewamy wierni jako Matkę Bożą.

Pieśń 8

Hirmos: Czcigodne Twoje dzieci w piecu cherubinów naśladowały, trójświętą pieśń śpiewając: Błogosławcie, śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Mężnie znosząc fale mąk i rany, Boży męczennicy przez łaskę przeszli do spokoju głębokiego, osiągając wyższe królestwo.

Asceci i mądrzy hierarchowie zajaśnili jak słońce, oświecając świat promieniami nauk i jasnością uleczeń.

Sławni prorocy i arcykapłani, asceci wszyscy i sprawiedliwi, męczenników mnóstwo i niewiast, całą owczarnię waszą zachowajcie niezachwianą przez biesy.

Chwała. Zaśpiewajmy od wieków sprawiedliwym i głoszącym Boga prorokom, zaśpiewajmy męczennikom: Ich modlitwami, Słowo, zmarłym w wierze daj odpoczynek.

I teraz. Całe Twoje bliskie Bogu piękno, Dziewico, chór niewiast umiłował i w ślad za Tobą został przyprowadzony do Władcy wszystkich, zgodnie błogosławiąc Ciebie, Przczysta.

Inny kanon.

Hirmos: Z płomienia sprawiedliwym rośe wytoczyłeś i ofiarę sprawiedliwego wodą spaliłeś, wszystko bowiem czynisz, Chryste, co tylko zechcesz, Ciebie wywyższamy na wieki.

Okazując mocne wysiłki korony zwycięstwa przyjęliście, męczennicy cierpiętnicy Chrystusowi, wołając: Ciebie wywyższamy Pana na wieki.

Wiernych, którzy pozostawili sprawy życiowe i przeszli do Ciebie, Władco, przyjmij łagodnie i daj odpoczynek jako miłosierny, Ciebie wywyższających Pana na wieki.

Chwała. Teraz na ziemi łagodnych pozwól zamieszkać, Panie, wszystkim zmarłym, wiarą w Ciebie usprawiedliwiwszy i łaską, Ciebie wywyższających Pana na wieki.

I teraz. Wszyscy błogosławimy Ciebie, Błogosławiona, albowiem Słowo zaiste będące i błogosławione zrodziłaś, które stało się ciałem ze względu na nas, które wywyższamy na wszystkie wieki.

Także śpiewamy **Pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja Pana, i pozostałe stichery ze stichosami.**

Pieśń 9

Hirmos: Ty, która usłyszałaś od anioła „Raduj się” i zrodziłaś Stwórcę swego, Dziewico, wybaw Ciebie wywyższającego.

Jako czyste owieczki przyprowadzeni zostaliście do Władcy, cierpiętnicy męczennicy, módlcie się do Niego o zbawienie dusz naszych.

Jako pasterze wiernych paśliście na trawie pobożności, hierarchowie, i teraz w przybytkach Bożych weselicie się.

Ze świętymi hierarchowie i prorocy z niewiastami, które bardzo ucierpiały, i z chórami ascetów niech będą uwielbieni.

Chwała. Zgromadzenia świętych zawsze weselą się, a Ty wielce miłosierny pozwól zmarłym otrzymać ową radość.

I teraz. Dziewico, która zrodziłaś Światłość, oświeć duszę moją, odpędzając ciemność grzechu i lenistwo moje.

Inny kanon.

Hirmos: Boga ludzie nie mogą widzieć, na Niego nie śmieją patrzeć zastępy aniołów. Przez Ciebie, Najczystsza, objawiło się ludziom Słowo wcielone, które wywyższając z wojskami niebios Ciebie wysławiamy.

Nadzieja umocniła chóry męczenników i rozpaleniem Twojej miłości uskrzydliła, ukazując im przyszły niezachwiany zaiste spokój, którego uczyn godnym, Dobry, zmarłych wiernych.

Pozwól zmarłym w wierze otrzymać jaśniejącą Twoją i Bożą Światłość, daj im odpoczynek na łonie Abrahama jako jedyny miłosierny i uczyn godnymi wiecznej szczęśliwości.

Chwała. Ty, który jesteś z natury dobry i miłosierny, chcesz zmiłowania i łaskowości jesteś otchłanią, tym których zabrałeś z tego miejsca złości i cienia śmierci, umieść tam, gdzie jaśnieje Twoja Światłość, Zbawco.

I teraz. Znamy Ciebie, Czysta, jako święty namiot, arkę i tablice Zakonu i łaski, ze względu bowiem na Ciebie dano odpuszczenie usprawiedliwionym krwią wcielonego w Twoje łono, Nieskalana.

Także: Zaprawdę godne to jest, ektenia, fotagogikon i zwykłe psalmy.

Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery ku czci męczenników, ton 6:

Panie, całe stworzenie świętuje pamięć Twoich męczenników, niebiosa radują się z aniołami i ziemia weseli się z ludźmi, dla modlitw cierpiętników zmiłuj się nad nami.

Panie, jeśli byśmy nie mieli świętych Twoich orędowników i łaskowości Twojej, nas miłującej, jakże byśmy śmieli, Zbawco, śpiewać Tobie, którego nieustannie sławią aniołowie. Zbawco serc, oszczędź dusze nasze.

Pamięć męczenników jest radością dla lękających się Pana, ucierpieli bowiem dla Chrystusa, korony od Niego przyjęli i teraz z odwagą modlą się za dusze nasze.

Wybranych i świętych zadziwi Bóg nasz, radujcie się i weselcie się wszyscy słudzy Jego, wam bowiem przygotował korony i królestwo swoje, lecz błagamy was, abyście o nas nie zapomnieli.

Za zmarłych: Chorobą Adama stało się dawne zakosztowanie z drzewa w

Edenie, gdy wąż jad wydał, przez niego bowiem wejdzie w świat śmierć powszechna, zjadająca człowieka, ale przyszedł Władca i zrzucił węża, dał nam zmartwychwstanie, do Niego więc zawołajmy: Oszczędź, Zbawco, których przyjąłeś, i ze świętymi daj odpoczynek jako Przyjaciel człowieka.

Chwała, i teraz. Teotokion: Boga z Ciebie zrodzonego poznaliśmy, Bogurodzico, módl się do Niego o zbawienie dusz naszych.

Na stichownie stichery za zmarłych, ton 6:

Prosomion: Całą odłożywszy.

Mający niezglębioną dla nas łaskawość i źródło niewysychające Bożej łaskawości, wielce miłosierny, tych którzy do Ciebie odeszli, Władco, umieść na ziemi żyjących, w przybytkach umiłowanych i upragnionych, dając posiadłość zawsze tam przebywającym, Ty bowiem za wszystkich wylałeś krew Twoją, Zbawco, i życiodajną ceną świat odkupiłeś.

Stichos: Błogosławieni, których wybrałeś i przyjąłeś, Panie.

Śmierć życiodajną dobrowolnie przecierpiałeś i życie wytoczyłeś, pokarm zawsze będący dałeś wiernym, w którym pozwól uczestniczyć zmarłym w nadziei zmartwychwstania, przebacząc im przez łaskę wszystkie grzechy jako jedyny bezgrzeszny, jedyny Dobry i Przyjaciel człowieka, aby wszyscy opiewali Twoje imię, Chryste, sławiąc zbawcą Twoją przyjaźń do człowieka.

Stichos: Dusze ich będą umieszczone w miejscu szczęśliwości.

Ciebie, Chryste, znając jako panującego nad żywymi Bożą władzą i martwymi rządzącego, modlimy się, abyś wierne sługi Twoje, które odeszły ku Tobie jednemu łaskawcy, dał odpoczynek z wybranymi Twoimi, Przyjacielu człowieka, na miejscu pociechy, w światłości świętych, jesteś bowiem dawcą miłosierdzia i zbawiasz jako Bóg tych, których na obraz Twój stworzyłeś, jedyny wielce miłosierny.

Chwała, i teraz. Teotokion: Okazałaś się wspaniałym przybytkiem, Przczysta, bowiem Boga pomieściłaś i Chrystusa zrodziłaś, nieznająca małżeństwa Matko Dziewico, w dwóch naturach, w jednej zaś Hipostazie, módl się do Niego, Czysta, Jednorodzonego i pierworodnego, który Ciebie Dziewicą nieskalaną i po zrodzeniu zachował, aby duszom z wiarą zmarłych dał odpoczynek w światłości i w niezniszczalnej szczęśliwości.

Także: Dobrze jest wyznawać. Trisagion. Po: Ojciec nasz, troparion, ektenia, rozesłanie, pierwsza godzina, zwykle psalmy i rozesłanie.

W sobotę na Liturgii Błogosławieństwa. Ton 6:

Stichos: Błogosławieni czyniący pokój, albowiem oni synami Bożymi będą nazwani.

Pamiętaj o mnie, Boże Zbawco mój, gdy przyjdiesz w królestwie Twoim, i zbaw mnie jako jedyny Przyjaciel człowieka.

Stichos: Błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem ich jest królestwo niebieskie.

Ognia i miecza, okrutnego ataku dzikich zwierząt cierpiętnicy chwalebni nie ulękli się, stając się godnymi wiecznego życia.

Stichos: Błogosławieni jesteście, gdy zlorzczą wam i prześladują was, i mówią wiele złego kłamliwie przeciwko wam, ze względu na moje imię.

Ty, który proroków, nauczycieli, sprawiedliwych i ascetów wysławiłeś, Przyjacielu człowieka, ich modlitwami zbaw dusze nasze.

Stichos: Radujcie się i weselcie, albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiosach.

Z wszystkimi świętymi i sprawiedliwymi połącz, Słowo, których w wierze zabrałeś z czasowych spraw, abyśmy sławili Ciebie.

Chwała. Ojca i Syna sławimy, i Świętego Ducha, mówiąc: Trójco Święta, zbaw dusze nasze.

I teraz. Okazałaś się błogosławioną przez wszystkie pokolenia, Boga bowiem zaiste błogosławionego niewypowiedzianie zrodziłaś, Przczysta.

Koniec tonu szóstego.

